

Libri

Lausdē reuerēdissimi p̄ris/dñi Hugonis r̄c. Car
dinalis Postilla sup Exodū incipit. Expo. Ca. I.

A **b** **D** Ec sunt nomina. Non noīant nisi vnde cū filiū iacob eo q̄ ioseph p̄cesserat eos in egyptū.
B **c** **D** Ec sunt nomina. Id ē hoīes: synecdoche a parte totū: sicut i. Petri. iij. d. Octo anime saluē facte sūt per aquā. Levit. v. a. Si peccauerit anima t̄c. Et intelligit totum quicq; a parte dignioris: vt hic aia p̄ hoīe. Quicq; a parte indignioris: vt Joh. i. b. Verbum caro factum est: id est homo: qđ dictum est ad maiorem exp̄ssione. Et nota qđ noīant h̄ filiū q̄ ordinē gentiū: s̄m ordines geniūtur simul et dignitatis. Primo qđe numerant sex filii līe: q̄ fuit p̄ma vxor: Secundo beniamin fili⁹ rachelis: Ultimo quatuor filiū ancillarū. Hunc autē ordinē nō tenuit iacob in b̄ndictiōib⁹. **b** **S**eptuaginta: Annūmerato iacob cū illis q̄ cū eo in gressi sūt egyptū: et ioseph cū duobus filiis. Septuagita. Trāslatio. lxx. interparētū habet septuagitaq; qđ nō est verus: teste hieronymo: quia q̄nq; filiū filiorum ioseph quos septuaginta cōnumabant: nondum nati erant cum iacob intravit egyptū: vt probat hiero in quadas Glo. super Gen. xl. **m** **I**mpleuerunt terrā: Gessen. s. nō totam egyptū. **n** **S**urrexit interea rex nou⁹: Longo tempore post mortem ioseph. Ab illo enī qui ioseph sublunauit: qui, p̄prio noīe dictus est mephres: vsc̄ ad cenchren: qui **f**ilios

Moraliter

Moraliter: **a** **H**ec sunt noīa. In numero et noīe filiorum israel: notant tria: Paucitas saluandoū: diligentia pastoꝝ: familiaritas dñi erga suos. De p̄mo d̄r Esa. x. e. Reliquie ligni salt⁹ ei⁹ p̄ paucitate numerabunt: et puer parvū scribet eos. Reliquie salt⁹: dicūt q̄ relinquunt p̄ rete diaboli: q̄ fere oēs p̄scat. De secundo d̄r Hier. xxvij. c. Adhuc trāsibūt greges ad manū numerātis. De tertio Proverb. xij. b. Mout iustus animas lumentorū suorū. j. xxvij. c. Mout te ex noīe. **b** **Q**ui ingressi. Mota p̄dicatores ingrediunt egyptū: i. ad p̄toz: cū nō ad aures vt placeat: s̄ ad cor vt edificent loquunt. Unde Esa. xl. a. Loquunt ad cor hierusalem. Item intrat egyptū: qui p̄dicatiōe sua querit salutem aliarū. Unde Zach. vi. b. Qui ingrediunt terram aq̄lonis/ requiescerent spiritū meū. Item nota q̄ prius dicunt filiū israel: et p̄ igressi sūt cū iacob: ad significādū q̄ p̄dicatoꝝ pri⁹ debet videre deū per p̄templationē: et post laborare p̄ p̄dicationem. Unde anteꝝ sponsa euocetur ad laborem p̄dicationis: p̄misit de somno p̄templatiōis. **U**n Lant. q. b. cum dixisset: Ne fusciteris eaꝝ donec ipa yelit: statim subdit: Surge p̄p̄ra amica mea et veni. **c** **C**uz domib⁹ suis. Hic ostendit quales debent esse p̄dicatores: et omnes q̄ ad p̄dicationis officium assūmunt. Debent enī habere familiā magnā nimis: s̄m qđ legiſ d̄ Job. i. a. Erat enī ei familiā multa nimis. Familiā sunt sancta desideria: mundū cogitationes: opera bona. Qui banc familiā regere nō didicit: p̄dictionis aut plationis officiū non vsuperet. **U**n. j. **L**emoth. iij. a. Qui domui sue p̄esse nescit: quō ecclesiā dñi diligenter habebit: De p̄laro vel p̄dicatore sterili dicit Hier. xxij. g. Scribe virū istū sterile. i. sine familia: et ideo in dieb⁹ suis nō p̄sp̄erabilis: id est alijs non faciet fructū. Habet autem q̄libet suā familiā: s̄m qđ dicit Zach. xij. d. Oēs familię et reliq; familię: et familię eorū seorsū: et mulieres eorū seorsū. **d** **R**uben/ fili⁹ vītionis/ habet familiā suā. i. studia scripturarū. **e** **S**ymeon/ auditio: suā. i. gratiā orationis: et sic de alijs: cū p̄to/

Exodi

cū p̄p̄ia familiā debet quilibet p̄cedere. **U**n. f. Pet. iij. b. Unusq; sic accepit gratiā in alterutū illā administratoꝝ. Roma. xij. b. Singuli alter alteri⁹ mēbra: h̄ntes donatiōes s̄m gratiā q̄ data est nobis/ differentes. **f** **E**rat igit̄ oēs aīe. Mota dñs hoīes vocat aīas poti⁹ q̄ corpora: q̄ b̄ insinuans curas alarū potius q̄ corpora esse gerenda. Unde dñs primo venit propter animas: sc̄do p̄pter corpora reformāda veniturus. Primo venit p̄pter aīas: quia magis diligit eas. **G**ap. xij. d. Parcī omibus: q̄ tua sunt oīa dñe q̄ amas animas.

g **D**e semōre. Per semur iacob/ signifcat christi humanitas: de qua sancti generati sūt. In semōre vis generādi: et chilustus q̄ aī sterilis fuit / posteaq; assumpsit semur. i. carnē/ multos genuit in ecclesia. **E**sa. viij. d. Ecce ego et pueri mei q̄s dedit mihi deus. Mota p̄dicatores generat corde compassiōis affectu. Gal. iij. c. Filii mei quos iterū parturio. Itē ore. **j** **C**or. iiiij. d. In christo iesu per euāgelium ego vos genui. Sol⁹ christus carne generat: quia solum caro eius p̄ nobis fuit crucifixā: clavis et lancea est ap̄ra. i. Cor. j. b. **M**unq; paul⁹ p̄ vobis crucifixus ē: q. d. non. **i** **J**oseph autem in egypto. Id est christ⁹ in mundo: q̄si lux in tenebris lucens: quādō ingressi sūt p̄dicatores mundū: quādō ingressi sūt p̄dicatores mundū: Ibi christus erat p̄ueniens per grām ipsos apostolos q̄s mittebat: et p̄parāt auditores. Matth. viij. b. Ecce p̄cedet vos in galileā: sicut gabrielē q̄ miserat ad virginē salutandā p̄cessit. Unde beatus Bern. Transiit gabrielē et p̄uenit ad virginē: Alio inquit angelus: gratia plena dñs tecum: Quidz

Quē reliquisti in celo/nunc in vtero reperis: quo nāz modo voluit et p̄voluit super pennas ventorū: victus es o archangelo: trāsiluit te qui p̄misit te. **k** **Q**uo mortuo: Hoc est q̄ christo mortuo et sancti/ crevit ecclesia. Pro uno grano mortificato/ mīta grana surrexerūt. Qđ significātū fuit Iudic. viij. f. vbi dicit q̄ confractis lagenis lampades micuerūt: et hostes territi/ terga dederūt: quia fractis in passione sc̄op corporib⁹ apparuerūt miracula: per quae victus est mūdus et ecclesia sublimata et multiplicata. **l** **M**ultiplicati. Ad litterām / ministri ecclesiæ multiplicati sunt numero: et vnam in merito: S̄z multi nō p̄pter christū: sed vt de bonis ecclesiæ diuites fiant seruitū: quib⁹ p̄uenit qđ dicit dñs in euāgelo Joh. vi. c. Queritis me/ non quia vidistis signa: sed qz comedistis de panibus et saturati estis. In talium ministrorū multitudine nō multū iocūdāt dñs. **U**n Esa. ix. a. Multiplicati gentem/ non magnificasti leticiā. **U**n beatus Bern. Non magnificat leticia: dum nihil min⁹ appareat decrescisse meriti q̄ numeri accessisse. Currat ad sacros ordines passum: et reuerēda angelicis spiritib⁹ ministeria hoīes comprehendūt sine p̄sideratiōe: Hati sunt sancti gradus in occasiōne turpis luci: et questum estimat pieratē. Cōflosissime siqdem pietatis inueniunt in suscipiēda imo accipiēda cura aliarū: sed hec apō eos cura minor: et de alia salute nouissima cogitatio ē. **n** **S**urrexit interea. Christus rex nou⁹ dicit: quia uno/ uat oīa in melius. Unde Apoc. xxij. b. Ecce noua facio oīa. **G**ap. viij. d. Permanēs in se innuat oīa. Diabolus aut rex nouus dicit: quia nouitate gaudet: et semp vellet hoīem que rere nouitates. Ecc. xxvij. b. Stult⁹ vt luna mutat. Christus rex est iudeor. i. cōfidentiū et humiliū: S̄z diabolus suborū. **Job. xij. d.** Omne sublime vider: ipse est rex sup oēs filios subie. Sicut autē christus habet suos/ sic diabolus suos apostolos. Apostoli qđez diaboli sunt verulē/ et qđem interpretates/ lenomib⁹ et meretricib⁹ verba portatēs. Martyres sunt heretici: Cōfessores/ hypocritē: q̄ exterminat facies t̄c. **M**art. **g** **G**rigines

G filios israel affixit: et mari rubro pergit: multi fuerunt reges.
Octau^o aut ab illo fuit amonephis: sub q̄ natus est moyses.
Generaliter autem oēs reges egypti disceban^o pharaones
sicut postea ptolemēi: et reges perlarū/arsacidē: reges roma/
noꝝ/cesares vel augusti. **H**abebat aut̄ ppria vocabula: sicut

modo patet in papa romano. a **Qui**

ignorabat ioseph: beneficia. f. ioseph

que contulerat egyptiis. c **Sapien-**

tter opprimam^o: id est astute. Sapien-

ta enī pprie non est nisi in bono: sed sup-

bī q̄ astute faciunt: sapienter se facere ia-

ctant. q.d. opprimendo eos nobis prouī-

deam^o: ne ḥ nos multiplicent. d **Heb**

posuit itaqz eis magistros: hebre-

os. sed ipſis magistris p̄fecit egyptios: q̄

eos durius affligeret. Et dicit Josephus

q̄ egypti inuidebat hebreis ppter inge-

nū virtutē: et laboris industriā: et operū af-

fluctū: et sobolis nobilitatē: et ideo ad sug-

gestionē eorum imposuit rex hebreis an-

garias duras: quibus fracti non vacarent

amplexibus. f **Arbes** tabernaculo-

rum: **Whiton** t **Rameses**: Que pa-

us etiaz erant ciuitates: sed non erant ta-

bernaculoꝝ. Erant q̄dēs in finib^o egypti:

et ideo fecit eas murari pharao: vt ibi po-

neret armatos milites. q. in tabernaculis

figiter excubates: ne quis posset in-gredi

vel egredi absqz pharaonis impio: et ideo

dicte sunt ciuitates tabernaculoꝝ: Uel etiā

dicte sunt prius ciuitates tabernaculoꝝ: id

est pauperū: quas postea opere illo dita-

uit et ampliavit. Alia littera habet ciuita-

tes dominioꝝ: vbi. l. fisc^o reponeret. Mo-

ta tabernacula d: tam tentorū militū q̄

tugurū siue casa pauperū: et etiā tabna-

culū mercū siue rerū venalitū loc^o. Aliud

Moraliter f etiā opus

Virgines diaboli sūt: q̄ exteri^o carnis in-

tegritatē custodiunt: s̄ iutus mētes diversis

vitis sūt corrupte. **L**est nouitas duplex:

Quēdā bona: q̄dā mala. Bona triplex:

Nouitas potentia. Eccl. xxxvi. a. Immo-

ua signa: muta mirabilia. Nouitas grē.

q. Cor. v. d. Vetera trāseūt: et ecce no-

ua facta sūt oia. Nouitas gloriæ. Apoc. xxii. b. Ecce noua fa-

cio oia. **N**ouitas mala triplex: Vanitatis. i. Timor. vi. d.

Prophanas vocum nouitates deuita. Item curiositatis.

Act. xvij. e. Atheniēs omnes et aduenē et hospites ad ni-

bil aliud vacabāt: nisi aut dicere aut audire aliquid nouū. Itē

impietas: vt hic. b. Surrexit rex nou^o. b **E**t ait ad po-

pulum suū. Populus diaboli: maligni spūs et pueri ho-

munes. Hac dupli acie ipugnat populū dei. Maligni enī

spiritus intus temptant: peruersi hoiles exterius p̄sequunt.

Thess. i. g. Foris interficit gladi^o: et domi mors est similis.

Hi interiorē substantia: alij exteriorē auferre nitunt. Eph.

vi. b. Mō est nob collectatio aduersus r̄c. Sed ab yrīsqz li-

berat dñs. Unde P̄s. Ludent a latere tuo r̄c. c **Sapiē-**

ter opprimam^o. In eo q̄ dīc. Sapiē: nota astuta dia-

boli: per quā seducit. In eo q̄ dīc. Opprimam^o: nota potē-

tia diaboli: per quā seducta anima opprimit violent. H̄n au-

tem dicit primo sapient: et postea opprimam^o: quia diabolus

primo non haber potestate in hoie: sed per blanditiā sedu-

cit: seductū postmodū opprimit violenter. Unde quidā cre-

do beatū Berū. Ne acqescas dicentib^o/incuruare: nec cre-

das adiūcēb^o: vt trāseam^o: Non enī transeūt sed herent: ex

quo semel supposueris corpus tuū: et terrā et vias trāseūtib^o:

inūdatio trāseūtū surgere nō p̄mitit. Job. xx. d. Ludent et

veniēt sup eū horribiles. e **E**dificaqueūtqz vrbes ta-

berna. Tabnacula sūt corpora nra. Job. xv. d. Ignis deuora-

bittat

bit tabnacula eoz: qui munera libenk accipit. Heb. xii. b.

Habem^o altare r̄c. f **A**rbes tabernaculoꝝ/edificati

qui corpī suo p̄uidet vel delitias vel diuitias vel honores.

g **W**hiton/interpretat os abyssi vel defectiōis: et significat

cupiditatē: q̄ sicut inferi^o satiari non potest: sic nec illa. Ille

tus tabnaculi vrbe edificat: qui seruit p̄

ecclēsia vel redditū vel ḡbenda. Singu-

la enī obsequia: que hoc intulitū impendū

tur: q̄s singuli lapides i hoc edificio po-

nunt. h **R**ameses/interpretat cōmo-

tio tineq̄: vel malitia decurrēs: et significat

luxuriā: que sicut tinea de carne exor-

ta/carnē p̄sumit. Hul ergo tabnaculi vr-

be edificat: qui gule vel rerū diuitias p̄

curat. Heliopolis interpretat ciuitas solis: et

significat subibā. Hanc vrbe edificat: q̄

bonoreſ hui^o ſeculi ambīt: vt ſug alioſ vi-

deatur. H̄e tres ciuitates ſunt in egypto:

id est in mūdo: q̄ oē qd̄ est in mundo r̄c.

i. Job. q.c. Et in his vr̄b̄ edificandis

multus labor ē: totus tñ cedit pharaoni:

id ē diabolo. Ut Proverb. v.b. Vle des

alienis honorē tuū: t̄ anōs tuos crudeli r̄c.

Itē Osee. viij. c. Comederūt alieni robur

ei^o. q.d. Mō tibi ſz pharaoni laboras. Eō

uerſo iusti. Pro. xvj. d. Alii laborans la-

sibi r̄c. Et P̄s. Labores manū tu. r̄c. Et

nota q̄ dicit māducabis: non manducas.

Quidam enī labores ſuos hic māducāt:

de ſuis opib⁹ gloriantes. Matth. vi. a.

Amē dico vobis: recipērūt mercedē ſuā.

Has tres ciuitates deſtruere et alias ſrias

edificare venit dñs: Hauptē: caſtitatē:

humilitatē. Et has p̄mo i ſe exhibuit:

poſtea eis alioſ p̄dicant. H̄iere. xxxi. d. Re

uertere virgo filia Israel ad ciuitates tuas

ſtas. H̄e tres ſunt in iudea: in his edificā

dis nō eſt multus labor: et tñ magna vtili-

taſ. Matth. xi. d. Dilecite a me: q̄ mi r̄c.

i. **O**toqz opprimebant. Sic boni

q̄to magis tribulātur: tanto amplius p̄

ſicūt in bono. Nam virtus in infirmita-

te p̄ficit. ii. Cor. xii. c. Et ibidē. d. Cū in-

firmor: tunc potens ſum r̄c. Gen. i. d.

Crefcete et multiplicamini: Et ſequit: Et

replete aquas maris. In aq̄s enī maris. i. in amaritudine cre-

ſunt et multiplicāt boni. k **O**derātqz. Proverb. xxix.

b. Tiri ſanguinū oderūt ſimplice. Job. xv. c. Si mūd̄ vos

odit r̄c. l **E**ffligebat r̄c. Tria inueniunt̄ hic que ſūt

i peccato: In p̄curatioē/afflictio: in breui vſu/illuſio: in fine

amaritudine. Unde beatū Berū. Voluptas gutturis qu; tan-

ta hodie ſtimat: vix duo y obtinet latitudinē digitorū: et hu-

lus tam modice part; tam exigua delectatio: q̄ta paraf ſol-

licitudine: q̄taz deinde molestia parit: hinc mō ſtruoti^o renes

diſtātāt et humeri: hinc tumētes vteri nō tam ſimpinguit q̄

imp̄gnat aruina: dū carnis on^o oſſa nō ſuſtinet: morbi va-

riū generant: Sic libidinis illecebra vorago q̄tis laborib^o et

diſpēdijs inſtūtū et fame et honoris: aut i vītē ipſi^o pīculo cō-

paraf: cui^o appetit^o anxietas et recordie: act^o abomiatiōis et

ignominie: exīt^o penitūdinis et verecūdī plen^o eſſe dinoscit.

Nota dñs pp̄ pītā nra afflīt^o fuit i flagellatiōe: illusus in

facie relatiōe: amarificat^o fuit i ſellis potatiōe. Ter aut illu-

ſum ē christe. Primo q̄i velata face dicebat ei: Propheti

ca christe r̄c. Scđo illuſu ab herode i veste alba. Tertio i re-

gio habitu: q̄i indūt^o ē purpura/corona ſpinea portāt i capi-

te: et arūdīne tenēt i manu. Sic diabol^o illudit pītōi: Primo

q̄i exēcat eū: ne atēdat peccati q̄litatem. i. vilitatez: et pene

q̄litatē. i. dei iuſtičiā. Scđo illudit ei i veste alba p̄ ſimulatio-

ne. Tertio illudit q̄i pp̄ hypocrisim q̄s assumit in ūlatū: et

dat ei corona ſpinea. i. mitra pōtificalis: et bacul^o arūdīne. i.

bacul^o pītoral/fragiliſ et manū perforans.

Getiam op' mō tam grāue q̄ seruile imposuit illis: vt. s. lutū pla
reari t' vicor in cophinis exportaret. De quo legit in Ps.
Dan' et i cophino seruerūt. Tertium etiā addidit opus fin
Josephū. vt. s. diuidet flumen q̄ plures riuiulos ad irriga
tionē agrop: t' circūdarēt ciuitates fossat. ne eas fluv' inū
daret.

His seimi
na reseruate: Lū

quia fragilis sexus no
cere non poterat: tum
quia libidini egyptio
rum desideraret: tū q̄
scriba quidam sacror
predixerat regi eo tē
poze masculū i israel
nasciturū qui regnū
egypti humiliaret: et
animi virtute trascen
deret yniuersos.

Non sunt. Blo.

Timore mortis mē
tiunt: s̄ timore dei ser
uauerūt pueros. Il
lud puniendū: h̄ remu
nerādū.

Bene ergo fecit deus.

Blo. q̄ timuerūt deū:
q. d. Non quia menti
te sunt: sed quia timē
tes deū: pueros ser
uauerūt. Sed quārī
de mēdaciō isto: vtrū
fuerit peccatū morta
le an veniale. Aug.
de mēdaciō obste
tricū dicit: q̄ veniale:
nec credendū eis q̄ di
cunt remuneratas p
mēdaciō: Pīetas enī
in eis remunerata est
non mēdaciō. Unde
Greg: Sūmope ca
uedū ē mēdaciō: q̄ uis
sit culpe leuior: si q̄
q̄ meritis q̄stādo bñst

cū. s̄ doc q̄ pfecti fugiūt: vt nec vita cuiusq; eoz mēdaciō
defendat: ne noceat aīe suę dū q̄rūt pdesse carni alienę. Il
lud s̄o facile abstergit: q̄d mater boni opis pīetas comitāt.
Sic videt ḡ tā h̄ Greg. q̄ fin Aug. q̄ mēdaciō obstericū
fuerit veniale. Cōtra: dīc Greg. q̄ merces bonitatis earū po
tuit i eīta vita retribui: s̄ p culpa mēdaciō i terrenā cōpē
sationē declinata ē: ḡ mēdaciō abstulit eis remunerationē vi
te etiē: s̄ bñō pōt auferre nisi pētū mortale: ḡ mēdaciō ea
rū fuit morale pētū. Ad h̄ ē cōmuniſ opīto: t̄ vera ē q̄ mē
daciō obstericū fuit pētū veniale: Mēditē sunt enī timore
morti ipal: t̄ amore vite pīsent: q̄d impeditiūt eas ne grā eis
daretur. Sicut enī alīq̄ existēt i mortali pītō/bonis operi
bus occasionali quodāmodo se reddit idoneū: vt ei grā pīse
ratur: qua collata potest mereri vitā eternā: sed si sequat ma
lum opus etiā veniale: facit vt bona opa pīcedentia non sint
occasio gratiē pīferēt: ita mēdaciō isto abstulerūt sibi ob
sterices gratiā: quia reddiderūt se min' idoneas ad haben
dā gratiā qua mereri poterāt vitam eternāz. Et ob hoc dicit
Greg: q̄ p culpa mēdaciō merces benignitatis earū decli
nata fuit in terrenā mēdaciō.

Expositio Capituli II.

Gressus est vir Moie amram vel amramis.
f. Exoro: Moie iocabert. Amram autem nolebat
accedere ad uxorem suam ppter edictū regis malēs
carere liberis q̄ pīcare in necem. Qui dñs q̄ somniū astitit

vt dicit Joseph⁹: dicens ne timeret cognoscere uxorem suā:
quia puer quem timebat egypti⁹ erat nascitur⁹ ex eo: t̄ etiam
d̄ sacerdotio aaron significauit: Fecitq; amra ut dixit ei do
minus: t̄ concepit iocabert: t̄ peperit filiū sub silentio: id est
sine magno clamore: quia dolores partus non multū insiste
runt.

Sin ca
recto: id ē in ripab̄i
crescunt carices: her
ba scilicet acuta t̄ scin
dēs. Unde Virgil⁹:
Et carice pastus acu
ta. **S**orore:
maria. s. vt dicunt he
brei. i. Conside
rante euentuz rei:
ex pīcepto marris.

Filia phara
nis: thermut: vt di
cunt. **W**er cre
pidinē aluel: id est
super oram ripe flu
minis.

In pa
pyrone: id est in lo
co vbi crescit papyr:
id est iuncus: unde sit
per gamensi in q̄ scri
bitur. **M**isera
Sic enī dñs venusta
uerat infantē: vt etiā
ab hostib⁹ amares: et
dignus alimēto habe
retur. Sicut legitur d
sc̄tō sebastiano: Ne
cessē erat vt quem di
uina pīuderat gratia
ab oībus amaretur.

Cui soror pue
Cum plures egyptiē
admoniſſer̄t vbera/pu
er auerterebat faciem:
T̄ sic ait maria: Fo
tevbera sue ḡt̄ ſeq̄:
t̄ adduxit thermut io
cabeth quasi alienā: t̄
statim accessit ad vbera ei⁹.

Moyses. Egyptiē enim
mos dicit aquā: is saluatum. Dicit cum thermut qđam die
obtulit pharaoni moysen: vt t̄ ipē eū in filiū adoptaret: Ad
mirās aut̄ rex pueri venustatē: coronā suā quā tunc forte ge
stabat: iposuit capiti suo. Puer aut̄ coronā pīcīt in terraz: t
fregit: in q̄ erat fabrefacta imago hamonis. i. iouis. Ad v
dēs sacerdos heliopoleos stās a latere regi/et clamauit: Hic
est puer quē nob̄ dñs occidēdū mōstrauit: vt decētero timo
re caream⁹: t̄ voluit irruere in eū: s̄ auxilio regi liberat⁹ ē: et
pīuasionē cuiusdā sapiētis: qui per ignorantia puerilem hoc
factuz asserebat. In huius rei argumēto puer obtulit pri
nas: quas puer ori apposuit: t̄ lingue ūmitatē corrupit ig
ne: Ut̄ hebr̄i impeditioris lingue eū fuisse autumant. Tātē
s̄o pulchritudinis fuit: vt dīc Joseph⁹: vt nullus adeo ūe
rus esset: vt non aspectu eius adhēret. Multiq̄ dum eum
cernerent per plateas ferri/occupatiōes quib⁹ ūtēbāt: dese
rebant. Moyses s̄o fac̄t⁹ adultus: vir bellicosus t̄ pītissim⁹
armoz fuit. Ethiopes s̄o vastauerāt egyptiū vloq̄ mēphim
et mare: quo circa couersi ad diuinationes egyptiū: acce
pīt̄ respōsum: vt auxiliatore hebr̄o vterent⁹: t̄ vix obtine
runt a thermut vt exercitui quē parauerant pīficerēt moy
sen ducenti: pīt̄ ūtītis sacramētis ne ei nocerēt. Qui per ter
ram duxit exercitū itinere breviōt: vt improbus ethiopes
pīueniret. Iter s̄o faciens per loca plena serpentibus: tulit i
arcis papyrijs ibices. i. ciconias egyptias: castraqz metatus
pīferebat eas: vt serpentes deuorarēt: t̄ ita turus per noctem

trahibat exercitum: Tadēm p̄uentos ethiopes expugnans, inclusus in saba regia ciuitate: Quā cū diutius obseisset oculos suos intecit in eū tharmis filia regi ethiopū: et ex predicto trahidit ei ciuitatē si duceret eā in uxore: et ita factū est: Propt̄ quā aaron et maria postea iurgati sunt p̄tra moysen. Numeri xiiij. a. Dum aut̄ redire velle moyses non acceperit uxor, proinde moyses tanq̄ vir perit⁹ astro: duas imargines sculpsit in gemmis, hui⁹ efficacie: ut altera memoria alte⁹ obliuionem p̄ferret. Cunq; paribus anulis eas inferuisset: alterū s. obliuiois anuī uxori dedit: alterū sibi retinuit: et ita multi⁹ moysi: et p̄missus est in egyptū reuerti.

a Ad fratres: Iudeos. s. b. Virum egyptiū p̄fectū operis sui et lateri: q̄ p̄er erant māris hebreis.

c Abscondit sabulo. Querit Aug⁹ q̄re moyses interfecit egyptiū: cum nullaz in eo haberet iurisdictionē. Et soluit q̄ diuinitus inspirat⁹ h̄ fecit: Iz scriputa taceat. Qd p̄z: q̄ stephan⁹ in Act. viij. c. dicit q̄ putabat alios iudeos intelligere sicut ipse intelligebat in spū: q̄ p̄ manū illius erat dñs liberauit⁹ hebreos d̄ manū pharaonis.

d Alterum istud: id ē res bur⁹ ſbi. Simile Esa. xxix. b. Nō fuit verbum in domo regis: qd non ostenderet eis.

e Timuit moy-

ses. Lōtrarii Heb.

x. e. Fide moyses fu-

git in egyptū nō veri-

tus maiestate regis. Sic p̄mo timuit: postea missus est a dñō nō timuit. Uel aliter timore p̄passiōis timuit: vt hic dicitur: nō timore passiōis: vt dicit Heb. xi. e. f. Qui fugiens: p̄ desertū: vbi ciboz in opia virtute toleratē supauit: vt dicit Joseph⁹. g. Juxta p̄tētiū: ppe ciuitates mādian: sic dicta a quodā filio abrae de cethura: vt dicitū ē Gen. xv. a.

h Erat aut̄ sacerdoti: id ē primati: q̄ antiquus sacerdos dicebat, pp̄iū h̄o nomē illius sacerdotis erat ragueal agnominis ietro cognitatus cineus.

i Moysis est rex amonephis: sub quo nat⁹ est moyses. k. Ab operib⁹: id est pp̄i onera opis.

l Filios israel: Propt̄ merita pa- trū recipit filios. m. Et cognovit eos: id est cognoscere se ostendit.

m Expositio C. III

q̄ de aqua tuli eu⁹. In diebus ill⁹ postq̄ creuerat moy- ses/egressus ad frātres suos vidit afflictionem eoz: et vi- rūm egyptiū p̄cutientē quēdam d̄ hebreis fratrib⁹ suis. Cunq; circumspexisset huc atq; illuc: et nullū adesse vi- disset/ p̄cussum egyptiū ab- scondit sabulo. Et egressus die altero p̄spexit duos he- breos rixatēs: dixitq; ei qui faciebat iniuriā: Quare p̄cu- tis p̄mū tuū: Qui respon- dit: Quis te constituit prin- cipem et iudicē sup nos: nū occidere me tu vis sicut he- ri occidisti egyptiū: Timuit moyses et ait: Quō palā fa- ctum est vērbū istud: Audiuitq; pharao sermonē hunc et querebat occidere moy- sen. Qdū fugiēs de p̄spectu eius: morat⁹ est in terra ma- dian: et sedit iuxta puteum. b. Erant autē sacerdoti mādian septē fili⁹: q̄ venerant ad hauriendā aquā: et impletis canalib⁹ adaq̄re cupiebant greges p̄s sui. Supuenere pastores et elecerūt eas. Sur- rexitq; moyses et defēsis pu- ellis adaquauit oues earū. Quę cu⁹ reuerentissent ad ra- guel p̄iem suū: dixit ad eas: Cur veloci⁹ venistis solito-

erat deum ibi habitare. **s** Rubi **¶** In rubo ignis Allegorice: **n** Moyses āt pascebatur. Moyses/lex q̄ pascebatur iudeos. q̄. brutos et simplices. o. Ietro sa- cerdotis mādian. Sacerdotiū legale ē: cui bñ quenit no- mē mādian: qd interpt̄ flux⁹: qz durauit ad tps. l. Christi

hō sacerdotiū manet ī eternū. Vnde Heb.

vij. d. Et P̄. Tues. **¶** 109.

sacerdos ī eternū. c.

Dicitur autem moy-

ses cognatus ietro: qz

similē ē cuperunt et

similē desierūt lex et sa-

cerdotiū. Heb. viij. b.

Trāslato sacerdotio/

necessē ē vt legis trās-

latio fiat. Uel forte qz

sacerdos tenetur legē

scire. Aggei. ii. c. **¶** 1. 18. 20.

Et terroga sacerdo. c.

Et Balach. ii. b. La-

bia sacerdotis. c.

p Cūq; minasset.

Hota quidam iudeo

rum tm̄ exteriū pa-

scebantur ī lege tm̄

litteram attendentēs.

Alij ad interiora du-

cebant̄ spiritualit in-

telligentes legem: licet

cum populo exteriū

habitarent. Uel Mu-

meri. xij. b. Si qd sue

rit inter vos prophe-

ta. **r** Appar-

itos ei dñs ī flāma

ignis. Legi appare-

re dicitur dñs: quia ē

ea nobis appetet. Ig-

nis in rubo: christus ī

populo iudaico vnde-

nar⁹ est. Uel Job. viij.

c. Sal⁹ ex iudeis. Mu-

meri. xxiij. c. Oriet

stella ex iacob. i. chris-

tus ex iudeis. Moy-

ses igitur ignem in ru-

bo videbat: quia lex

christum de iudeis na-

sciturū p̄dicabat. Oz

autem rubus ardebat

et non comburebat,

significat qd pungens malitia iudeorum increpat̄ a chris- to: sed non consumit. Unde Petre. vij. g. Frustra confla- uit conflator: malitiae enim eorum non sunt consumptae. q. d. frustra est ignis in rubo: quia non est combustus. Uel ignis ī rubo: virginitas ī partu virginis illibata. Uel cārat ecclesia: Rubrum quem viderat moyses incombussum. Et rubus incombussum: humanitas christi a divinitate non absorpta: vel ecclesia probata vel turbata tribulatione non consumpta. Hēc oia p̄uidebat lex et p̄dictit: Predixit enī pecca- ta populi non p̄sumenda per christus. Deut. xxxi. d. dicitur moysi: Domine cū p̄ib⁹ tuis: et pp̄is iste p̄surgēs fornicabilis. Item p̄dictit deus in homine. Deut. xvij. c. Prophe- tam suscitabit vobis deus de fratribus. Et Michee. v. a. Ex te miseri egredietur: qui sit dominator in israel. Item partum ī virgine. Esa. viij. c. Ecce virgo concipiet. Ites tribulationem ī ecclesia. Zach. xij. d. Ducam tertias partē per ignem. Et ergo moyses: Adam: Hoc est: q̄ lex non cessauit procedere ī obseruantiā ceremonialiū:

Libri

In rubo ignis

Lex in synagoga.
Spiritus in littera.
Divinitas in humanitate.
Filius dei in vtero virginis.
Persecutio in ecclesia dei.
Tribulatio in anima iusti.

a Hanc magnam.
Magna signantem.
c Ad Moyes moy-
ses. Sile Ben. xxij.
c. dicitur: Abraam
abraam. Et. i. Reg.
ij. b. Samuel samu-
el. e Solue cal-
ciamenti. Opera
mortua dicit Inter-
lin. vel curam tempo-
ralium. Simile Josue
Act. 7. d. v. d. Aliquando calcia
de p. dis. mentum in bono accipi
z. c. sunt q. tur. s. pro exēplis san-
ctorū. i. xij. b. Calcia
mēta habebitis i pe-
recurrat.

Josue. 5. d.
Act. 7. d. v. d. Aliquando calcia
de p. dis. mentum in bono accipi
z. c. sunt q. tur. s. pro exēplis san-
ctorū. i. xij. b. Calcia
mēta habebitis i pe-
recurrat.

C Dē abraā r̄. Dac autē vñ dñs
p̄tra saduceos: q̄ di-
cunt animas perire cū
corpibus & nō esse re-
surrectionē. Matth.
xxij. c. Dicit enī: De
resurrectione mortuo-
rum non legist̄ qđ di-
ctum est: Ego suz de
abraam r̄. Non autē
est deus mortuor̄ sed
viventiū. Et noīan-
isti tres pot̄ q̄ alij:
propter tres virtutes
in quib⁹ priuilegiati
sunt: Abraā i fide: is
ac in spe: iacob in charitate.

b Vocavit eū: Moralit̄.
Sponte sine vocatiōe p̄gebat moyses ad vñdēdū: postea cū
vocat̄ vt mittat ad frēs: r̄sidit: Adsum. In quo ostendit q̄
ocium sc̄m̄/sponte querendū est: negocium h̄o sc̄m̄ cuz iniun-
gitur/suscipiendo. Si nullus imponit/ vacandū est veritati:
Si imponit/ suscipiendo est pp̄t p̄ximū charitatē. **i** Sc̄v-
ens dolorē ei⁹. Mota afflictionē vidit: clamor audiuuit:
dolorē sciuit. Nā afflictio sit in corpe: clamor in ore: dolor in
corde. In quo moralit̄ instruitur: contritio: confessio: satisfa-
ctio. Quā cum viderit: audiuerit & sciuerit dñs: descēdet vt li-
beret. **k** Lacte & melle: id est h̄i pascuū abūdat & arbo-
ribus. Per lac enī fertilitas pascuū: per mel abūdantia ar-
bor̄ designat: quia in arbore⁹ mellificat apes. Et i his duo
bus p̄sistit bonitas terre. **l** Signū q̄ misericordia te. Si
gnū debet p̄cedere significatiū: sed hoc posteri⁹ est significa-
to: quid est qđ dicit: Ideo sic potest intelligi: Hoc hebreis
signū r̄. q. d. Cum eduxeris populū/ videbis & cognoscēs q̄
ego fui tecū: & eduxi te. Et hebrei terminat hic verbum: Hoc
habebis signū qđ misericordia te. s. visio rubi/ que p̄cessit.

m Deus abraā. Ad h̄i israeli patrū memoria p̄ponit: vt
cum intellexerint non esse deū recentē qui loquit̄: sed deū pa-
trum suor̄ / facilius acq̄escant / & deū suū eise cognoscant.

n Hoc nomē

Erodī

n Hoc nomē mihi ē. Joseph⁹ dicit q̄ dñs dixit moyse
suam appellationē quā hoīes p̄p̄ nō audierūt: nec mihi vas
est dicere. i. facultas. q. d. Tanta est virt̄ illius noīis q̄ non
possem exp̄mēre totā. Unde nomē illud dicit̄ ineffabile: non
q̄ nō debeat dici: sed q̄ virt̄ eius nō potest exp̄mī: vel q̄ ab
eis nō poterat itelligi. Est autē nomē illud tetragramaton. l.
q̄tuor litter̄ sc̄ptū. s.
he: ioth / vau: heb: /
qđ sonat p̄ncipīū vī
te passiōis iste. Hoc
nomē erat scriptū in

l lamina Allegoria

¶ Allegorice
donec ostenderet chris-
tum: ibi stetit. Unde
Matth. xvij. a. In
trāfiguratione moy-
ses & helias apparue-
rūt cū iesu. q. d. Hic ē
cui phibuum̄ testimoniū.
Enī dicit lex: va-
daz & videbo: qđ h̄i ip-
sum p̄predicabat lex se
duraturā donec p̄sen-
tialis videret christū.
Enī Ben. xij. b. Nō
deficiet sceptrū d̄ iu-
da r̄. Ibidē. xl. g.
Jacob dicit: Vadā &
videbo ioseph anteç
moriar. Tidit enī lex
qđ p̄misserat ipletuū:
et mortua ē: qđ vixa
p̄prio partu extincta
ē: dū nob̄ edidit vñz:
pullo recepto/matrez
p̄missim̄ auolare: sicut
p̄cipit Deut. xxij. a.
b Vocavit eū de
me. ru. Dis de me-
dio rubi vocavit ad
se moyse: qđ legē de
medio traditionū hu-
manar̄ qđ lex lacera-
bat/purū eliciuit ielle-
ctus. **c** Moyses
moy. Semiat nomē
moyse, pp̄t l̄ales et
spūalē leḡ intellectū. q. d. Vocavit eū dū vñtrūq̄ ad se traxit:
Nā christ̄ & sacramēta leḡ seruauit ad l̄faz̄: vt circūcisionē:
et postea sp̄cialiter esse intelligēda demonstrauit: quando h̄
legem leprosum tetigit: Lu. v. c. In cena fīm litteram agnū
paschalem comedit: Sc̄m̄ spiritū leipsum verum agnū di-
scipulis dedit. **d** Ne appropries: ad me: id est ad me-
os. q. d. Molo vt mei obseruent ceremonias legis & seueri-
tatem. Unde christus irritauit legem quo ad figurās cuz le-
prosum tetigit: & quo ad seueritatem: cum adulterā absolvit:
Joh. viij. b. e Solue calciamenti: id est litteralē in-
tellectū a iudeis in extremis r̄pib⁹ abiijc: qđ dū enī lex inter-
scorpiones: id est inter iudeos habitauit: necesse habuit cal-
ciari litterali intellectu. Unde Ezech. iiij. c. Increduli & sub-
uersores. Sed cum lex i sancta terra: id est ecclesia christi ste-
tit: tunc discalciavit se: & scorpionib⁹ calciamenta reliquit: &
iam nuda ad christum accedit. Unde Ben. xxxix. c. Joseph
egredit̄ nud⁹ relicto pallio adulterę. f Ego suz de⁹ pa-
tui r̄. Christus se dicit deum abraam: vt ostēdat se non
recentem sed eternum esse. Joh. viij. g. Abraā pater vester ex-
ultauit r̄. g Abscondit moyse. Lex retraxit ceri-
monias suas vñso dño. Inde est q̄ p̄predicante dño/ siluit io-
hannes. q. d. iohannes: Soluo calciamenti & cedo alij sp̄saz. Bub. 4. b.

* a Iblinus r̄.

La.

Lamina aurea quā sacerdos gerebat in fronte. Et huius sensus: Iste: id est christus: quē iste sacerdos significat: est p̄ncipium vītē passiōis: i. p̄ passionē: Loco enī ablatiu solebat greci posse genitū. b **Via trīu dierū.** Via trīu diep̄ christi: q̄ die tertia surrexit. Tel fides trīu glōnorū: vel lux fidei: robur spei: seruor̄ chāritatis: vel p̄cessus in patriā p̄ orationē: cōfessione: satisfactione.

Allegorice

* **a Ibumus tē.** Via

trīu dierū: fides trīu-

tas p̄ quā itur d̄ egypto: i. b̄ierlin: d̄ mūdo

i. cgl̄. Opa iḡ sine

fide: sūt q̄si cursus ēx

vīa i. solitudine. Trīu

dierū. In quo nota-

tur fidelis veritas: op̄is

bonitas: puritas intē-

tions. Hec igit̄ tria

sūt necessaria ad h̄ v̄

sacrificiū m̄z placeat

deo: sc̄i. Fides vera:

op̄a bona: intentio

pura. c **Extēdam**

manū tē. i. cruce. s.

q̄si dilarā viā: t̄ repel-

lēs a dextris blāditi-

as p̄spīrāt̄: t̄ a sīn-

stris timorez aduersi-

tat. Ipe enī q̄si bacu-

lonan̄ in fuit: faciēs

nō viā ad curia cgl̄.

U. Dic̄. n. d. Aſcē-

der pādē iter aī eos.

e **Aasa argētea.**

Ilos egyp̄tis spolia

mus i. d̄ lib̄ phorū

q̄ ad cultū vīl̄ dei: vīl̄

ad bonos mores p̄ti-

nēr: t̄q̄v̄ala aurea: p̄

p̄ter fulgorē sap̄i: vīl̄

argētea: p̄p̄ nitorem

eloq̄nt̄ i. vīl̄ n̄c̄ allo-

cūnōs assumim̄: t̄ ad

formationē pp̄l̄ chri-

stiani rānḡ in decorē

dom̄ dñi: non ad n̄t̄

ostēsionē querim̄.

d **H̄z postulabit.**

Hebrei postulasse dī-

cūl̄: vīl̄ donarē: s̄z ve-

tr̄ ē q̄ mutuo. Excus-

ant̄ aut̄ h̄cepto dñi:

cui obtēperādum ē: t̄

non iudicādū.

E **Expositio La. III.**

B **Eſpōndēs**

moſes.

Moze iudeo-

num non credidit sine

exhibitione signor̄.

i. Lors. j. d. Judet si-

gna grūt. Per moy-

sen lex intelligit: cui di-

cit dñs: s **Quid**

ē q̄d tenes i manu:

R̄udit: Virga. i. ch̄risti h̄umanitas.

Lex siq̄dē i oī ope suo tenebat christū clausū significatiue.

Dicit aut̄ ch̄rist̄ vīga: q̄s v̄berat. Job. v. d. Nat̄ nō iudicat

III

quēq̄ tē. Q̄ ducit t̄ reducit oues. Job. x. a. Proprias oues vocat noiatum tē. Iterz: q̄z ē fructū faciēs: sicut vīga aaron: Numeri. xvij. c. Uel q̄z mēsura ē ad quaz debem̄ nos mēsu- rare: vt sic ip̄e abulauit et nos abulem̄. b **Proiice eā** in terrā. Hoc factū est: q̄n q̄d in lege clausū erat i vīsibile se mundo ostendit.

D **Dan̄: Ch̄rist̄:**

q̄ d̄ simū p̄is extracta

apparuit leprosa: s̄z

q̄ rediit ad p̄ies i ali-

cēsōe facta ē similis

carni reliq̄. f **Re-**

spōdēs moy. Al-

legorice. Vīrla

q̄ ē. In hebreo colu-

ber s̄. ge. ē. Ul̄ p̄t̄ dī

ci: q̄ fit relatio nō ad

vocē s̄z ad sensū: Et ē

sensū: Vīrla ē i vīgā:

i. vīga vīla p̄ i colub̄

postea rediit i vīgam.

Loquit̄ enī moyses d̄

colubro ac si d̄ vīga lo-

q̄ret: q̄ de vīga fact̄

erat coluber. k **D** **appa. tibi tē.** Faci-

es inq̄d hoc signū.

m **Instar niuis:**

albida: ab alboze non

ab albedine. n **Re-**

trahe alt: q̄ de simū

extracterat manū: iō

dīc: retrabe eam in si-

nū. o **Et exq̄ lo-**

cūt̄ es. q. d. etiā in

presentia tua sum: inelo-

quēs: cū ipsa me inelo-

quē posset facere

eloq̄nt̄ fm Aug. sic

fm Orlēn. p **Et.**

ponit p̄ id ē. n **Ga-**

bricat̄ ē mutuā.

Durus est: ex vīcio

culpē: ex inopia rōnis

reddēde: ex humilitate.

o **Obsecro**

oī. Obsecro non

ē h̄ despācāt̄: s̄z blādi-

ent̄: t̄ ponit loco hu-

dictiōl̄ ānuo: quam

ponit hebrei: q̄m in-

teriectio blādiēt̄: Et

est idem ac si diceret:

Si placet oī nō suz

eloquens. Sed īrū

videtur dicere Ste-

phan̄ in Act̄. ap̄loꝝ

vīj. c. Erudit̄ ē moy

ses i oī sap̄ia egyp̄tio-

rā: potens in oībis t̄

opib̄: si potēs i oībis:

ḡ eloquēs erat. So-

lutio. Hebrei dicūt̄ q̄

moyses lingua tardā

z vocem graciles ha-

buit: aaron vī tuba-

lem: t̄ iō excusavit se

moyses: q̄s q̄s vellet porare corā rege opteret eū stare a lon-

ge p̄ regiam maiestatez: remotus ppter vocis grālitatē

non posset audiri a rege: t̄ ita simpliciter non fuit eloquens

ut dicitur hic. Qd autem dicit Stephanus, dupliciter solvitur. Dicitur enim quis potens in verbis: quia efficax ad operandum: vel quia prudens in loquendo: vel quia modus dicendi sit efficax: vel quia promptus ad loquendum. Tribus pri- mis modis fuit moyses potens in verbis: et non in ultimo. **Origenes.** aliter dicit. I.

Eugenius etiam
et moyses fuit eloqns
simpliciter: sed ha-
bita collatione ad di-
uinum eloquium se re-
putat ineloquentem:
ideo posuit terminus
scilicet ex quo csgit lo-
qui cum domino.

a Mortui sunt
enim omnes: Pha-
rao. s. et cōplices sui.
Tel plurale ponit. p
singulari si sol⁹ pha-
rao querebat eum.

b. Tuit g moyses
vxorem suam & fi.
Uic dicit q moyses
cum prae piofectua

cum uxore pfectus
ē in egyptū. j. xviiij.a.
dicitur contrarium. s.
q̄ ietro occurrēs moy
si et reuertenti de egypto / tult sephoram
uxorem moyſi et duos
filios eius. Ad hoc di
cimus q̄ reuera moy/
ses eduxerat uxorem
et filios de terra ma/
dian ut secūz duceret
in egyptū: sed ne esset
impedimentū ei/remisit
eām cuius filijs: sicut
b. j. xvij.a. et moy/
ses sine illis pfectus
est in egyptū. Ut di
cunt quidam angeluz
bui terruisse sephoram
ne ad impedimentū mi
nisterū diuinitus im
positi semineus sexus
comitaret. c. **H**ug
oñnum: reuersus
ad egyptū.

Sed ad impedimentum mi-
nisterij diuinus im-
positi semineus seruus
comitaret. **c** Sup
aslinum: reuerlus:
Id est sup asinos. An/

de alia littera h³: Imposuit eos vehicul^l. d Ostenta. l.
signa digna ostendit: q̄que ostendit dei potentia. e Mō
mogenit^l israel: supple ē. f Et noluisti. Prererutū p
futuro prophetica certitudine. g In diuersorio: id ē in lo
co extra viā: ad quā diuertit moyles ut q̄esceret. Uel diuer
sorū: domus q̄ instituta est vt ad eā diuertant trāseūtes. Et
habem^l simile Gen. xlj. e. vbi d^r: q̄ vn^r d filiis israel aperuit
saccū: vt daret pabulū iumento in diuersorio. h Et vole
bat occidere eum. Non precedit aliqd antecedēs ad qd
possit referri hoc relatiū eu^r: t ideo diuersimode intelligit:
Uel de moyse quem volebat occidere: qz ducebat secū vxo
rem t filios incircūcisos: Uel d puerō incircūciso: Forte enī
alterum iam circūcidat: alterū dimiserat incircūcīsum se
phorē: que gentilis erat. i Culit ilico sephora. Hinc
voluerunt hebrei morem circūcidēi petrinis cultris habuis
se exordium: Uel a iōsue in galgalis. Tame vbi nos petram
habem^l: hebreus habet aciem. Et vocat aciem acutissimam
nouaculā. Unde t iudei adhuc nouaculis circūcidūt. Et fa
bulan^l quidā hebrei: vsq ad dauid circūcīsōne factam pe
tra: sed quia in deinceps goliam ferrum galee & loxī: cessit
lapidi tacto. q. dans ei locum: ideo deinceps cessit lapis ferro

in circūsione. **k** **Tetigit pedes eius.** Diversimō
de pōt supplērī sic: **Tetigit sanguis pedes angeli vñ puerit p.** **tēl moyseaw**
sternēs se ante ipsim. Uel sephora tetigit pedes moyss: p̄p̄u sephora pedes
tio secto. q.indignans proiecit ad pedes moyss: **I** **Spon** **angeli**
sus sanguinū. Doc multipliciter intelligi potest. Primo

sic vt hoc dixerit se-
phora angelo blandi-
endo. q. d. sicut nupsi
carnaliter moysi: ita
tibi effusione sanguis
nisi filij mei. Tel sic:
Erudisti me i effusio-
ne sanguis: sicut spon-
sa debet erudire spō-
sus: et ego obediu siē
sponsa spōso. Tel sic
vt sephora loquatur
moysi: Tu ne es mihi
sponsus sanguinis: id ē an et puglio tuo
tātu scel⁹ teneor ppe-
trare vt fundā sanguis
nē filij mei: Tel sine
infrogatione. q. d. tu
es mihi spōsus sanguis
nisi. qz tibi assūcta su-

Post huc ingressi sunt
moyses et aaron: et dicit
xerit pharaonum: Hec
dicit dominus deus israel: Domine
te populum meum ut sacrificet
mihi in desertu. At ille respondebat:
Quis est dominus ut audias
vocem eius: et dimittas israel:
Nescio dominum: et israel non
dimittat. Dixerunt: Deus
hebreorum vocavit nos: ut ea-
mus viam trium dierum in
solitudinem: et sacrificemus domino
deo nostro: ne forte accidat
nobis pestis aut gladius.
Ait ad eos rex egypti: Qua-
re moyses et aaron sollicitant
populum ab operibus suis:

Post hec ingressi sunt tc. **E**xpositio **C**a. **V**.
Non viam trivii dierū. **M**ic mouet Aug⁹ questio/
nem sup hoc qđ moyses primo dixit populo qđ edu-
ceret eū dō egypto & duceret in terrā chanaan: **D**baraoni aut̄
dixit qđ duceret pp̄lin i dēteriū viam trivii dierū: & ita videt
fuisse duplex. **E**t soluit Aug⁹ qđ ita fieret si populum dimi-
sseret: sed non dimisit: vnde aliter factum est. **M**ec fuit man-
datum qđ domin⁹ iussicerat moysen: & qđ moyses dixerat po-
pulo: **S**ciebat enim qđ pharao non faceret iussum eius vt
iustum iudicium sequeretur. **M**oyses igitur dixit qđ simpli-
citer futurum erat si populum tunc dimisisset vt domin⁹ ius-
serat. **S**trabus aliter soluit: & appellat viam trium dierū tres
mansioes vsq; ad montem sinai. **D**iles vocant menses: & filij
israel venerunt trib⁹ mēsib⁹ ad mōtē sinai vbi legē cuperunt &
dño sacrificauerūt. **M**agister aut̄ soluit in his toriq; dīces qđ
si pharao tūc v̄ius dimisisset: talī ordine educeret popul⁹ qđ

rā chanaan/terrā peregrinatiois eoꝝ:
in qua fuerūt aduenē. Ego audiui ge
mitū filiorū israel quo egyptij opp̄sicerit
eos: t recordat̄ sum pacu mei. Ideo
dic filijs israel: Ego dñs/ q̄ educā vos
de ergastulo egyptioꝝ: t eruā de fui
tute: ac redimā in brachio excuso/t ui
dicijs magnis: t assumā vos mihi i po
pulū: t ero vī deꝝ: Et sciel q̄ ego sum
dñs deꝝ vester/q̄ eduxerim vos de er
gastulo egyptioꝝ: t induxerim in ter
raz sup quā leuauī manū meā/ vt da
re cā abraam isaac t iacob: dabo q̄ il
lā vobis possidendā/ego dñs. Narrā
uit ḡ moyses oia filijs isrl: q̄ non acq̄e
uerit ei pp̄t angustiā spūs t op̄ du
rissimū. Locutusq̄ ē dñs ad moysē di
cēs: Ingredere t loq̄re ad pharaonē
regē egypti vt dimittat filios isrl de ter
ra sua. Rñdit moyses corā dñs: Ecce
filiū isrl non me audiunt: t quō audiet
pharaao: p̄sertim cū sim icircūcisus la
bijs. Locutusq̄ est dñs ad moysen et
aaron: t dedit mādatū ad filios isrl et
ad pharaonē regē egypti/ vt educerēt
filios isrl de terra egypti. Istu sit p̄ci
pes domoꝝ p̄ familias suas. Filii ru
ben p̄mogeniti israel: enoch et phallu
esrom t charni. Hę cognatiōes rubē.
Filiū symeon/iamuel t iamu et iami et
ahod t iachum t soher t saul filiū cha
nanitidis. Hę progenies symeon. Et
bēc nomina filiorū leui p̄ cognatiōes
suas: gerson et caath et merari. Anni
aut̄ vitę leui fuerūt cētū trigintaseptē.
Filiū gerson/lobeni t semeli p̄ cognati
ones suas. Filii caath amirā t isuar et
hebron t oq̄. Annisq̄ vitę caath/ cē
tū trigintatres. Filii merari: mooli et
musi. Hę cognatiōes leui p̄ familias
suas. Accēpit aut̄ amirā vxorē iocha
beth patruelē suā: q̄ peperit ei aaron t
moysen t mariā. Fueruntq̄ anni vitę
amirā centū trigintaseptē. Filii quoq̄
isuar/chorē et napheg et ḡechri. Filii
q̄ oq̄ misabel t elaphā t sechri. Ac
cepit aut̄ aaron vxorē helisabet filiāz
aminadab sororem nāason: q̄ peperit
ei nadab et abiu et eleazar et ithamar.
Filii q̄ chorē/ aser t helchana t abia
sab. Hę sunt cognatiōes choritarū.
At verō eleazar filius aaron/ accēpit
vxorē de filiabus phutiel: que peperit
ei phinees. Hę sunt principes famili
arū leuiticarū per cognatiōes suas.
Iste est aaron t moyses/ quibus pre
cepit dñs/ vt educerent filios israel de
terra egypti per turmas suas. Hę sunt

A Ite ad ônera vīa. Dixitq̄ pharao: a
Mult̄ ē p̄p̄s terre. Glidet̄ q̄ turba
succreuerit: q̄to magl si dederim̄ eis
requie ab operibꝝ? Pr̄cepit ḡ in die
illo p̄fecti opeꝝ t exactoribꝝ p̄p̄li di
ces: Nēquāq̄ vltra dabit̄ paleas po b
pulo ad officiōs lateres sicut pr̄: s
ip̄i vadāt t colligāt stipulaz: t mensu
ras laterz q̄s prius faciebat imponet
sup eos: nec minuet̄ q̄c̄s. Glacat̄ em̄
t idcirco vociferant̄ dicētes: Lam̄ et
sacrificem̄ deo n̄ro. Opprimāt opibꝝ
t explēat ea/ vt nō acq̄escat v̄bis men
daciō. Iḡt egressi p̄fecti opeꝝ t exac
tores ad pp̄lin dixerūt: Sic dicit pha
rao: Nō do vobis paleas: Ite t colli
gate sicubi inuenire poterit: nec minu
etur q̄c̄s de ope vīo. Displiſusq̄ ē po
pul̄ p̄ omnē terrā egypti/ ad colligen
das paleas. Prefecti q̄z opeꝝ istabāt
dicētes: Cōplete op̄ vīm q̄tudie/ vt pri
us facere solebat/ q̄n dabant vobis pa
leas. Flagellatiq̄ sunt q̄ p̄ferat opibꝝ
filiorū isrl ab exactoribꝝ pharaonis di
centibꝝ: Quare nō implet̄ mēsurā la
terz sicut yū/ nec heri/ nec hodie? Gle
nerūtq̄ p̄positi filiorū israel t vocera
ti sunt ad pharaonē dicentes: Cur ita
agis p̄tra seruos tuos? Daleq̄ nō dāt
nobis/ t lateres sūlter impānē: En fa
muli tū flagellis cēdimur: t iuste agit
p̄tra pp̄lin tuū. Qui ait: Glacat̄ ocio/
idcirco dicit: Lam̄ t sacrificem̄ dñs.
Ite ḡ t opemini. Daleq̄ nō dabunt̄
vobis/ t reddet̄ p̄suetū numerz laterz.
Glidēbat̄ se p̄positi filiorū israel i ma
lo: eo q̄ diceretur eis: Non minuetur
q̄c̄s de lateribꝝ p̄ singulos dies. Oc
currētq̄ moysi t aarō q̄ stabāt ex ad
uerso egredientes a pharaone: t dixit
ad eos: Glidat̄ dñs t iudicet: q̄m fete
re fecisti odore n̄rm̄ corā pharaone et
seruis ei: t q̄buistis ei gladiū vt occi
deret nos. Neversusq̄ moyses ad dñm
ait: Bñe/ cur affixisti populū istum?
Quare misisti me? Ex eo em̄ q̄ ingre
sus sum ad pharaonē/ vt loquerer de
nomine tuo/ affixit pp̄lin tuū: t nō li
berasti eos. **Capitulum. VI.**

A O Videbis q̄ factur̄ sum phara
oni. Per manū em̄ fortē di
mittet eos: t i manu robusta ejciet il
los de terra sua. Locutusq̄ est dñs ad
moysen dicēs: Eḡd dñs q̄ apparui ab
raā t isaac t iacob i dēo omnipotēte: t
nomē mēu adonai non indicāui eis. b
Pe pigiq̄ cū eis sed̄ vt dare illis ter
rit̄. Et ioh̄ dñs q̄ factur̄ sum phara
oni. Per manū em̄ fortē di
mittet eos: t i manu robusta ejciet il
los de terra sua. Locutusq̄ est dñs ad
moysen dicēs: Eḡd dñs q̄ apparui ab
raā t isaac t iacob i dēo omnipotēte: t
nomē mēu adonai non indicāui eis. b
Pe pigiq̄ cū eis sed̄ vt dare illis ter
rit̄.

trib⁹ dieb⁹ veniret ad mō
tē. Hę vt dicit Joseph⁹/ cōmemorauit moysel pha
raoni/ quāta egyptij fecis
set oppressis ab ethiopi
bus: t q̄ pro eis nō accē
pisset condignā retributio
nem: t etiā exposuit ei/ que
sibi contigerant in sinai:
Quē pharao deridēs/ fūū
suū appellauit fugitiū.

a **I**ste ad onerq̄: id est
ad negocia onerosa. Ipsi
em̄ vi alijs labo:rabāt: nulli
parcebat pharao. Uel ad
populū dirigit sermo. b
Necq̄ vltra dabitis
paleas. Antea dabat pa
lee: vt minutati cōmiserē
tur luto/ t solidiores fierēt
lateres: ex q̄bus claudebāt
ciuitates p̄z inopia: Uel
forte d paleis siebat ignis/
vnde lateres coquebantur
p̄z penuria lignoz. t hoc
dicit Glosa.

Expositio Ca. VI.

Dixit dñs tc.
d c Qui appa
rui abraā. Ben.
xvij.a. d Etisaac.
Ben. xxvij.a. e Etia
cob. Ben. xxvij.c. f

In deo oipotēte. i. qui
sum deus oipotens. g
Momē mēu adonai.
i. potēna t fortitudine: ad
quas p̄tinet hoc nomen.
b **N**ō indicauit eis: ss
tm̄ pietatē t sapientiā. Vl
nō indicauit / supple sic tibi:
Abraā em̄ apparuit deꝝ:
Ben. xvij.a. S̄z moysi lo
cur̄ est facie ad faciē. Exo.
xxix.b. i Ecce filij
israel. q. d Si illi q̄ sunt
de gēte mea me non audi
nut / quō me audiet pha
rao: p̄sertim cū sim icircū
cisus labijs. i. cū sim inelo
quēs: Un̄ alia l̄fa habet:
cū sim gracili voce. k

Gerson et caath t me
rari. Ex his trib⁹/ fuerūt
tres familiē leuitaz/ q̄ por
tabāt tabernaculū. s. Ber
sonitē/ caathitē/ t merari
tē: Hę qb⁹ habet Nume.
xvi.a. l At vō ele
azar. Alij duo p̄ores eo.s.
nadab et abiu / mortui fue
rūt sine libris: Leuit. x. a.
m **I**ste ē aaron. Hę
pnōmē iste/ discretū est.
q. d. Iste t nō ali⁹. Et di
cit Strab⁹ q̄ b apposuit d
suo es̄ras: q̄ b̄bliā a baby
lonijs cōbustā repauit: Et
moyses de se q. d. de alio
locutus est.

qui loquunt ad pharao/nē regem egypti: vt edu/cant filios isrl de egypto. Iste moyses et aaron: in die qua locutus est do/minus ad moysen in terra egypti. Et locutus est do/minus ad moysen dices: Ego dñs: Loqre ad pha/raonē regē egypti: omnia quē ego loqr tibi. Et ait moyses corā dño: En in/circumcisus labijs sum: quomodo audiet me pha/rão? **Capitulū. VII.**

A **D**ixit domin⁹ ad moysen: Ecce con/stitui te deūm pha/raonis: et aaron frater tu/us erit propheta tu⁹. Tu loqueris omnia quē mā/do tibi: ille loquetur ad pharaonez: vt dimittat fi/los israel ḥ terra sua. Sz ego indurabo cor eius: et b/ multiplicabo signa et ostē/ta mea in terra egypti: et non audiet vos. Immit-tam⁹ manū meam super egypti et educā exercitū et populu meū filios isrl de terra egypti per iudi/cia maxima. Et scīt egypti q̄ ego sum dñs qui extenderim manū meā su/per egyptū: et edurerim fi/los israel de medio eoz. Fecit itaq̄ moyses et aa/ron: sicut p̄ceperat dñs/ ita egerunt. Erat autem moyses octoginta anno/rum: et aaron octoginta/trium: quando locuti sūt ad pharaonem. **Dixitq̄ dñs ad moysē et aarō: Cū dixerit vob pharaon: ostē/dite signa dices ad agrō: Tolle vrgam tuam et p̄/tice eam corā pharaone: ac vertatur in colubrum. Ingressi itaq̄ moyses et aaron ad pharaonem: fecerūt sicut p̄ceperat do/minus. Tulerat aaron vir/gam corā pharaone et ser/uis eius: quē versa est in colubrū. Vocabuit autem pharaon sapientes et maleficos: et fecerunt etiā ipsi**

26. q. 5. c. nee/mirum.

Dixit domin⁹ r̄c. **E**xpositio La. VII.
a Deū pharagonis i. potestate in ipsū et in terrā ei⁹ facere signa ad modū del. **b** Indura/bō i. indurari p̄mittit: v̄l q̄ durum sit ostendā. **c** Erat aut̄ moy lxxx. an. Argumentū q̄ oēs plage fuerunt in uno anno. Moyses em̄ mortuus est. cxx. annorū: et in deserto fuit quadraginta annis. **d** Tolle vrgam tuā. Vide q̄ deberet dicere meā: q̄ sibi data fuit. Sol. Utrū ulq̄ fuit: Moysi quia ei data: Aaron q̄rysus est ea. **e** In dracones i. colubros. Draco nāq̄ est magnū ani/mal: Et dicas et tō Tov dōpx h̄ qd̄ ē videre: q̄ acut⁹ vi/det ceteris serpētib⁹. Vnde ponit ibi species p̄ specie. Sz querit quomodo potuerit hoc facere maleficī: Certū est em̄ q̄ nō miraculose sicut aaron: q̄ hoc miraculū non est utile alicui: sz nociuū. Ad hoc dicit Strabus: q̄ iſtrumē/tis demoniācō oculos spectatiū deludebāt: et aliter appa/rebant res q̄ essent in suo genere: Erant em̄ virge et ap/parebant serpentes. Devirga aut̄ aaron non est dubium: quin versa fuerit in serpētē. Cum ergo infra dicat q̄ vir/ga aaron deuorauit virgas eoz: et non dicatur serpens deuorauit virgas: vide simili mutatio facta circa has et illas. Et hoc cōcedit Aug⁹ dicens: q̄ in veritate virge magorum versa fuerit in serpentes: nō miraculose utvir/ga aaron: sed naturaliter. Nam cū maleficī aliquid facere moluntur: demones subito discurrūt q̄ mundū: et affe/runt semina: qbus plen⁹ est mundus: de quib⁹ nouē speci/ces producunt. Nec tamen demones dicuntur crea/ores: sicut nec agricolē segetum vel agrorum: licet p̄b/ant aliquas oportunitates et causas nascendi. qd̄ em̄ isti faciunt visibiliter: demones faciunt inuisibiliter: Utroq̄ igitur et agricolē et demones tantū ministri sunt: Natura/nāq̄ operatur in his. **f** Sed querit v̄trī de seminibus vel de virgis facti sint serpentes. Dicimus de v̄trīq̄: q̄ occasione seminū/putrefactē sunt virge: ex quibus sic putrefactis et seminibus natūl sunt serpentes. Hec opinio verior videtur esse: per hoc qd̄ dicitur: virga aaron deu/orauit virgas magorum. Nec dicit serpens deuorauit: v̄n̄ simili circa hanc et illas videfacta mutatio: Sed de vir/ga aaron certum est: q̄ mutata fuit in serpentem: quare et ille. Querit Aug⁹ quomodo dictum sit: q̄ virga virgas deuorauit: et non serpens serpentes: cum hoc verius posset dici. Et soluit Augustinus: q̄ nomine virge serpens in/telligitur: Et est sensus: Virga: id est serpens fact̄ devir/ga: deuorauit virgas: id est serpentes factos devirg. Eo em̄ nomine dicit Aug⁹: victa est res vnde versa est: non in quam versa est: quia in id etiam res versa est: ideo hoc vocari debebat quod principaliter erat. **g** **D**ixit aut̄ domin⁹ ad mo. **H**ic incipit agere de decē plagiis pa/cipalibus: quibus dominus percussit egyptum: quē bis septem versibus continentur.

Versus **Sanguis rana culex musca pec vlcera grado/Bruchi caligo mors pignora pma necado.**
Prima rubens vnda ranap plaga secunda.
Inde culex tristis post musca noctilio istis.
Quinta pecus straut vesicas sexta creauit.
Inde subit grado post bruchus dentē nefando.
Nona tegit solē primā necat ultima prolem.

Ibarum plagarum quasdam per aaron: quasdam per moy sen: quasdam per se intulit dominus: qd̄ sine ratione fa/ctum non credo. Has decem plagiās reducit Raban⁹ de/cem p̄ceptis. **g** **D**ixit in sareis: quasi dicat: Omnis aqua egypti mutetur in sanguinem: etiam illa quē in va/sis est domi. **h** **Q**ue versa est in sanguinez. Re/cta et digna vltio dei: Egypti em̄ in aqua fluminis pa/vulos hebreorum submerferant: et ideo aqua fluminis versa ē i sanguine: vt q̄ fuerat materia offensionis: sit ma/teria punitiois: sicut qd̄ dī Saph. xj. c. Per q̄ peccat q̄s et

per incantationes egyptias et arcana que/dam similiter. Proie/cerūt singuli virgas suas: quē versē sunt in drācones. Sed deu/orauit virga aaron vir/gas eorum. Indurati q̄ est cor pharaonis: et non audiuit eos sicut p̄ceperat dominus. **D**ixit autem dominus ad moysen: Ingra/tum est cor pharaonis: non vult dumittere po/pulum: Vade ad eum mane. Ecce egredietur ad aquas: Et stabis in occursum ei⁹ super ri/pam fluminis: et virgā quē conuersa est in dra/conem tolles in manu tua dicesq̄ adeū: Do/minus deus hebreorū misit me ad te dicens: Dimitte populum me⁹: um vt sacrificet mihi in deserto: et v̄sc⁹ ad p̄/sens audire noluisti. Hec igitur dicit domi/n⁹: In hoc scies q̄ do/min⁹ sim: Ecce perav/tiaz virga quē in manu mea est: aquam flumi/nis: revertetur i sanguinem: Pisces quoq̄ q̄ sunt in fluvio morient: et computrescent aque: et affligentur egypti bi/bentes aquā fluminis. **D**ixit quoq̄ dominus ad moysē: Dic ad aa/ron: Tolle vrgam tuā et extende manū tuā super aquas egypti et super fluvios eo/rum et riuos ac palu/des: et omnes lac/aqua rum: vt revertantur in san/ginem: et sit crux in omni terra egypti: tā i lignis vasū q̄ i sareis. **F**eceruntq̄ ita moy/ses et aaron sicut p̄ceperat dñs. Et eleuās de/cora. v̄gā p̄cussit aquā flumi/nis corā pharaone et ser/ipes qui erāt

Justū ḡ fuit: vt dīc Orig. vt auctores tāti sceler̄ cruxē pol
luti curgit quē parricidali cēde macilauerāt/potādo sentirēt.
a **F**ecerūtqz simuliter malefici. S̄z querit vñ habue
runt aquam si iam ois aqua egypti versa erat in sanguinem.
Dicunt quidam q̄ tm̄ nilus & riui p̄cedentes ex eo versi sūt
i sanguinez: Unde de
alij aquis poruerūt
malefici facere simili
ter. Alij dicunt q̄ de
terra gesen allata est
aqua illa quam magi
rubricauerant. Sicut
enim egyptij operri
fuerunt in egypto te
nebris & tamen filij
israel in gesen lucem
habebant: ita aquas
habebant puras cum
aque egypti oēs mu
tate essent i sanguine.
Josephus dicit q̄ fi
liis israel fluuius erat
potabilis: licet esset mu
tus in sanguine: sed
egyptijs et colorē
et saporem sanguinis
prefererat: Hebrewis
vero solum colorē san
guinis: saporem aque
retinens. Et notandū
q̄ mutatio aque i san
guine secūdū signum
fuit: sed plaga prima.
b **M**alefici. Jā
nes & mābres: de qb̄
meminit ap̄ls. h. L.
mōth. i. b. Quēad,
modum iammē rē.
c **N**e audiuīt. l.
exaudiuit. d **S**o
derūt. Ex b̄patet q̄
alibi q̄ i nilo erat aq̄
i egypto. d **A**t b̄
berēt: & nō iuenēt.
e **E**xposi. La. VIII.
Dicit q̄ dñs
ad moysen:
c **H**ec
dicit dñs: Dīmit
te populu. Consue
tudo dñi ē multiplica
ter remēdia: vt si vñ
non p̄sit aliud p̄dē
se possit. Ut cū pha
rao nō fuit emollit q̄
pm̄a plaqz temptat
dñs emollire q̄ secun
dā: vt tandem multi ap
positis remēdijs non
sanatum iustius feriat
et condēnet. Unde Esa. j. b. Quo percutiā vos vltra adden
te p̄uaricationes: f **A**scēderūt ranē: Que vt dīc Jo
sephus: ortz in breui moriebant: quibus putrefactib⁹ fetor
nimis anxius exhalabat ex aqua: quod nūnū torquebat
egypcio. g **I**nder incantationes suas simuliter.
Ex quo patz q̄ non est cito credendū signis. Unde Matth.
vii. c. In die illa multi dicent: domine domine i n nomine
tuo prophetauimus rē. Et Mar. ix. f. dicunt discipuli
ad Iesum: Domine vidimus quendam rē. h **A**coauit
autem pharao moysen. Esa. xxvij. e. Sola vexatio

tm̄modo dat intellectum auditū. Sunt autem duo genera
hominū quos flagella non emēdat. Quidam pusillanimes:
de quibus dicitur in Ps. Cadent super eos carbones: in ig/ Ps. 139
nem deūcīes rē. Alij insensibiles: de quibus vide. v. a.
Percussisti eos & non voluerunt. i **A**me et a populo
meo. Non tm̄ de se
sed & de suis sollici
tus ē rex egypti. Un
de videntur petores
eo esse pr̄lati: qui tā
tum sua commoda q̄
runt: et de suis sub
ditis non curant. De
quibus dicitur Job.
xxix. c. Duratur ad
filios suos quasi non
sint sui. Et Zach. ci.
a. Pasce pecora occi
sionis rē. David vo
boni pr̄lati officium
exprimens / roget in
se conuerti gladium &
a pplo remoueri. q.
Reg. xxiij. c. dices:
Vertatur manus tua
rē. Christus vo non
solū virit sed etiaj re
fecit. Job. x. b. Ego
sum pastor bonus rē.
k **E**t dimittā po
pulum. Sic hodie
multi in tribulatione
p̄mittūt dño qđ po
stea non soluunt: cum
tamen votum in tri
bulatione factum non
minus obliget: iux/
ta illud Ps. Reddaz 1 Ps. 65.
tibi vota mea que di
stinxerunt labia mea.
l **C**onstitue mihi
rē. Hic cōmendatur
benignitas & fiducia
moysi. Benignitas /
quia tamcito compa
titur delinquenti. Fi
ducia / qua certum ter
minū promittit exau
ditionis. Unde de ip
so dicitur Eccl. xl.
a. In fide & lenitate
sp̄iūs sanctus fecit il
lum. m **Q**ui re
spōdit: Cras. M
iser incontinenti non pe
tit amouerī: ne credē
re domino compel
latur: quia vrgebat
necessitas. n **Q**uia
nō ē sicut dñs de
noster: scilicet ita potēs / ita benigni / ita sapiēs. o **E**gres
siqz sunt moyses et aaron. Oraturi exēsūt a pharaone:
quia cōmendabilem reddit orationem / sequesiratio a ma
lis. Unde David: Cum imp̄is non sedebo. Et sequitur: Et
circundabo altare tuum domine. Job. ii. c. Sara in oratio
ne sua cōmemorat se separatam a malis / dicens: Mun̄s cum
ludentibus miscui me rē. p **R**anarum: amouendarum.
q **I**ngrauiit cor suum. Dicit Augustinus q̄ non
tantū propter maleficos / qui faciebant eadem signa / ingra
uatum est cor pharaonis: sed propter patientiam domini.

Libri

a Scyniphes sunt adeo subtile / ut cuiuslibet visus nisi acute cernent effugiat: et corpus cui insidet acerbissimo terebrent stimulus: ut quod volantes videre quis non valet sentiat stimulantes. b Digitus dei est hic. Hic erit Aug. quod in tertio signo defecerunt magi: non in primo vel secundo: Et dicit hoc factum ad veno tandem quod erit philosophi habuerunt noticiam patris et filii: non tamen spiritu ritu scynti: ut plato dogmatiscauit de To. v. a. y. ad ou. x. i. de patre et paterno intellectu. Credimus tamen quod philosophi nullus posse habuere noticiam sub personali distinctione: sed sicut dicitur Sap. xiiij. b. per magnitudinem creaturae rurum potentias dei: que patri attribuitur: per speciem et ordinem sapientiam: que filio attribuitur: per utilitatem et conservacionem benignitatem: que spiritus sancto. Et sub his communibus rationibus habuerunt noticiam personarum omnium: sicut dicit Gregorius Roma. iiij. Namque potissimum effectum bonitatis dei ignoraverunt scilicet incarnationem filii dei: ideo dicunt defecisse in tertio signo. i. non habuisse noticiam tertie psone.

E

1.9.c.

5

100.104.

g.c.

a sunt scyniphes in hominibus et iumentis. b sunt scyniphes in hominibus et iumentis. c sunt scyniphes in hominibus et iumentis. d sunt scyniphes in hominibus et iumentis. e sunt scyniphes in hominibus et iumentis. f sunt scyniphes in hominibus et iumentis. g sunt scyniphes in hominibus et iumentis. h sunt scyniphes in hominibus et iumentis. i sunt scyniphes in hominibus et iumentis. j sunt scyniphes in hominibus et iumentis. k sunt scyniphes in hominibus et iumentis. l sunt scyniphes in hominibus et iumentis. m sunt scyniphes in hominibus et iumentis. n sunt scyniphes in hominibus et iumentis. o sunt scyniphes in hominibus et iumentis. p sunt scyniphes in hominibus et iumentis. q sunt scyniphes in hominibus et iumentis. r sunt scyniphes in hominibus et iumentis. s sunt scyniphes in hominibus et iumentis. t sunt scyniphes in hominibus et iumentis. u sunt scyniphes in hominibus et iumentis. v sunt scyniphes in hominibus et iumentis. w sunt scyniphes in hominibus et iumentis. x sunt scyniphes in hominibus et iumentis. y sunt scyniphes in hominibus et iumentis. z sunt scyniphes in hominibus et iumentis.

c Musca grauis simia. Septuaginta dicunt pro musca cynomyia: Unde Propterea dicit: Et venit cynomyia. Dicit autem cynomyia a cynos quod est canis et musca quod est musca canina: et significat curam sedis. Unde Gregorius. Nihil laboriosus est terrenus dominus siderius estuare: nihil quiarius est in seculo nihil appetere: Ideo Israel custodi sabatini accipit in munere: Egyptus percutit muscas multitudine. De his muscas dicit Eccl. x. a. Muscas morientes perire suauitate vngue ti. d Abominatio-

tides. I. oves: quod est egyptus abominabilis est naturaliter ratione pro deo colitur. e Qui fecit iuxta verbum illud. Pro his duas plagas dicit Josephus quod innumeris multitudine pedicularum egypti pullulavit ex interioribus ebulliatis: quod nec lauari nec medecinatores vngues exterminari potuerunt. Plaga enim multis preter dece famosas credibile est egyptios esse percussos. f

g Ingrauatus est cor. Supra dicit: Induratus est cor: hic dicit ingrauatus. Duo sunt virtus: quae sepe in sacra scriptura a domino arguuntur. s. duritia cordis et grauitas. Unde Esa. xliij. d.

Exodi.

Budite me duro corde et. Duricia cordis affectione pietatis et compassionis in primu perimit: grauitas intentione inclinat ad terrena: et separata a deo. Durum est cor sine affectione: et graue sine spirituali intentione. Christus ascendit in celum: ut sursum erigat intentionem: Ad terram grauata misit spiritus sanctus: et ut accederet affectione indurata. Contra hec duo virtutis vitae dominus combinatio est et permissionibus. Comunitatio est quasi malleus: quo coeteri cordis duricia: Promissio quasi ignis ascendens et levigans grauitatem. Hierusalem sunt quasi ignis et. Expositio Ca. IX.

Dicit autem dominus ad moysen. Loquere ad eum.

Non cessat medicus medicinas propone: istat oportune ipso nomine: sic docet apostolus. iij. Timoth. xiiij. a. Hierusalem. viij. c. Locutus sum ad vos mane consurgens. b Ecce manu mea super agros.

Ex hoc videt quod hac peste perierunt non soli iumenta: sed etiam fructus agrorum: sicut in plaga grandinis qui sequitur. i Inter possessiones. Per hoc etiam quod dicit inter possessiones et non iter pecora: videt etiam quod et fructus hac plaga perierunt. k Veribus istud. i. re verbis istius. Et hoc nota paternitas domini: non enim penitus reperire possit: licet aliquis repete comedat. Unde Hier. xviii. a. Repete loquar aduersus gentem et. l Mortuorum sunt ova: quod sine magno iteruale tempore non sunt facta: et potuerunt alium

de habere animalia. Pro hac etiam dicit Josephus: quod bestias multigenitum: quod aspectibus nullus occurrit: dominus egypti pluvia: quibus ipsi pluviae et terra agriculturam nudabat. Et iuste fecit hec dominus: quod ipsi bestias colebat: et ideo quod bestias puniunt: Unde Sap. x. c. habetur: Errantes colebant muros serpentes et. Et seq: Ut sciret: quod per quod peccat quis et. Hic dicit magister in historiis quod forte per quinquennium vel eo amplius facte sunt omnes plaga: Quod stare non potest: quod supra viij. b. dictum est quod moyses octoginta annorum erat qui stetit

de habere animalia. Pro hac etiam dicit Josephus: quod bestias multigenitum: quod aspectibus nullus occurrit: dominus egypti pluvia: quibus ipsi pluviae et terra agriculturam nudabat. Et iuste fecit hec dominus: quod ipsi bestias colebat: et ideo quod bestias puniunt: Unde Sap. x. c. habetur: Errantes colebant muros serpentes et. Et seq: Ut sciret: quod per quod peccat quis et. Hic dicit magister in historiis quod forte per quinquennium vel eo amplius facte sunt omnes plaga: Quod stare non potest: quod supra viij. b. dictum est quod moyses octoginta annorum erat qui stetit

p. 94. ante pharaonem: Et quadraginta annis fuit in deserto: iuxta il
lud / Quadraginta annis proxim⁹ fui ge. t.c. Et centum vi-
ginti annos erat tñ: quando mortuus est: ut dicitur Deut.
xxvij. c. Unde necesse est q̄ infra vnum annum facte fuerint
omnes plague. Forte magister non apposuit notulam illam.

a Spargat moy

ses. Querit Aug⁹:

quare percusserit aaron aquaz virga et or-
te sunt rane: et moy-
ses cinerem sparsit i-
celū et creat: sunt ve-
sicæ. Et soluit: Quia
aaron dat⁹ est ad po-
pulum instruēdum: et
ideo terram et aquam
que deo sum sunt p/
culis: et in illis signa-
fecit. Moyses vero era⁹
quasi mediator inter
spsum et deum in his
que ad deus pertinet:
et ideo puluerem iu-
betur alpergere in ce-
lum. b Quia in

hac vice mittam.
Hoc videtur falsum:
quia in hac vice non
mittit dñs nisi vnam
plagā grandinis. So-
luto. Non intelligit
hoc de proxima vice
quando grandinē plu-
it dñs: sed de tempo/
re quo flagellatus est
pharaao. Et est sensus
q.d. Plagis præteris
non es emendatus o-
pharaao: ab hac vice
non parcam tibi: nec
populo tuo: sed oēs
plagas quas pposui:
immitam tibi et popu-
lo tuo. Uel potest di-
ci: q̄b̄c dictio oēs
non est ibi nota vni-
uersitatis: sed pfectio-
nis: sicut ibi: Omnis
sapiētia a dño deo ē:
id est perfecta. Item

Ecc. xxv.c. Omnis
plaga / plaga cordis:
id est plaga cordis p/
fecta plaga est. Dicit
igit: In hac vice om-
nes plagas: id est p/
fectas imitti: q̄: hac
vice homines mor-
tui sunt: q̄d non p̄r⁹.

c Meas. Spe-

cialis dicit meas pla-

gas quasi celestes: ali-

as quasi terrestres.

d Super cor tu-

um: durū et gelatū.

Unde et ei plaga co-

gruit: plaga grandi-

nis. f Idcirco

autē posui te. An-

dræs dicit q̄ ad sumi-

omnia animātia egyptioz.
De animalib⁹ vo filioz isra-
el nihil oīno perijt. Et misit
pharaao ad vidēdū: nec erat
quicq̄ mortuum de his que
possidebat israel. Ingra-
tumq̄ est cor pharaonis: et
non dimisit populum. Et di-
xit dñs ad moysen et aaron:
Tollite plenas manus cine-
ris de camino: et spārgat il-
lum moyses in celum coraz
pharaone: sitq̄ puluis sup
omnem terram egypti. Erūt
enim in hominib⁹ et iumentis
vulnera et vesice turgentis
in vniuersa terra egypti. Tu-
leruntq̄ cinerem de camino
et steterunt coram pharao-
ne: et sparsit illuz moyses in
celū. Factaq̄ sunt vulnera
vesicarum turgentia in ho-
minib⁹ et iumentis: nec pote-
rant malefici stare corā moy-
se propter vulnera que in il-
lis erant: et in omni terra egypti.
Indurauitq̄ dominus
cor pharaonis: et non audi-
uit eos sicut locutus est dñs
ad moysen. Bixitq̄ dñs ad
moysen: Mane consurge et
sta coram pharaone: et dices
ad eum: Hec dicit dñs de⁹
hebreorum: Dimitte popu-
lum meuz ut sacrificet mihi:
quia in hac vice mittaz om-
nes plagas mēas super cor-
tuum: super seruos tuos et
super populum tuuz: ut sci-
as q̄ nō sit simulis mei in om-
ni terra. Nunc enim exten-
dens manum: percutiam te
et populum tuum peste: pe-
ribilisq̄ de terra. Idcirco au-
tem posui te: ut ostendam in
te fortitudinez meam: et nar-
retur nomen meum in omni
terra. Adhuc retines popu-
lum meū: et non vis eum di-
mittere: En pluam crās hac
ipsa hora grandinē multam
numis: qualis nō fuit in egypti.

lititudinem suuenu loquitur dñs: qui ponunt in medio ma-
gnum lapidem: ut experian⁹ et ostendant ibi vires suas. Ita
dominus posuit pharaonem: ut in eo virtus et fortitudo do-
mini omnibus ostendere: sicut legitur de hierusalem. Zach.
xii. a. Ecce pono hierusalem quasi lapides oneris in cunctis
populis. Uel ut dicit

Aug⁹: hoc dicit: non
qz ad pſerēdas p̄gnas
aliquem fecerit do-
minus: sed malos pa-
tientēs sustinet quousq;
scit oportere nō igna-
uiter: sed ad admoni-
tionem et exercitatio-
nem bonoz: et nomi-
nis dñi manifestatio-
nem. Est igit sensus:
Idcirco posui te: id ē
seruauit patiendo. s. cū
meruisse puniri pri-
us: ut te obstinato in
malitia tua voluntari
ostendere: per si-
gna facta mea virtus
et fortitudo. Ut Apo-
stolus Roma. ix. d.
In hoc ipsum excita
ui te: non emoliendo
sed ut ostendam in te
virtutem meam: et ut
annūcie nomen meū
in vniuersa terra.

e Hunc enim ex-
tendens manum:
quasi magis eleuans
ad maiorez ictum in-
fligendū. g Cras
hac ipsa hora ma-
ne: gregata iumenta
tua. Ecce q̄a benig-
nitas domini: qz fla-
gellado suis aduersa-
riis cōsulere non de-
sinit. Unde Abacuk.
xii. a. Quis irat⁹ fueris/
miscole recordabers.

Et Job. xlj.b. cum
exploreare amicis
lob: consulust eis qua-
liter peccatum eorum
curari posset: dicens
eis: Sumite vobis se-
ptem arietes et septem
tauros: et ite ad seruū
meum lob: et offerte
pro vobis holocau-
sta: Job autem seru⁹
meus orabit pro vo-
bis: Faciē ei⁹ suscipiā
ut nō vobis imputet

stul. t.c. h Discur-
rentia fulgura: in
diuersas ptes ut nibil
euadere possit. i Est
autem triplex genus
fulguris. Quidam fin-
dit: quoddam fetet:
quoddam vir.

i Deccam: coa-
cta est cōfessio.

a Serotina: id est tardiora. Sed alioz exponit: Serotina erat id ē iā ad maturitates pueritiae. Iduruerat: vnde foris vīm graninis ferre poterant: sī insolitus est q̄ frumenta ante hordea maturescat. Faros ē genus granī frumento grossius. b **Egred** susq; vt oraret: calicet pro eo.

Expositio Ca. X.

a **L** dixit dominus ad moysen tūc. Ego enī indurauim. Mota q̄ dīc sc̄ptura: Induratum ē cor pharaonis: Quis: Indurauit pharao cor suū: t he locutiones p̄p̄ie sunt. Quis dīc: Indurauit cor pharaonis: t est improba locutio: ponitur enim p̄sequens p̄ antecedēte: Et ē sensus vicit dīc Aug: Ego patiens fui super pharaonem et seruos eius: vt non auferrem eos: vt sic fierent signa mea per ordinem: ex quo ipse peior effectus est: unde debuerat emendari. **d** **Introierunt** ergo. Supra solus moyses intrabat ad pharaonem: hic vero

s. 7. c. 8. moyses t aaron: Qz a. c. 9. a. q̄to durior: effectus ē pharao: tanto plurim⁹ increpationib⁹ eger. Unde Matth. xviiij. b. Si peccauerit in te frater tuus tūc. Si te nō audierit: adhibe te cum adhuc vnum tūc.

b **L** Locustam. Singulariter dicit: sicut superius muscas: ad exprimendū maiore numerostates. Mota q̄ fetus locustē p̄mo dicitur bruchus: tunc est p̄nicio: Grandius culus factus cū iā incipit habere alas: dicitur atelabus: deinde dicit locusta: Ita habes super Jobel. s.

et grādo non erit: vt scias q̄ dñi est terra. Noui autem q̄ et tu t serui tui necedū timeatis dñm deum. Linum ergo et hordeum lēsum est: eo q̄ hordeum esset virens: t linū iam folliculos germinaret.

Triticū autēz t far non sunt lēsa: q̄ serotina erant. Egred susq; moyses a pharaone ex vrbe tetendit manus ad dominū: t cessauerit tonitrua t grādo: nec vltra stillavit pluia sup terram. Videlis autem pharao q̄ cessasset pluia t grādo t tonitrua: aut peccatum: t ingrauatum est cor eius t seruorū illius: et induratum nimis: nec dimisit filios israel sicut p̄ceperat dñs per manū moysi.

L dixit dominus ad moysen: Ingredere ad pharaonem: Egō enim indurauī cor eius t seruorū illius: vt faciaz signa mea hēc i eo: et narres in auribus filiū tui et nepotum tuorū quōd iens triuerim egyptios: t signa mea fecerim i eis: t sciatis q̄ ego dñs de⁹. Introierunt sī moyses t aaron ad pharao: nē: t dixerunt ad eū: Hec dicit dñs de⁹ hebreos. Usq; non vis subiici mibi: Dimitte populum meum vt sacrificet mibi. Sin autem resistet et non vis dimittere euū: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: quē operiat superficiē terre: nec q̄c̄q̄ eius appareat: sed comedatur qđ residuum fuit grādi. Corrodet enī oīa lignā quē germinant in agris: et implebit domos tuas t seruorum tuorum t omniū egyptiorum: quantū non videbunt patres tui t aui ex quo orti sunt super terram v̄sq; i presentem diem. Auertitq; se t egressus est a pharaone. Dixerunt autem serui pharaonis ad eū: Usq; quo patiemur hoc scandalum: Dimitte homines vt sacrificent domino deo suo. Nonne vi-

des q̄ perierit egyptus? Reuocauerūtq; moysen t aaron ad pharaonez: qui dixit eis: Ite sacrificate dñm deo vestro. Qui nam sunt q̄ ituri sūt: Ait moyses: Cuz parvulis nostris t seniorib⁹ p̄ gemus: cum filiis t filiab⁹: cū ouib⁹ t armentis. Est enī solemnis dñi dei nostri. Et

respōndit pharao: Sic dominus sit vobiscū: Quomodo ego dimittam vos t parvulos vestros: Cui dubiū ē q̄ pessime cogitetis? Hō fit ita: sed utrū viri t sacrificare dñm. Hoc enī t ipsi peccatis. Statimq; electi sunt d̄ conspectu pharaonis. Dixit autem dñs ad moysen: Extende manū tuam super terram egypti ad locustam: vt ascendat super eaz: et deuoret omnem herbam quē residua fuit grandini. Et extendit moyses virgam super terram egypti: t dominus induxit ventum vrem tem tota die illa t nocte. Et mane facta ventus rāvens leuavit locustas. Quē ascenderunt super vniuersam terrā egypti: t sedērūt in cunctis finibus egyptiorū inumerabiles: quales ante illud tempus non fuerunt: nec postea future sūt. Openuerūtq; vniuersam superficiē terre vastantes omnia. Deuorta est igitur herba terre: t q̄c̄ quid pomorū in arborib⁹ fuit quē grādo dimiserat. Mil quoq; oīo virens relictū est in lignis t herbis terre: in cuncta egypto. Q̄ obrem festinus pharao vocavit moysen t aaron: t dixit eis: Peccavi in dñm deum vestrum t in vos: Sed nūc dimittite peccatuū mibi etiam hac vice: t rogate dominū deū vestrū vt auferat a me mortem istam. Egressusq; est moyses de conspectu pharaonis t oravit dñm: Qui flare fecit ventū ab occidente vehementissimū: et arreptam locustam piecit in

fuit residuum qđ locis sta comedetur. Sī post test dīc q̄ grādo cōfregit omne lignū ppter ramos fractos.

b **D**imitte homines: Mondum hoc dixerunt: sed propter vehementem cōmītationē exterriti dicūt. **g** **H**oc scandolum: id est hoc malū vnde scandalum seq̄tur. Scandalus enim proprie dīc impāctio pedis ad aliquas duriorē materialē. Et trāffertur ad animū: cū in aliquo molestā vnde potest se qui p̄cm. **h** **Q**ui nam: id est qui.

k **E**st enim solemnis. Solēnis dies duplicit accipit apud heb̄eos. Aut pro ipso festo: aut pro die in Jobel. i. qua victimā immolabatur: t iter non esset festum. Hic potest accipi p̄ festo: q̄ pascha instabat: sed meli p̄ die immolationis: Adhuc enim in desertum exire petebant: vt ibi immolarent.

i **S**ic dominus sit vobiscum: q̄si non ita fieri: Ubi: Sic sit tūc. q̄si dominus non sit vobiscum. Irontia est: sicut dīc gallice: an si soit dieux avecque vous. Hic p̄mo inuenit in biblia: dominus vobiscum: sed non tenetur hic assertiue. Ubi non ab illo acceptit ecclia sed a Ruth. i. a. vbi booz dīc messorib⁹ suis: Dominus vobiscum.

m **D**e uoret oīem herbā. Greg⁹. Herbam locustę comedunt q̄ndo adulatores verba loquentium extollunt. **n** **M**ortem istam: id est plagam istam mortiferam.

o **V**ehe mentiliū: vt impētū molīne impotentes resistere secum traheret locustas.

a Ut palpari queant. Sed quod possunt palpari / cui sit tenebra priuatio lucis: etiam si dicat aer obscurus / tenebra. Nec etiam hoc modo possunt palpari tenebre. Aer enim sicut inuisibilis est: sic et impalpabilis est. Illud enim solus palpabile est quod tacui resistere potest. Ad hoc dicit Andreas: qd te nebras moyses vocat nebulas densas: que palpari potest. Tel force aer fuit densas: vsq ad aqueam naturam: ita qd tactui possit subiectum. Glo. dicit Horypoli: ce vocat tenebras palpabiles: non qd palpari possint: sed per hoc magnitudinem tenebrarum significat.

b Horribiles: qd egyptis existentibus in tenebris apparebat eis quedam horredes imagines: valde eos deterretes. **Un. Sap.** xvij. a. Dispersi sunt pauentes horrede et. Heu ois deus qd erit in inferno. Josephus dicit tam densas fuisse tenebras: qd non poterant aperire oculos: unde nec mirum si se inuicem etiis presentes videre non poterant.

c Holocausta da bis. Ironicus loquitur moyses. Tel dabis. i. permittes nos habere. Simile Wester vij. a. Ha mihi aiam meam: id est permitte me habere: id est vivere. **d** Non vide boultra faciem tuam. Contra. j. dicit: Vocatis illis ait pharaon: Surgite et egredimini. Solutio. Non videbo: id est ad te vide dum per me non veniam nisi vocar: si postea vocar: venit.

e Expositio Ca. XI. T dixit dominus ad minus ad moysen et. Qui sedet in solo: id est sedere debet iure hereditario quam si primogenitus.

f Non mutiet. i. no dolebit. Et dolere enim canis mutare solet. Serui tui isti. Verba sunt domini ad moysen: ut sic dicat pharaoni.

g Ut multa signa. Non est causale sed consequitur. q. d. ex non audiencia pharaonis sequentur multa signa in terra egypti. **h** Expositio Ca. XII.

i Dicit quoque dñs ad moysen et. **j** Dennis iste. Dic est aprilis: id est lunatio aprilis: que in

martio sepe inchoat: uno semper nisi embolismus impediat. Hic dicitur ab hebreis nisan: apud egyptios perimut: apud macedones xanticus. Voluit quippe dñs iudeos a ceteris differre nationib: sicut religione et circumcisionis charactere: ita et tempore ratione. Romani enim ex traditione numeri pompili regis romani: d. qd Quid. At numma nec ianu nec autetas preterit umbras: Dennis antiquis addidit ille duos. Preponit ianuarium: qd tunc incipit sol ascendere per solstitium hyemale. Rabes vero inchoat annum post solsticium esti um. Longuentius videtur fieri ab hebreis in martio: in quo mundus conditus legitur. **k** Ecc. 45. a.

l Sed nota qd in Glo. **m** Nisan quodam vocatur aprilis: quandoque martius: et hoc ideo: quia martius noster: et aprilis iudeorum: in parte simul concurrunt.

Nos enim annu attedimus solarem: qd constat ex trecentis sexagintaquinq diebus et sex horis: et menses solares: Iudei attendunt menses lunares et annu lunarem: qui constat ex trecentis quinagintaquatuor diebus.

Dennis lunaris dicitur ipsa lunatio. Unde semper apud hebreos prima dies luna est prima dies mensis. De-

nois enim lunatio a noce illius mensis in determinata: nisi forte fuerit embolismus: vel primus in legitimis suis impediat: qd in scriptis significat aliquid etiam.

Sic enim dicitur qd luna creata fuit quarta die mundi: et in plenilunio quando scilicet fuit deciaquarta. Si

igitur intelligat qd luna prima die mundi

mare rubrum. Non remansit nec una quidem in cunctis finibus egypti. Et induavit dñs cor pharaonis: nec dimisit filios israel. Dixit autem dñs ad moysen: Extende manum tuam in celum et sunt tenebre super terram egypti tam dense ut palpari queant. Extendit moyses manum in celum: et facte sunt tenebre horribiles in universa terra egypti. Tribus diebus nemo vidit fratrem suum: nec mouit se de loco in quo erat. Ubique cunctis autem habitabant filii israel lux erat. Vlocavitque pharao moyses et aaron: et dicit eis: Ite sacrificare domino: Quesumus vestre et armenta remaneant: parvuli vestri eant vobiscum. Aut moyses: Non stias quoque et holocausta dat nobis: que offeramus domino deo nostro. Cuncti greges pergent nobiscum: Non remanebit ex eis unigula que necessaria sunt in cultu domini dei nostri: praesertim cum ignoremus quid debeat immolari: donec ad ipsum locum perueniamus. Indurauit autem dñs cor pharaonis: et noluit dimittere eos. Dixitque pharao ad moyses: Recede a me et caue ne ultra videas faciem meam. Quocunque die apparueris mihi morieris. Respondit moyses: Ita fiat ut locutus es: Non videbo ultra faciem tuam.

d T dixit Ca. XI. dñs ad moyses: Adhuc una plaga tangam pharaone et egyptum: et post hec dimittet vos: et exire compellet. Dices ergo oī

fuerit undecima: an mundus fuit decima: et in eternitate fuit: qd ante mundum non fuit tempus: ideo denarius significat eternitatem. **o** Ergo decima luna tollebat agnus de grege: significabat qd agnus figuratus: id est christus dei filius erat eternus: id est deus: qui dicitur agnus propter innocentiam.

Libri

eo. q. 3. c. vnto

Vtere. xi. d. Ego q̄si agnus r̄t. Et **E**sa. liij. c. Quasi ouis r̄t. **A**poc. xiiij. b. Agnus qui occisus r̄t. a. **U**nusquisq; Unaquæq; domus sive familia. b. **M**inor est numerus. Dicunt hebrei: q̄ decem capita constituit familiam: id est tot exigeant ad esum agni. In decretis etiam dicit q̄ decem mancipia p̄sturunt parochiā. **S**3 obiicitur: Nam si q̄libet assumat de domo sibi pluncta tātū: multe domus non habebant numerū sibi sufficientē: Sic non intellegit hic de qualibet domo: sed tm̄ de domo paup̄is: qui nō habebat vñ emeret agnum vel hedum.

De cōse. dis. 2. c. qd sit sanguis

B

Annicul' vni anni. Sed quare ponitur masculus: nōne satis discernit genus cum dicit agnus. Ad h̄ r̄ndet Aug'. q̄ sic dicere coegit vis et interpretatio nois: q̄ p eo qd i hebreo est masculū/probaton qd est neutri generis: est in greco. Si autē trālator: dixisset ouis mascula/absurdum esset: Si autē agna masculi: incongruū: Si dixisset pec⁹ masculū: posset intelligi d̄ alio aia/li: sed vt seruaret sa/cramtū: iō ex ncititate dixit sic. c. **A**bsq; macula: Nō velle/ris sed corporis: vt dici tur **L**euit. xxij. c. e. **H**ec hedum. Hoc dicit ppter paupes: vt si non possent habere agnū/saltēm pos sent habere hedum. f. **U**niversa multi/tudo. Quelibet do/mus suū: tamen dici/tur singularis: q̄ omnes figurabant vnum scilicet ch̄ristū qui futurus erat hostia singularis pro nobis. g. **N**ostem: ex q̄ bus compingit ostiū. h. **C**um lactucis agrestibus: quarū amaritudo / amaritudinē seruitus egypciacē cōmemoraret ī etiū. i. **C**rudū qd. S3 nunqd mos hebreor̄ comede/re carnes crudas: Constat q̄ non. Quare q̄ phibet: Greg' dicit q̄ per hoc nos trahit ad mysteriū. Vel crudū dicit se/miocustum ex festinatiōe: vel ex leccitate. **Q**ualis debeat esse agnus: qualis comedēs: qualiter comedī: quando et vbi: expresse notatū est in historiā super hunc locū. xij. ca. Solenne pascha fuit in deserto sub moyse: Numeri. ix. a. In hi/rusalem sub samuele: tamen expresse non legitur in textu: sed habetur ex eo qd dicit. i. **P**aral. xxxv. c. vbi dicitur: Non fuit phase simile huic a diebus samuelis. In hictusalez sub

Exodi

iosia rege iuda. iiij. Reg. xliij. e. h. **P**aral. xxxv. a. Et. iij. Esdr. i. a. Pascha autem fuit hic in ramase: non tamen fuit solenne. Nota quadruplex pascha. Primū in ramase: in finib; egypci: vt hic. Secundum in deserto ad montem sinai: Numeri. ix. a. Tertium in galgalis: trans iordanem: Josue.

v. c. Quartū in terra p̄missiōis. Primū ē i exitu d̄ egypcio. Se/condū in trāsitu p̄ de/sertū. Tertiū in itro/tu terre sancte. Quar

ta ut in habitatiōe ter/re sancte. Primum et secundum sub moyse: tertium et quartū sub Josue. Primū est gra/tie iustificantis: secun/dum penitentie puri/ficantis: tertium iusti/cē promouentis: q̄r/tum glorię indeficer/tis. Primū est incipi/entium: secundū p̄ficien/tium: tertium in bono permane/nientium. Per primū significatur transitus de virtutis ad virtutes. Per secundum pro/gressus de virtute in virtutem: id est d̄ ope/re vnius virtutis in opus alterius. Per tertium: vissio contentationis. Per quartū: stat⁹ fruitionis. **I**tem primū: eges/sum a mundo: secun/dū: ingressum in claustrum: tertium: eges/sum ab hac vita: quar/tum: ingressum in glo/ria. **I**tem **E**go domi/nus: Luius irē resu/stere nemo p̄t. Job. ix. b. **I**tem **M**ercusse/ro. xc. **E**sa. xix. a. Ecce ascendet domin⁹ su/per nubem leuem: et ingredietur egypcum et commouebuntur su/mulacra egypciorū a/facie ei⁹. m. **C**ultu/sempiterno. Que/rit Augustinus: vtrū fuerit in eternum du/ratus ille cultus: q̄ dicitur cultu/sempiter

no: Ad quod dicit q̄ eternū dupliciter sumitur. Dicit enim eternū: cui certa meta vel termin⁹ non p̄figit: quod nefas est p̄termittere aut sponte murare. Vel dicitur eternū qd eternam rem significat: Utroq; modo potest h̄ accipi eternū. n. **E**xceptis his r̄t. Ex hoc patet q̄ in medijs diebus poterant operari. Et ex hoc patet q̄ sabbatum sole/nius erat quo quis festo: qd ad ocium: in quo nec etiam ad ve/scendum licet operari. Et nō potuit esse q̄ in ipso die pasche potuerunt mulieres vnguenta parare: qd sabbato non licet. o. **A**sq; ad diem vicesimam primum: inclusu/e. p. **D**e adueniis: id est proselytis.

Dpercussorem ingredi. Ex hoc videb^q malus angelus fuit ille exterminator. b In noctis medio: illi s. in qua imolatus est agnus. c Ante^c fermentaretur: Nō q farina illa sic conspersa fermentaret postea: sed quia non ante fuit fermentata: multo fortius nec post: Et ē sensus: Nec ante nec post fuit fermentata. Et ē si

mile. Gen. viii. b Emisit noe corū: qui nō reuertebat donec sic carentur aque sup terram: id ē nec ante nec post. Et Matth. i. d Accepit ioseph cōiu- gē suaz: et non cogitabat eam donec peperit filium suū primo/ genitum: id est nec ante nec p. Et i. Reg. viii. a. Nō poterat he- li videre lucernā / an- te^c extingueretur.

d Habitatio aut. Nota noīe egypti i- telligendū est oīs in colatus eorū: qui incepit a promissione abrae facta ei i via me sopotamie: Gen. xij. a. A qua vīq ad le- gē datā totā āni fluxerūt: ut dīc apls Gal. iij. c. Et Glo. Aug. super locū istū: Māz post mortē ioseph solus qdragita ānis seruit israel i egypto: qd expletis eadē die egressus est de egypto: qua. s. ccepit seruitus eius: Tel eadem die: qua scilicet exiuit abraam ad pegrinandum: Tel eadem: id est in vna simul exiuit omnis multitudo: non successive singulis diebus. Qz autes sic debeat isti anni cō putari: probat h mo-

do: Septuagintaq; p. 104. q annorum erat abraam quando facta est el pmissio predicta: Gen. xij. b. Centenario vero natus est isaac: Gen. xxij. a. Et ita a pmissione vīq ad nativitatem isaac: fue- rūt vigintiq; an- ni. Dis adde omnes annos isaac. s. centum octoginta: vt dicitur Gen. xxxv. d. sicut an- ni ducentiq; Ja- cob vero in morte isaac erat centum virginis annorum. Qd pro- batur sic: Isaac sexagenario natus est ia-

uit autem moyses omnes se- niores filiorum israel et dixit ad eos: Ite tollentes ani- mal p familias vestras: im- molate phase. Fasciculūq; hyssopi tingite sanguine qui est i limone: et aspergite ex eo supluminare et vtrunq; po- stem. Nullus vestrum egre- diatur ostiū dom⁹ suę vīq manē. Transibit enim domi- nus percutiens egyptios. Cunq; viderit sanguinē in supluminari et in vtroq; po- ste: transcendet ostium do- mus: et non sinet ppercussore ingredi domos vestras et le- dere. Custodi verbū istud/ legitimū tibi et filiis tuis vīq in ēternū. Cunq; in- troieritis terram quam do- minus deus datus est vo- bis vt pollicitus est: obser- uabitis ceremonias istas. Et cum dixerint vobis filiū ve- stri: que est ista religio: dice- tis eis: Victimā transit⁹ do- minū est: quando transiuit su- per domos filiorum israel i egypto percutiens egypti- os et domos infas liberans. Incuruatusq; populus ad- orauit. Et egressi filiū israel fecerunt sicut h̄coperat do- minus moyse et aaron. Fa- ctum est autem in nocte me- dio/ percussit dominus om- ne primogenitū in terra egypti: a primogenito pharao- nis qui sedebat in solio eius vīq ad primogenitū capti- ue que erat in carcere: et om- ne primogenitū iumentorū. Surrexitq; pharao nocte et omnes serui eius cunctaq; egyptus: et ortus est clamor magn⁹ in egypto. Nec enī erat domus in qua non ia- ceret mortuus. Tlocatisq; pharao moyse et aaron no- cete: ait: Surgite egredimini a poplo meo et vos et filiū isra-

el. Ite et imolate domino si- cut dicitis. Ques vestras et armenta assumite ut petiera- tis: et abeuntes bñdicite mihi. Ergebantq; egyptij po- pulum de terra exire velo- citer dicentes: Omnes mo- riemur. Tulit igitur popul⁹ c conspersam farinam ante^c fermentare: et ligans in pal- lijs posuit sup humeros suos. Feceruntq; filiū israel si- cut p̄ceperat domin⁹ moy- si: et petierūt ab egyptijs va- sa argentea et aurea: vestesq; plurimaz. Dedit autes do- min⁹ gratiam populo coraz egyptijs vt cōmodaret eis: et spoliauerunt egyptios.

Profectijs sunt filiū israel de ramesse in socchot sexē- ta fere milia peditum viorū absq; paruulis et mulierib⁹: Sed et vulgus p̄miscaū in- numerabile ascendit cū eis: ques et armenta et animātia diuersi generi multa nimis. Coxerūtq; farinā quaz dudū conspersam de egypto tule- rāt: et fecerunt subcinerici- os panes acymos. Nec enim poterāt fermentari co- gentib⁹ exire egyptijs et nul- lam facere sinētibus morā: nec pulmenti quicq; occur- rerat p̄parare. Habitatio autem filiorum israel q man- serunt in egypto fuit qdrin- gentorū triginta annorum. Quibus expletis eadē die egressus est omnis exercitus dñi d terra egypti. Hoc ista est obseruabilis dñi: quāndo eduxit eos de terra egypti. Hanc obseruare debet omnes filiū israel in genera- tionib⁹ suis. Dixitq; domi- nus est religio phase: Dis alieni gena nō comedet ex eo. Dis autem seruus empticius cir- s cūmcidetur: et sic comedet.

5
36. dis. c. legim⁹
5. sed econtra.

B

tunc ioseph erat āno/ rum trigintanouē. Et probat sic: Triginta annorum erat quan- do stetit coram pha- raone: Gen. xlj. f. Et 5. 11. a. nouem anni transiit 1. Reg. 6. b.

a tunc vīq ad aduen- tum iacob in egyptū: Septem scilicet steri- les: et duo farnis: Et tunc venit iacob i egyptū. Et omnes an- ni ioseph fuerunt ce- tum decez: Gen. xl. d. Et ita ioseph p⁹ in- gressuz iacob vixit an- nis septuagintauno:

quibus additis supra- dictis ducenti qndē- cim fiunt ducenti oc- toginta sex. His ad- dictis iterum centū qn quagintaquatuor q- bus seruuit israel in egypto post mortē io- seph: fuerūt āni. ccc. triginta a pmissio fa- cra abrae vīq ad ex- strum de egypto vt di- cit apls. e Quā- do eduxit: Ergo il- la nocte q imolat⁹ est agi⁹ eduxit eos dñs d egypto. Cōtra. 5. eo- dē. d. v: Null⁹ ege- dietur ostium domus sue vīq manē. Solu- Intelligendū est edu- cros nocte. i. ad ege- diendū manē ab egyptijs nocte expulso.

f Omnis alieni- gena. Tales sūt om- nes q non ppter chri- stum sed ppter lucrū seruūt ecclesię: Ha- xime sacerdotes: q nō in christi cōmemora- tione sed in lucri expe- ctatione cōficiunt. De quibus Malach. j. c.

Quis est ex vobis q claudat ostia et incen- dat altare meū gratui- to: Non est mihi vo- luntas in vobis: et mu- nus non suscipiaz de manu vīa: dicit dñs exercitū. g Circumcidet. Hiero- lij. a. Circumcidimini dñs et auſerte pputia

cordium vestrorum. a **I**n una domo. Cant. vi. c. Una est columba mea. Unde qui vult esse de pullis huius columbus: oportet quod sit unus unitate sensus et voluntatis: ut unus et idem sentiat et vellet. Act. iii. f. Multitudinis credentium erat cor unus et. b **N**ec os illius confringe. quia medulla. i. diuinitas christi non est ita subtiliter inuestiganda si, cut humanitas. Esa. liij. a. Generationem eius quis enarrabit?

Numeri. 9. b. Proverb. xv. d. Si cur quod mel comedit et.

c **C**oloniam. Colonia est civitas vel regio que per defectum indigenarum novis cultoribus adimpletur.

d **C**ircumcidet: prius; i omni verbo in lingua: ut non loquitur nisi sermones dei. Proverb. xviij. d.

Mors et vita in manibus lingue. Si tamen esset in ea vita non erit circumcidenda: si tamen mors non tunc similitudine penitus abscondebitur. e **N**on vesatur ex eo. Eccl. xluij. c. Omnis incircumcisus corde et in circuncisus carne non

ingrediebatur in sanctarium meum. f **I**ndige ne et co. Act. x. e. b. et. 8. c.

Luc. 2. d. In veritate nunc comedimus: De morte peri quia non est acceptum. c. magne propter gloriarum deum et.

g **E**adie die eduxit. contra. s. eo. e. dicit: quod nocte eduxit eos. Solu. Utrumque verum est: sed nocte dicunt educiti: quia nocte compulsi sunt ab egyptiis egredi: die vero egredi: quod ipsi expectaverunt mane.

h **E**xposit. La. XIII.

Lest dominus ad moysen et. b **S**anctifica mihi. Dicit quod de masculis solos sibi volunt sacrificari: quod solos masculos egyptiorum percussit: Quod sat per babile est: et si non sit expressus in textu. Et nota quod primogenita filiorum leui offerebatur et seruiebatur iugiter anno sine redemptione: sed filii primogeniti aliorum tribuum offerebatur et redimebantur quoniam sic istis: ut legitur Levit. xxvij. d. Numeri. iij. g. et. xviij. c. Sed nota quod dictum est quod primogeniti leuitarum iugiter seruiebatur deo intelligendum est ex parte patris: Nam dominus fuit de tribu leui: sed ex parte matris: et

ideo redemptus quoniam sic istis. Primogenita pecorum apta ad imo landum: oblata erat sacerdotis: Primogenita vero immundorum non oblata: quedam redimebatur: ut primogenitus asini immundatur oue: quem pro eo offerebatur: et erat sacerdos. Alio nec oblata nec redempta occidebatur: ut primogenitus canis. Præter predictam causam est alia quare primogenita habebatur offerebatur: quod ab angelo percussore liberauerat dominus: et ideo sua erant. Tel quod iustus est quod primis fratribus honorandus est creator omnium primus.

i **D**icit huius in quod. Deut. vi. b. Erat hoc quod signum in manu tua: et quod monumentum ante oculos tuos: et ut lex domini semper sit in ore tuo. In manu enim fortis eduxit te dominus de egypto: Custodes huiuscmodi cultum statuto tempore a diebus in dies. Cunq[ue] introduxerit te dominus in terram chanae: sicut iuravit tibi et patribus tuis: et deridet eam tibi: separabis omnem quod aperit vulnus domino: et quod primitius est in peccatoribus tuis: quicquid habueris masculini sexus: consecrabis domino. Primogenitus asini mutabis oue: quod si non redemeris interficies. Omne autem primogenitus hominis dominus filii tuis precio redimes. Cunq[ue] interrogauerit te filius tuus cras dices: quid est hoc? Respondebis ei: In manu fortis eduxit dominus nos de terra egypti: de domo seruitutis. Nam cum induratus esset pharao et nollet nos dimittere: occidit dominus omne primogenitus in terra egypti: a primogenito bovis usque ad primogenitum uimento. Idcirco imolo domino omne quod aperit vulnus masculini sexus: et omnia primogenita filiorum meorum redimo. Erit igitur quod signum in manu tua: et quod appensum quod ob recordationem infra oculos tuos: eo quod in manu fortis eduxerit nos dominus de egypto. Igitur cu[m] emisisset pharao populus: non eos duxit dominus per viam terre philistim: quod vici-

nitis leuitarum. n **D**er via terre philistim. Duplex est via venientia ad terram promissionis. Illic ostenditur via per terram philistim: altera per desertum. Prima bellicosa est et plena hostibus. Secunda inops et plena amaritudinibus. Prima est con-

apparebit apud te aliqd fermentatum: nec in cunctis finibus tuis. Narrabisque filio tuo in die illo dices: Hoc est quod fecit dominus mihi quoniam egressus sum de egypto. Et erit quasi signum in manu tua: et quod monumentum ante oculos tuos: et ut lex domini semper sit in ore tuo.

In manu enim fortis eduxit te dominus de egypto: Custodes huiuscmodi cultum statuto tempore a diebus in dies.

Cunq[ue] introduxerit te dominus in terram chanae: sicut iuravit tibi et patribus tuis: et deridet eam tibi: separabis omnem quod aperit vulnus domino: et quod primitius est in peccatoribus tuis: quicquid habueris masculini sexus: consecrabis domino.

Primogenitus asini mutabis oue: quod si non redemeris interficies. Omne autem primogenitus hominis dominus filii tuis precio redimes. Cunq[ue] interrogauerit te filius tuus cras dices: quid est hoc?

Respondebis ei: In manu fortis eduxit dominus nos de terra egypti: de domo seruitutis. Nam cum induratus esset pharao et nollet nos dimittere: occidit dominus omne primogenitus in terra egypti: a primogenito bovis usque ad primogenitum uimento.

Idcirco imolo domino omne quod aperit vulnus masculini sexus: et omnia primogenita filiorum meorum redimo. Erit igitur quod signum in manu tua: et quod appensum quod ob recordationem infra oculos tuos: eo quod in manu fortis eduxerit nos dominus de egypto.

Igitur cu[m] emisisset pharao populus: non eos duxit dominus per viam terre philistim: quod vici-

dictam causam est alia quare primogenita habebatur offerebatur: quod ab angelo percussore liberauerat dominus: et ideo sua erant. Tel quod iustus est quod primis fratribus honorandus est creator omnium primus.

i **D**icit huius in quod. Deut. vi. b. Erat hoc quod signum in manu tua et quod appensum quod ante oculos tuos et.

k **I**n manu tua. Tria notabilia iubet dominus: ut sit lex in ore: signum in manu: monumentum ante oculos.

Lex in ore: predicationem scilicet quod ligat predictorem ad faciendum. Proverb. vi. a. Illaqueatus es verbo ortu et. Signum in manu: exemplum in opere.

Esa. xliij. a. Iste dicit: dum ego sum: et ille iubabit me in nomine Jacob et. Monumentum ante oculos: ut quod bene cogitat: fors ante oculos in actu peditat: et sic melior memoria comeditur. Pharisei habent sermonem seruabant: ubi in chartis scriberebant: et decalogum similiter. Quod scriebat: habebat in historiis super hunc locum: et etiam in ipsis historiis Rubrica de scriptis primogenitorum.

l **E**t dederit eam tibi: Gratias dicit: non ergo meritum. Solus gratias dabant et meritum: quod gratia non excludit meritum: sed et meritum est totum ex gratia primogeniti. Unde solus dicit:

Quicquid habebat meritum: quod per recordationem infra oculos tuos: eo quod in manu fortis eduxerit nos dominus de egypto.

Igitur cu[m] emisisset pharao populus: non eos duxit dominus per viam terre philistim: quod vici-

nitis leuitarum. n **D**er via terre philistim. Duplex est via venientia ad terram promissionis. Illic ostenditur via per terram philistim: altera per desertum. Prima bellicosa est et plena hostibus. Secunda inops et plena amaritudinibus. Prima est con-

uersatio secularis: Phlistij eni interptat ruina: Et i seculo
multiplex ruina. Secunda: uersatio claustral. Claustru eni
ba facie ad faciem: qd desertum: qd a mule deserit. Tn moyses cui dñs loq
desertu tanqz viaz se
curioez duxit popu
lū suū ad terram pro
missionis. a Bel
la consurgere: qd
phlistij habebant
exos bebzos ppk
molestiam z odii pa
trū: id est abraaz: Is
ac e iacob: qui multū
verauerūt eos.

b Sed circudu
xit pervia deserti.
Sed cum non habet
homo quid facere pos
sit: tūc debet se com
mittere totaliter deo
Unde. h. Paral. xx.
c. dicit iosephat: Cu
ignoram: quid agere
debeam: b solū res
dui habem: vt ocul
los nostros dirigam
ad te. **G**utta ma
re rubru. Nota q
aqua hui maris non
est rubra ex se: sed ois
terra circumfansi rubra
est: ex qua vitiaq gur
ges. Unde minissi acu
tissimum excerptur.
Quicq est in h maris
in hunc colorz cadit:
Etiaz pisces z gēme
inueniunt in littore ru
bra: que humo inuolu
te z inter arenas con
trite: terre colorz ha
bent simul z maris. I.
lucide z rubræ. Hoc
mare diuidit in duos
sinus. Unus q ab ori
ente z persicus appell
atur: quia per se oaz
eius inhabitant. Alter
arabicus. Tamē vbi
nos habem: rubru: z
hebrei habent canno
sum: quia canne in lit
tore ei abudat. Per
hanc viam durit po
puli moyses: Tū p
pter mandatū dñi p
cipientis vt ppl's du
ceret ad montes sinai
ad imolandū sibi: Tū
quia si egypz vellē
eos psequi graue mo
lestia itineris sustine
rent. d Armati:
id ē supellecile multa
muniti. Hec exposi
tio accipit a trāstatio
ne: Aquile q vt dicit
Hiero. in hoc loco
magis pprie dicitur

na est reputā ne forte peni
teret cum si vidisset aduersu
se bellū surgere z reuertere
tur in egyptu: s circuitur p
viam deserti: que ē iuxta ma
re rubru. Et armati ascende
rūt filij israel d terra egypti.
Tulit qz moyses ossa ioseph
secum: eo q adiurasset filios
israel dicens: Visibit vos
deus: efferte ossa mea hinc
vobiscū. Profectiq d soc
choth: castrametati sunt in
ethan: in extrēmis finibz soli
tudinis. Dñs autē pcedebat
eos ad ostendēdā viā: p dīc
in colūna nubis: z p noctem
in colūna ignis: vt dux esset
s itineris vtrōqz tpe. Numqz
defuit colūna nubis p diez:
neqz colūna ignis per noctē
coraz populo. **T**a. XIII.

Locut' ē aut dñs ad
moysen dices: Loq
re filijs israel: Re
uersi castrametent eregione
phiairoth: que est inf mag
daluz z mare contra beelse
phon: In pspectu ei' castra
ponetis super mare. Dictu
rusq est pharao super filijs
israel: Coartati sunt in terra:
pelusit eos desertū: Et indu
rabo cor eius: ac psequetur
vos: z glorificabor i pharaone
ne: z in oī exercitu ei': scient
q egypti: q ego sum dñs.
Fecerūtq ita. Et nūciatum
est regi egyptior q fugisset
ppl: imutatuq est cor pha
raonis z seruoq eius sup po
pulo: z dixerūt: Quid volui
mus facere vt dimitteremus
israel ne seruiret nobis: Jun
xit g currū z oēz populū suū
assumpit secū: Tulitq sex
centos currus electos: z q
quid in egypto currū fuit:
et duces totius exercit'. In
durauitq dñs cor pharaon
is regi egypti z psecut' est
filios israel. At illi egressi
erant in manu excelsa. Cuqz
psequerent egypti vestigia
pcedentū: reperūt eos i ca

trāstulisse. Infra etiā dī q iermes ascēderūt. Tū vbi nos ha
ben' armati ascenderūt: alia trāstatio h̄z iermes qnta gene
ratioē: Moyses eni qntus fuit a iacob p tribū sacerdotalem.

Jacob eni genuit le

ui: q caath: q amram:

q moysen. Tel si cō

putes p tribū regales

tūc a phares filio iu. **Josue. 24. 8.**

C

fuit dux in tribu iudei

fuēt qnqz generatio

nes: nō pputato pha

res. Phareb eni genu

it esrō: q arā: q amma

dab: q nason: q salmō.

e Efferte os. Que

dicūt pphetasste forte

d diffūlitate itineris.

Tū Eccl. xlir. d. Sic

ioseph q nat' ē hō rē.

Tū hebrei dicūt qd

ouis ex iprouiso asti

tit iux eos: q locuta ē

ad eos: ob quā rem du

rerūt eā p desertum.

Tū Ps. Qui dedu

cis velut ouē ioseph.

D In extremis si.

Secunda masio q erat

civitas tūc deserta in

capite solitudinis: que

vocat a iosepho luc'

vbi postea dīc baby

lonia facta a cambyle

filio cyri: qui i Esdra

vocat artaxerxes: in

Judith nabuchodo

nosor: dum vastaret

egyptum fecit eam.

g Atroqz tem.

In colūna nub z feruore

solis p dīc: In colūna

ignis z tenebras no

ctis: z vt sibi a serpēti

bus puiderent.

Eposi. La. XIII.

H Locut' ē au

I tez do. rē.

b Et timu

erūt. Nec fuit mirū:

q fugere nō poterāt:

ne ibi morari p̄t ci

borz iopīa: Tel si pos

sent morari pugnare

nō poterāt: q iermes

erāt. **I** Forsitan

nō erāt se. q. d.

Tu eduxisti nosvt iterfe

cti sepeliamur in de

serto. q. d. non erāt se

pulchra in egypto.

k Quid clamas

ad me. Aug. Quid

prodest strepitus oris

vbi mutus est clamor

cordis. **l** Divisa

qz est aqua in duo

decim divisiones: vt

dicit Origen. vt que

Josue. 2. b.

libet tribus p turmas

et. 4. d.

suas incederet. Et aduocans moyses singulas tribus sibi ordinem natiuitat^m suę: hortabat eos ut se p̄reuentez sequerentur. Cunqz timuerunt intrare: ruben: symeon et leui: iudas p̄mus ingressus est iter post eum: unde et ibi meruit regnum. Sed q̄re non meruit moyses qui prior oib⁹ intrauit: For te q̄r moyses tribū nō fecit. a Quasi murus: Qd vidēte egyp̄tij resanos esse ludi cabant: sed cuj vidis sent illos abire: ingressi sunt post eos.

F b Ecce respiciens dñs. Interlin. Respicere dicit deus cū aliquid nouū et insig- ne fecit. c Her

Judith. 9.b. colū. Ig. id est intollerabiles ibres et graves tonitruos et coruscantes lampades iniecit in eos: Unde ex territi dixerunt:

G d Fugiamus israelē. Josephus dicit: q̄ ad p̄tra positā ripam p̄uenert filii israel. Ille brevi vo tradūt: q̄ cū venissent ad extremū montis porrecti i māre: p̄ longaz viam maris eos obliquasse: et circuendo montē ad idem littus unde venerāt rediisse: Qd p̄bant sic: Natura maris ē: vt qd perit i eo: ad p̄imū littus p̄ciat. Cum ergo mane facerēt mortri egyp̄tij in littore patet q̄

Sap. 10.d. ad littus venerūt. Mō 25.q.5.c. id g. enim in spacio noctis sere eq̄noctialis: nec hi nec illi transcurris- sent ad mediū maris: p̄s. 105. q̄r ibi spacio sum est. Ela. 11.d.

Expositio Ca.XV

C Unc ceci- nit moyses tē. e Cā- temus: Hoc est pri- mū canticū: Unde et Canticū cāticorū: id ē p̄mū inter cantica. Hoc canticū sep- tem dieb⁹ singulis cū tympanis et musicis instrumentis filii israel venientes cantauerūt: viri seorsum et mulie- res seorsum. In cui⁹ rei memoria septē dieb⁹ paschalib⁹ can- tando rediūt ad fontes. Illic terminat seculū liber Josephus q̄ dicit hāc maris divisionē nō esse discredendā: cuj alexandro macedoni et exercitu eius mare p̄ amphiliū diuisum legatur dño tubente: qui voluit per eum regnū psarum destruere.

f Currus pharaonis. Nota q̄ est currus dei et ē currus diaboli. Currus diaboli tres sunt: quibus totum mundū p̄ambulat: Luxuria/sugbia/malicia. Currus luxurie duas ha-

bet rotas: Ingluīe ventris: et mollesces vestis: quas trahit sicut equus indomit⁹ impetus carnis: cui caro insidet in sel- la voluptatis. Illic equus nullo freno regit: sed stimulis car- nis q̄si calcarib⁹ agitat. Currus luxurie duas habet rotas: presumptionē et temeritatē. Equus trahēs est appetit⁹ va- neglorie: cui insidet amor mundi: in sella emulatiois frenū h̄is auaricia et stimulū li- uoris. Currus malitiae duas habet rotas: simulationē et dissimu- lationē. Equus trahēs malitiae/auaricia: cui insidet amor mali i sella frau- dis/frenū habens ter- giueriationē et stimu- lum ire. Contra hos tres currus dei. f. Lō

minum: et crediderunt domi- no et moysi seruo eius.

T Unc ce Ca.XV. cunit moyses et filii israel carnē hoc do- mino: et dixerunt: Cāntemus dño: gloriose enim magnificatus est: equum et ascenso- rem deiecit in mare. Fortitu- do mea et laus mea dñs: et factus est mihi i salutē. Iste deus meus et glorificabo eū: deus patris mei et exaltabo eum. Dñs quasi vir pugna- tor: omnipotēs nomen eius: Currus pharaonis et exerci- tum eius piecit in mare. Ele- cti principes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi ope- ruerunt eos: descenderunt i profundū quasi lapis. Dex- tera tua dñe magnificata est in fortitudie: dextera tua do- mine percussit inimicū: et in multitudine glorie tuę de- posuisti aduersarios meos. Disisti iram tuam que de- uorauit eos sicut stipulā: et i spiritu furoris tui p̄gregatę sunt aquę. Stetit vnda flu- ens: p̄gregate sunt abyssi in medio mari. Dixit umicus: Idēsequar et cōprehēdāz: diuidā spolia: implebit āni- ma mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea. Flāuit spiritus tuus et op̄eruit eos mare: submersi sunt q̄si plūbū in aq̄s v̄he- mentib⁹. Quis similis tui in fortib⁹ dñe: Quis similis tui: Magnific⁹ in sc̄itate ferri- bilis atqz laudabilis facies mirabilia. Extēndisti manū

terlis. a solio supbie. k Stetit vnda. Interlin. contra naturā. l Idēsequar. Interlin. de egyp̄to fugientes. m Anima mea. Interlin. voluntas mea. n Interfici et eos manus mea. Interlin. potētia vel multitudine ex- ercitus. o Flāuit spūs. Interlin. indignatiois vel ven- tus vrens. p Operuit eos mare. Interlin. multitudo p̄gnariū. q Terribilis. Interlin. Justo iudicio. r Mirabilis. Interlin. miracula. s Extēndisti. Interlin. In-

Ca.

a cruce. a Dur
fueristi: Lōsolādo/
dōcēdo souendo.
b In fortitu-
tua. Interl. In
isolatiōe spūscī:
vel virtute insupa-
bili c Obtine
runt habi. phī.
Sed quō timuerūt
qui non interfuerūt
submersiōnē: So-
luto. Famaz au-
dierūt magniū
que fecerat dñs: et
ideo obriguerunt
timore. d H̄
ant imobiles.
Interl. ad fidē.
e Quasi lapis
Interl. Duricia
incredulitatis.
f Introduces
eos et plan. Mō
vult domin⁹ nos i
egyptio plantare:
nec in deictis et
humili⁹ locis: s
in monte heredi-
tatis sue. g Fir
missimo habi-
taculo: In pre-
parata habitatio-
ne quam parasti
domine.
b In desertuz
sur. Desertū et bā
ante transitū ma-
ris: post transitū
sur: p helum: post
fin. i Eo q
esset amā. Tel
fore p amaritu-
dine animi. Ani-
mequior enim est
qui sitiens nō in-
uenit potum q
inventum gusta-
re non potest.
k Qui ostendit ei lignum.
Hic querit Aug⁹
quō fieri potuit h.
Et dī q talis effi-
cacie erat lignum.
vel miraculose fa-
ciūtum est. Cur ostendit ei lignum cum
alio modo posset
aqua dulcorare?
Et r̄det Aug⁹ q
hoc ipsum mira-
culo factum est:
ut in solitudine in
qua nō erat arbor
lignū inueniret: et
enī ostendit ei q
si mitteret lignum
in aquā dulcesce-
ret. Unde Eccl.
B. judib. 5.c.
Eccl. 38.a.
meri. 33.b.

Profecti
sunt de helimi et venit

XVI

a tuā et deuorauit eos frā. Dīx
fueristi i misericordia tua: pplo quem
b redemisti. Et portasti eū in for-
titudine tua: ad habitaculū san-
ctum tuū. Ascēderūt ppli et ira-
ti sūt: dolores obtinuerūt habi-
tatores philistijm. Tunc pturn-
bati sunt principes edom: ro-
bustos moab obtinuit tremor:
obruguerūt oēs habitatores cha-
naan. Irruat sup eos formido
et paucorū i magnitudine brachij
e tui. Stant imobiles qsi lápis:
donec ptranseat pplis tu⁹ dñs:
donec ptranseat pp̄lus tuus iste
f qē possedisti. Introduces eos
et plātab i mōte hereditati me:
g firmissim⁹ habitaculo tuo qd
opat⁹ es dñs: Sanctuariū tu-
um dñs qd firmauerūt man⁹ me:
Dñs regnabit in efnū et vltra.
In gressus ē enī eques pharaon
cū currīb⁹ et eq̄tib⁹ ei⁹ i mare: et
reduxit sup eos dñs aq̄s marl.
Filiū aut̄ isrl̄ abulauerūt p siceū
i medio marl. Sūpsit g maria
pphetissa soror aaron tympanū i māu sua: egressiq̄s sūt oēs
mulieres p̄ cā cū tympanis et
chori: qb⁹ h̄cinebat dicēs: Can-
tem⁹ dñs: Gliose enī magnifi-
cat⁹ ē: equū et ascēsorē dīcēt i
mare. Tulit aut̄ moyses isrl̄ de
mari rubro: et egressi sūt i dēser-
tū sur. Ambulauerūtq̄ trib⁹ die-
bus p solitudinē: et n̄ inueniebāt
aqua. Et venerūt i marath: nec
poterāt bibere aq̄s de marath
eo q̄cēt amarē. Unū et pgrū
loco nomē imposuit: vocas il-
lud mara. i. amaritudinem. Et
murmurauit pp̄lus ōtra moy-
sen dicēs: Quid bibem⁹? Ut il-
le clamauit ad dñz: Qui ostendit ei lignū. qd cū misiss i aq̄s:
i dulcedine v̄s sūt. Ibi p̄stitu-
it ei h̄cepta atz iudicia: et ibi tē-
ptauit eū dicēs: Si audier̄l vo-
cē dñi dei tui: et qd rectū ē corā
eo fecerl: et obedier̄l mādatl ei⁹
custodier̄lq̄ oia h̄cepta illi⁹:
cūctū lāguorē qē posui i egypto
no inducā sup te. Ego enī
dñs saluator⁹ tu⁹. Venierūt aut̄ i
helum: vbi erāt duodecum fon-
tes aqrū: et septuagita palme: et
castramētati sūt iuxta aquas.

xixij.a. Hono-
ra medicum pro-
pter necessitatem
tc. Hebreus dīc:
q̄ illud lignū na-
turaliter amarum
erat: et vt mirabi-
lior inotesceret vī-
divina amarū ad-
ditum amaro vul-
cedinem operatū
est. Josephus dī-
cit / q̄ aquē con-
traxerant hoc vi-
tiū: quia immo-
te fuerant. et dīc
ibi fuisse modicū
putēum: in q̄ moy-
ses incidit virgaz: Ps. 77.
Sap. 16.c.
et p̄cepit forti, Job. 6.d.
B

Expo. Ca.XVI

Profecti
p̄ sūt ō
beli tc.
i Quintodeci-
mo die: tricesi-
ma scilicet die ab
exitu de egypto:
tunc defecerūt eis
victualia: que at-
tulerant de egypto. Quīode.
Interl. quando
scilicet pascha cele-
brat. Numeri. ir.
b. dīc: Si aliq̄s
propter aliquam
imūdiciā non pos-
set celebrare pa-
scha quartadeci-
ma luna prīmi mē-
sis: id est ap̄ilis:
celebraret illud se-
cundo mense: id ē
maio / eisdēm ka-
lendis: scilicet quar-
tadecima luna se-
cundi mēsis.

m Mensis se-
cundi: maij sc̄z
n Coturnir.
Joseph⁹ ortygia-
m vocat: et dici-
tur sic a loco. O/
tygia enī insula

ii 5

B

est in qua abundant cornices. **a** **U**ixta numerū anni
m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte to-
tum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō car-
nes pro hoib⁹ appellat ps. **b** **A**lius pl⁹: Forte collecta
i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex-
p̄isse i historijs sup̄ h̄c
locum dicit. **c** **C**i-
bos duplices. Ex
hoc volunt quidaꝝ q̄
quilibet in sexta feria
nō colligebat nisi vñū
gomor: sed id miracu-
lose multiplicabat: vt
duobus sufficeret die
bus. **d** **C**orā do-
mino. Aut̄ hebrei:
ecce primū habuisse
parū tabernaculū: i
quo dñs consulebant:
de q. i. xxxiiij.b. dicit.
Collēt̄ mōyses tabna-
culū: terendit extra ca-
stra p̄cul: Uel q̄ plep-
sim dicitū est de futu-
ro tabnaclo: Et ē sen-
sus: Repone. l. repō-
nes: Ita dicit Aug⁹.

Expos. La.XVII.

T **G**itur p̄se

T **c**ta om. r̄c.

De cōſe. dīs. 4.
c. nec quēq̄.

T

G **H**abuit p̄fē-
ctū. **T**ota q̄ ra-
phidim fuit undēcima
mansio. Ante trāstū
enī maris rubri fuit
q̄tuor rameſſe: loc/
chot/ethā/phairotb
A mari rubro vñq̄ ad
sina octo. l. marath/
helim/āsuph/sin/de/
phēca / halus: raphi-
dum: sīc numerāt̄ Nu-
meri. xxxiiij. solitudo
sina. Qd ergo dici-
tur hic qd̄ venit israel
d̄ deserto sin in raphi-
dim: pr̄terit mōyses
duas māſiones. l. de/
phēca et hal⁹: qd̄ etiā
innuit in litteraybi di-
citur: Profecta ē oīs
multitudi de deserto
sin q̄ māſiones suas
in raphidim. Itē no/
tandū est q̄ sin nomē
est tot⁹ deferti ab he/
lim vñq̄ ad sina: et
nomē illius loci vbi ē
tertia māſio post he/
lim: et sic acīcip̄ hic.

T **D**er māſiones
suas. Interlini. Et
bis qñq̄ que fuit a
mari rubro vñq̄ ad
montē sinai. Contrari-
um videſ: q̄ fuit oc/
to: vt patet Numeri
xxxiiij. Sol. Reuera
octo fuitū i re/ h̄m
qñq̄ noīan̄ in līa. l.
Excc. 20.b. marath/helim/āsuph

a **U**ixta numerū ani
m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte to-
tum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō car-
nes pro hoib⁹ appellat ps. **b** **A**lius pl⁹: Forte collecta
i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex-
p̄isse i historijs sup̄ h̄c
locum dicit. **c** **C**i-
bos duplices. Ex
hoc volunt quidaꝝ q̄
quilibet in sexta feria
nō colligebat nisi vñū
gomor: sed id miracu-
lose multiplicabat: vt
duobus sufficeret die
bus. **d** **C**orā do-

m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte to-
tum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō car-
nes pro hoib⁹ appellat ps. **b** **A**lius pl⁹: Forte collecta
i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex-
p̄isse i historijs sup̄ h̄c
locum dicit. **c** **C**i-
bos duplices. Ex
hoc volunt quidaꝝ q̄
quilibet in sexta feria
nō colligebat nisi vñū
gomor: sed id miracu-
lose multiplicabat: vt
duobus sufficeret die
bus. **d** **C**orā do-

m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte to-
tum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō car-
nes pro hoib⁹ appellat ps. **b** **A**lius pl⁹: Forte collecta
i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex-
p̄isse i historijs sup̄ h̄c
locum dicit. **c** **C**i-
bos duplices. Ex
hoc volunt quidaꝝ q̄
quilibet in sexta feria
nō colligebat nisi vñū
gomor: sed id miracu-
lose multiplicabat: vt
duobus sufficeret die
bus. **d** **C**orā do-

m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte to-
tum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō car-
nes pro hoib⁹ appellat ps. **b** **A**lius pl⁹: Forte collecta
i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex-
p̄isse i historijs sup̄ h̄c
locum dicit. **c** **C**i-
bos duplices. Ex
hoc volunt quidaꝝ q̄
quilibet in sexta feria
nō colligebat nisi vñū
gomor: sed id miracu-
lose multiplicabat: vt
duobus sufficeret die
bus. **d** **C**orā do-

desertum sin raphidim. Et ideo dicit h̄c qd̄ fuit qñq̄ sup-
ple nominat h̄c. **a** **U**ixta sermonem domini: Nō
q̄ domini distingueret illis māſiones: sed indicio nubis: qua-
stante castrametabant: t̄ qua mouente se ſequabant: vt legit
Numeri. ix. d. **b** **C**ur temptatis dominū. Videſ ma-
le dicere mōyſes: quia
ip̄i h̄ non dicebant vt
temptarent dominū: sed potius ex malicia
cordis: vel quia peni-
tebant q̄ extierant de
egyptio: vbi plene co-
medebant et bibebat.
Ad hoc dupliciter po-
test responderi. Reue-
ra ipſi temptabat do-
minū: vel quia vo-
lebant probare vtrū
domin⁹ haberet potē-
tiā potādi eos i de-
serto arido et in aquo-
fo: vel non diffiden-
tes de dei potētia/vo-
luerunt probare si tā-
ti essent meriti q̄ do-
minus eis daret aquā
miraculose. Et huic
conſonat qd̄ dixerunt
infra: Est ne domin⁹
nobiscum an non:

c **S**ituuit. Nota si-
tis aliquando ſonat in
defectu. Amos. viiij.
d. Ecce dies venient
dicit dominus et mit-
tam famem in terraz:
non famē panis neq;
ſitum aquē r̄c. Aliqñ
in desiderio. Ecc. Judith. 5.c.
xxiiij. c. Qui bibunt
me r̄c. Barth. v. a.
Beati q̄ eſurūt et ſi-
unt uſticiā r̄c. Qñq̄
ſonat ſitis in vitroſ.
Eſa. lv. a. Ōes ſiſien-
tes/ venite ad aquas
r̄c. et hic. **d** **C**la-
mauit autes moy-
ſes: cordis deſide-
rio. Hunc clamorem
exaudiuit dominus.
Unde ſolet dicit: Nō
clamor ſed amor da-
mat in aure dei. Et
Greg⁹. Voces non fa-
ciunt apud aures dei
verba/ ſed deſideria.

e **L**apidabit me.
Sed nunquid moy-
ſes timuit lapidari?
Videſur q̄ non: quia
perfect⁹ erat: et perfe-
cta charitas foras mit-
tit timorem. l. Job.
iiiij. d. Solunio. Mon-
dit hoc ex timore b̄
timeret ſibi: ſed quo-
timebat ne populus
peccaret. Uel forte b̄
dixit ex timore natali: q̄

quilibet timer mortem naturalis / etiaq; christus. Et qd; Job. dicit: Charitas pfecta foras rē intelligitur de timore seruilli.

Vel sic. Charitas fo. rē. i. angustiam tumoris annexam. Unde statim dicit Job.

Timor enim penaz ha-

bet. Archieps Lan-

tuariensis. dicit qd; di-

xit moyses nō ex timo-

re: s; ex familiaritate

quā habebat cū dño:

sicut illud. J. xxij. g.

Aut dele me de libro

rē. qd; disiunctiuā de-

bet conuerti in peditio-

nalem: sic: Sicut ne-

cesse est qd; nō delebis

me: ita verum est qd;

dimites eis.

a Quia percussi-

sti. Lōtra: Moyles

non percussit sed aa-

ron. Solutio. Moy-

les percussit auctorit-

ate imperantis: Da-

ron ministerio operā-

tis. Vide Blo. que

sic incipit: Et vīgaz

rē. b Petram

oreb. Alia est petra

oreb: sic dicta prop̄

oreb: qui occulus est i-

ea: Judic. vii. g.

c Loci istius tem-

ptatio. Alię fuerunt

postea aque p̄tradi-

tionis vdi moyses p-

assis petram: Numne

ri. rr. b. d Venit

autem amalech.

Blo. hic dicit: Ama-

lech fuit filius hisma-

elis. Contra: Gen.

xxvii. b. Et. j. Pa-

ral. c. legitur qd; eli-

phaç primogenitus

esau genuit amalech

d peccata: Unde fili-

doech idumei vocat

amalechitē. qd; Regl.

j. b. Ad hoc dicit ma-

gister in historijs qd;

sore duo amalech fu-

erunt equiuoci: et ex-

his duo populi. Hos

de quibus hic loquiç

Strabus. dicit Jose-

phus pugnaces et a-

circumstantibus con-

ductos aduersus isra-

el. e Ad iosue.

Trinomi erat iosue/

telus: osee: et qd;libet

istorum nominū so-

nat salvator.

f Braues. Act. xv.

Hoc est onus rē.

g In quo sedit.

Moyles fessus oravit sedendo. Ob hoc in ecclesia parisieñ.

omnes maiores in secreto missi sedent: ut etiaq; exprimant apo-

stolos: qui orāte dño in cruce et pugnante fugientes sederūt.

Unde dicit domin⁹: Singulariter ego sum donec transeam. Ps. 104.

Pueri vero stant inclinato capite / ut exprimant marias sepe venientes ad monumentū et inclinantes se in illud. In multis ecclesijs stant omes:

ut exprimant ioseph et socios eius pugnantes cōtra amalech.

A

b Lassarentur: id est remitterentur.

c Ob monimentum. Heut. xv. d.

Memento quę fecerit tibi amalech in via quando egrediebaris d egypto. k De

moriām amalech sub celo. Hoc im-

plētū fuit dieb⁹ saul. s. 2. d.

l Reg. xv. e. Bel-

lum dei. s. xii. d.

Vos tacebitis et dñs pugnabit pro vobis.

l Exposi. Ca. XVIII

Q Unq au-

c disset ietro

rē. l Cognatus moyls: id

esocer: et sic habet he-

bre⁹. m Taliit se-

phoram. Moyles

iturus ad liberandum

israel/ vxorem cum fi-

lijs dimisit: s; postea

in deserto recepit: In

quo significat qd; illi

q mittunt ad officium

p̄dicatiōis exercēdū/

debēt se ab omni cura

tempalū exonerare.

vñ. q. Timoth. ii. a.

Memo militans deo

rē. l Cors. ix. d. Om-

nis qui in agone con-

tendit: ab omnibus se

abstinet. Luc. ix. g.

Memo mittens ma-

num ad aratum rē.

Cum autem p̄dica-

tor redit a p̄dicatiōe

cuz populo liberato:

vel cuz ad plationem

assumit: tunc pp̄t eos

qui sibi regēdī cōmit-

tuntur: sollicitudinem

tam i temporalib⁹ qd; in

spiritualib⁹ gerere de-

bet. n Obtulit ie-

rē. holocau-

sta. Alia lfa. Sum-

psit ietro socer moy-

si holocausta et

sacrificia dñs offerēs:

Ex quo vt dñ Aug⁹

videtur qd; nō gentilis

imolauerit dño: sed

moyses obtulit dño: venit,

et oblata a moyses sup-

erit ietro ad comedendū.

Vel forte audita dei h̄tute qua israel

eduxit de egypto et amalech expugnauit / contemptis dñs

suis / vero deo bñdixit: insuper et sacrificauit.

Depe. dis. 1. c. e

a Coram dñio. Interlī. ad honorem dñi. **b** Sedit moyses: quasi magister. **c** Precepta dei atqz leges: Aug. querit quō dicat leges: cum leges nonduz scriperit. Et soluit q̄ de lege sempitna. i. spirituali: que docebat eum de omnib⁹: sicut dicit: Uncio docet de oībus. i. Job. iij. d. Uel leges: id ē p̄cepta legis naturalis: que fuit ante legē scriptam. Moysen docet ietro: ne superbia temptaretur. Unde et dñs in pinnaculo templi vnde siebat sermo ad populu temptari voluit: Matth. iiiij. a.

t. i. Cor. i. b. **d** De omni plebe: quasi sine acceptione p̄sonarū. **e** Alios sapient. Quattuor notant hic p̄siderāda in iudice: et maxime i iudice animarū. Sapiens debet esse: iuxta illud Matth. xxiiij. d. Quisputas est fidelis seruus tē. Debet esse magnanimus: nō timidus. Eccl. vii. a. Moli querere fieri iuder: nisi valeas virtute tē. Item debet esse verax: id est iustus. Utī Esa. lix. c. Corruuit veritas in plateis et non potuit egredi tē. Debet odire auariciam. Deut. xvij. d. Judices magistros cōstitues in omnib⁹ portis tuis tē. Et sequitur: Nec accipientes personam nec munerā. Utī beatus Bern. Periclitatur castitas in delitūs: equitas in iudicij: veritas in multiloquio: charitas in seculo nequam.

D **f** Timentes deum: Non homines. Matth. x. d. Molite timere eos qui occidunt corpus: animaz autem occidere nō tē. **g** In quibus sit veritas. Veritas triplex: Oris: cordis: operis. De qua Osee. liij. a. Non ē veritas: non est misericordia.

Oderit auariciā: Alia littera habet superbiā. **h** Tribunos. Tribunus dicitur qui vni tribui p̄fert. Quid appellatur tribun⁹ quidve chilarchus: expresse determinat magister in historijs super hunc locum. **i** Moyses fecit omnia. Glo. non dicit: quia mihi loqui deus quid agere debeam: quomodo consiliū ab homine accipiam.

D **m** Ense tertio egressionis tē. **n** Expo. Ca. XIX. **k** In die hac: id est prima die iunij. s. xlviij. die postq̄ egressi sūt d̄ egypto: Ita dicit Interlī. Qd probat Hier. sic: Filii israel fecerūt phase i egypto. s. xij. c. decio,

quarto die aprilis. Restabāt igitur ab illa die. xvj. dies eiusdem mensis: et triginta secundi scilicet maij. In scriptura enim vt dicit Aug. pro mense ponuntur triginta dies. Sed decim autem et triginta faciunt q̄dragintasex: ergo p̄ma dies tertij mensis: id est iunij fuit q̄dragintasexta septima. In sequen-

ti die ascendit moy, ses in montem: et locutus est ei dñs que, dam: que descendens nunciavit pplo. Qui respondit: Luncta q̄ locutus est dominus: faciemus. Et statim moyses eadē die reveritus est in montes; et dictum est a domino vt iret ad populus et p̄cipere ei: vt ipsa die et crastina die sanctificarent se: id est ab stinerent ab uxoriis et lauarent vestimenta sua: et parati essent in diē tertium ab adventu scilicet q̄ est q̄n quagesimus a phase. Et ita s̄m Hierony.

quarta die iunij data est lex. Sc̄m Aug.

autem tertia die iunij data est lex: et tamen quinquagesima die a phase. Sed Aug. computat ipsam dies phase: Hieronymus vero non computat. Sed contra hanc Inter. videtur haberi super illuz locū Osee. iij. a. Fodi eam mihi quadragintaq̄ argenteis: ibi dicit Glo. q̄ dragefimo quinto die egressionis de egypto peruenierūt filii israel ad montes sinai. Duplicit soluit b. Quidā dicit q̄ q̄dragintasimo quinto die veniunt ad montes sinai: id est prope montem: et quadragesimo septimo die peruenierunt ad montem. Alij dicit q̄ illa Glofa subtiliter primam et ultimam diem: et sic nō sunt nisi quadraginta quinq̄ dies scilicet quindecim primi mensis: et trigesima secundi.

k **l** Ense tertio: id ē iunio. Prim⁹ enī s̄m breos est aprilis: secundus maius: tertij iunius. **l** Ascendit in montem ad deum: secunda die sui aduentus scilicet secunda die iunij: vt dicit magister in historijs: qui sequitur hic Hierony. Tamē Cantor parisien. qui sequit Aug. b. dicit q̄ prima die ascensit. Nam s̄m Aug. prima dies iunij fuit q̄dragintasexta septima a phase: quia ipse computat in hoc numero ipsum phase. **m** Super alas: id est velocis simē eduxi vos de egypto: et sine impedimento: sicut aquila sine impedimento volat. Uel sup alas aquilarum. i. sub p̄tectione

moysi et aaron: qui aquilis compars ppter acumē intelligētie et altitudinē vite. a In regimū sacerdotale. i. Pe-
tri. ii. b. Genus electum/ regale tc. Et Apoc. i. b. Qui lauit
nos in sanguine suo tc. b Elenit moyses et conuocat:
eadē die qua ascēderat. c Respōditq yniuersus tc.

Litteralis Blo. Mo-

tandū q lex nō incau-

tis vel neſcientib in-

geritur: sed expositis

prēm̄ q̄ debent

ſeruantibus datur tc.

d Cūq retulis-

set eadem die.

e Jam nūc veni-

am: id est me esse p̄

ſentem ostendā in nu-

be caliginosa.

f Credat tibi p̄

petrū: id est q̄dū

vixerit. Uel credat ti-

b in perpetuū: cre-

dant verbis dei tibi di-

cis esse obtempandū

in eperuū. g Ce-

ſumenta: id est ope-

ra ecclē. Eccl. ix. b.

Omni tempo re vesti-

menta tua ſint candi-

da. h Descendet

dns: ut ſciant legem

a deo dari. Interlī.

die tertio mensis ter-

tij. s. augisti. v. tertio

ab aduētu ad montē.

i Constitues ter-

minos. Proverb.

xv. d. Ne trāſgredia-

nis terminos atq̄s tc.

Deut. xiv. d. Ne trāſ-

feras terminos proxi-

mi tui quos firūt.

k Qui tetigerit

montes. Proverb.

xv. d. Perſcrutator:

maieſtatis opprimeſ

a gloria. Ibid. xxx.

l. Qui nimis emūgit

elicit ſanguinem.

m Lapidibus op-

primet. Interl. du-

rīs increpatiōnib ec-

clieſe. m Confo-

dief: vbiſ sapientū di-

cit. Interl. Eccl. xij.

d. Verba sapientū q̄ſi

ſtimuli. n Cū clā-

geret. Blo. Raba.

p Phibet pp̄lm i

mōtē ascēdere mortē

q̄ minat: Nūc iubet

vt clāgēre buccia ascē-

dāt i mōtē: humānā

ſc̄ cōpēſcēs audaciā:

er ad obedēndū inui-

tans. o In diem

tertiū: ab aduētu ſm

lāero. ſm Aug. ter-

mēſis. p Mō-

care fulgu. Epoc. iii. b.

De throno procedunt fulgura

et voceſ et tonitrua. In fulgurib claritas miraculop vel ope-

rum bonorum. Matth. v. b. Sic luceant opera vestra tc.

In vocib blandicie pmissionū. In tonitruis terrores com-

minationū. In ſonitu buccinę instantiē exhortationū.

q In occursuſ dei. Occurrit dñs occursuſ ibi. Per

liberū enī arbitriū ad deū mouenmur h nō pmoouenmur. In

terlī. niſi diuina mi-

ſericordia p̄ueniat et ſequat. r Mō

niabat. Interlī. qz

lex obſcura ē infidelis-

bus. s Mōaulati

cresce. Sicut p̄ vna

campanā ecclē pul-

ſaf alia maior: et post

alia maior: deinde clas-

ſitum: et h in ſignū p̄

dicationis: pmo p̄di-

cauit Johannes: po-

ſteſa christus: poſtea

apostoli: deinde pri-

mitui doctores ec-

clēſie. t Mōy-

ſes loquebat. In-

terlī. interrogādo.

v Et dñs re. In-

terlī. docēdo. x Ad

videndū tc. Inter-

lī. Magna discreti-

one op̄ ē: ne velit q̄s

diuina naturā rimari

ultra q̄ p̄. y Sc̄ti-

ficient: mente et cor-

pore. a Mō for-

interſi. tc. siē ocam.

q Reg. vi. b. Et na-

dab et abu: Leviit. x. z

De hac ſcificatione

babes Elsa. lij. d. Re-

cedite recedite tc.

z Mō pote. vul.

debilitate intelligētie.

Expositio Ca. XX

Ocutuſq̄ est do. tc.

b Mō ha-

bebis tc. i. me ſolū

habeb deū. Et ponit

nō habeb p̄ nō habe-

as: idicatiū p̄ impa-

tiuo. Mō enī aſſerit h

q̄ falsuſ eēt: Poſtea

enī deos alienos ha-

buerunt. Mō ē p̄mū

mandatū: dīc Interl.

ſupple ſm Origeni. j.

Regi. vii. a. Auſterie

de. alie. tc. c Mō

fa. tc. Secūdu mā-

datū dīc Interl. ſup-

ple ſm Origeni. ſm

Augl. ſo explanatio

ē mādati. Mō fa. ſcul.

ps. 80.

i publico: neq̄ i corde

vbi ego ſolus video.

lāier. xvij. b. Ego ſū

de ſcu. tc. Et ita p̄

hibet adoratio ierioz

et exterior idoloz.

Tibi. i. h ſint multi dī: tibi ſi nō erūt multi. e Scul-

ptile. Aliſ ſra idolū; q̄d nibū ē in mūdo. i. nullū rei naturā

Libri

representatu. **a** Similitudinē. Ezech. viii. d. Et igitur vidi et ecce similitudo reptiliū tē. **b** Que ē in celo: Interlin. sicut solis et lunę et hincō. **c** Et q̄ in terra. Int̄lin. vt hoīs/bouīs et similiū. **d** In q̄s. Interlin. pisciū. Mota tria dicit: Non habebis deos alienos; Non facies tibi sculptile: Neq̄ oēm similitudinē tē. In p̄mo phibet oēm creaturam adorari: vt angelos vel hoīes. In secundo/figmentū. In tertio/rei similitudinē. **e** Non adorabis. Glo. Aliud est adorare: aliud ē colere. Adorare: vt adulādo regibus: et ita adulatio phibetur in p̄mo mādato. S̄z nūquid icl̄nare se regi metu mortis peccati est? Soluto. Inclinare se regi quasi homini vbi nullū scādalū ē fratribus: nullū periculū fidei iminet: ex hoc non est peccatū. Inclinare vō ei quasi deo vt cum periculo alicui⁹ peccatū est: et phibet hic: vel tormentis victus: cum sciat quia idolum nihil est. **f** Cors. viii. a. Colere vero est toto his affectu et studio mācipari. Attr̄q̄ ergo resecat: vt nec affectu colas: nec specie adoeas: h̄ totū dīc Glo. **g** Celotes. Iliere. iij. a. Tu fornicata es tē. Reuertere tē. **g** Iniquitatem. I. Job. v. c. Ois iniquitas peccatum est. **h** Mātrū in filiōs. Cōtra. Deut. xxiiij. c. Non occident patres p̄ filiū: nec filiū pro patrib⁹. Ezech. xvij. e. Filius non portabit tē. et pater non porta. tē. Hui⁹ solutio patet per hoc qđ addit⁹: Eoz qui oderūt me. q. d. ego vindicto peccata patrū in filiōs: imitātes patres in peccatis suis. i. punio filios imitātes p̄cā patrū: et in hoc ipso puniunt p̄es: qz vident puniri filios: Vt hoc de pena t̄pali: illud de eterna intelligit. **i** Non habebis tē. Dicit oēs sancti: q̄ dñs tm̄ decem p̄cepta dederit moysi: sed in distinctione dissentiantur. Primum enī qđ fm Aug. est vnū: diuidit Orig. in duo dicens: Unū est p̄ceptū: Non habebis deos alienos corā me. Siue fm alia lūterā: Non erūt tibi aliū dī p̄ter me. Secundū dicit: Non facies sculptile tibi: neq̄ oēm similitudinē. Ultima vero: Non p̄cupisces domū p̄ximi tui: Nec desiderabis uxore p̄ximi tui: que fm Aug. duo sunt: Orig. colligit in vnū. Lui p̄sentit Josephus. Præterea dicit Aug. tria fusse in una tabula: que ad dilectionē dei pertinent: et septem in alia: que ad dilectionē proximi. Scđm Orig. quattuor in una: sex in alia. Josephus vō et hebrei q̄nq̄ i vtrags ponūt. **j** Dic enī Joseph⁹ se vidisse duas tabulas legi lapideas: q̄nq̄ vtrags duo p̄tinebat mādata et dimidiū/tam interi⁹ q̄ exteri⁹. S̄z forte Aug. p̄ dignitate poti⁹ q̄, p̄ scriptura dixit tria que ad deū pertinēt esse p̄mē tabule: septē que ad proximū esse secundē tabule: sicut p̄sueum⁹ dicere hoīes p̄mē classis et secundē classis. Sed cū ecclesia in h̄ loco nec Aug. nec Orig. repudiet: videtur q̄ vterq̄ dixerit verū: Et si hoc in prima tabula sunt quattuor p̄cepta fm Orig. et in secunda septem fm Aug. et ita vndecim sūt p̄cepta. Soluto. Ut ergo verum dicit: sed diuersis respectib⁹. Et qđ obiicitur q̄ vnde cū sint p̄cepta: Non est verum: quia nec fm Orig. sunt vndecim nec fm Aug. sed tm̄ decem. Accipere vero mādata vnius tabule fm Orig. et mādata alterius fm Aug. illud est p̄fundere mādata non distinguere. Ut ergo igitur dicit verum i suo respectu. Sed quis magis pprie: Credimus q̄ Aug. Cum enim dicitur: Non habebis alienos deos: phibetur adoratio exhiberi angelis et hominib⁹. Et cum dicitur: Non facies tibi sculptile/nec omnē similitudinē: phibetur factio sculptilis et similitudinis: non ppter se/sed ppter adorationez: et ita idē est phibitū: et idē mandatū: qđ attēdit Aug. Orig. vero attendit diuersitatē inter creaturas ra

Erodi

tionales: quarum adoratio phibet in p̄mo: et creatures tra-
tionales: quarz adoratio phibet in secundo: et ideo duo distin-
xit. Item solet queri sub quo decē p̄ceptoz cōprehēdat
illud p̄ceptū: Diliges dñm deū tuū tē. Illoc enī est summū
et p̄mū p̄ceptū: vt dicit dñs Matth. xxi. d. Similē queri-
tur de p̄cepto fidei et spei. Soluto. Dicim⁹ q̄ p̄cepta fidei et
spei et charitatis p̄tinēt sub primo mādato: Ibi enī p̄cipi-
tur latra: que h̄is trib⁹ virtutib⁹ adimpler. Unde cū dicit:
Non habebis deos alienos corā me: sensus est: De solū ado-
rabis vt deūm. i. in me solū credes: tanq̄ in summā virtutē:
De solū diliges p̄ oībus: tanq̄ summā bonitatē. In meso-
lum sperabis tanq̄ summe liberalē. Vnī qđ dixerat moysi
hic implicite: explicauit Deut. vi. a. q̄ dicit: Diliges dñm
deū tuū tē. Item cū dicit: Non p̄cupisces uxore p̄ximi
tui: phibetur luxuria: cum dicit: Non p̄cupisces rem tē: phib-
etur auaricia. Non occides: phibet etiā ira. Querit vbi p̄-
hibent alia quattuor virtia. Superbia/ inuidia/ acidia/ gula.
Soluto. Supbia p̄traria est adoratio: et ideo in p̄mo mā-
dato phibet. Eccl. x. b. Initū supbię hoīs est apostatare a
deo. Cum igit̄ apostasia phibet in p̄mo mādato: et superbia:
Eccl. x. b. Initū oīs peccati supbia ē: scđm h̄ phibet in oī
mādato. Inuidia/ que recte opponit dilectioni: phibet vbi
dilectio p̄ximi p̄cipit. s. ibi: Honora patrem et matrem tē.
Non enī patris et matris intelligit oīs p̄ximus in suo ordi-
ne diligendus. De acidia dicunt qđ phibet ibi: Memento
vt diem sabbati sacrificies: Non enī sabbatū sacrificare po-
test qui tēdū boni habet. Alij dicunt q̄ phibet ibi: Honora
patrē et matrē: qz ibi p̄cipit opus misericordie: et opus iusti-
cie. Gula phibet ibi: vt dicunt: Memento diem tē. Ibi enī
quies mentis in deo p̄cipit: per qđ excludit quies incurie vel
ingluviæ. Vt potest dici q̄ gula pp̄t incuritatē ventris et
genitaliū phibet ibi: Non mechaberis. Gula enī seruit lu-
xurię: et ideo qui prohibet luxurię: phibet q̄ p̄sequēs gula. **k**
Si obiicitur q̄ in secunda tabula non continent nisi que p̄ti-
nent ad p̄ximū: per gulam vō nemo nocet p̄ximo: sed tm̄
sibi. Sicq̄ q̄ homo per gulam nocet sibi: q̄ p̄sequēs p̄ximo:
Unde beatus Berñ. Quilibet maxime sibi p̄xim⁹ ē. **l** Itē
solet q̄ri q̄re sub denario poti⁹ q̄ sub alio numero p̄cepta
data sint. Sol. Sub denario data sunt p̄cepta: tum pp̄ter
mysteriū: tum pp̄ter necessitatē. Prop̄ mysteriū quidē: qz de-
narius constat ex ternario et septenario: In ternario p̄ficio
fidei: in septenario p̄ficio morum monstratur. Prop̄ter
necessitatē vero: quia ad hoc data sunt p̄cepta homini:
vt per illa bene ordinetur ad deūm et proximum. Ad deūm
ordinatur per tria prima: Nam in primo p̄cipit latra:
que debetur maiestati siue potētē: que patri attribuit. Se-
cundū prohibet errore: qui opponit sapientē: que filio ap-
propriat. Tertiū prohibet seculi amorem: qui contrarius
est charitati: que approprat spiritu sancto. Et ita per p̄ximū
p̄ceptum ordinatur homo ad patrem: Per secundum
ad filiū: Per tertium ad spiritū sanctū. Sed loquēdo per ap-
propriationē: quia proprie loquendo per qđlibet trium or-
dinatur homo ad totam trinitatem. Per septem ultima ordi-
natū homo ad proximū. Dupliciter potest quis ordinari ad
proximū: aut in faciendo aut in non faciendo. In faciendo or-
dinatur per illud: Honora patrem et matrem tē. Sicut enim
ibi p̄cipitur honorari pater et mater: ita quilibet i suo ordi-
ne. In non faciendo autem potest quis ordinari ad proximū
tripliciter: Quia tripliciter potest quis iniuriari proximo:
Dicto/ voto/ facto. Injuria dicti prohibet ibi: Non fallum
testimoniu dices: et sumitur species pro genere: id est nō no-
cebis alicui verbo. Injuria facti duplex est: quedam psona-
lis: quedam realis. Injuria personalis prohibet ibi: Non oc-
cides: id est nullum malum personē p̄ximi tui inferes. In-
juria realis prohibet ibi: Non p̄cupisces: et ibi: Non furtū
facies: id est nullum damnum alicui in reb⁹ suis facies. Ibi enī
vīsura/rapina et oīs p̄ctio indebita rei alienē phibet. Injuria
vōtū siue volūtātē duplex ē: psonalis s. et realis. Personalis
prohibet ibi: Non p̄cupisces uxore proximi tui: Nam no-
mine uxoris omnis mulier: excepta propria uxore intelligit.

realis prohibetur ibi: Non occupes rem primi tui. Ex hoc manifeste patet sufficientia mandatorum. Item solent assignari alii rationes: quare sub denario sunt data precepta. Una est et denarius primus limes est; et in impletione decalogi persona spiritualis est; ut per impletionem decalogi decimus ordo angelorum qui cecidit resartires ex hominibus. Item solet ergo quare non prohibetur voluntas homicidij; etactus homicidij sub duplo mandato: sicut voluntas etactus mechiq; et sicut duo sunt mandata: Non mechaberis: Non desiderabis proximi tui: ita duo sunt: Non occides: Non desiderabis occidere. Preterea voluntas et opus non sunt nisi unum peccatum: quod patet ex hoc quod una sola macula relinquit in anima ex mala voluntate et opere procedente ex ea: et una sola penitentia iniungit pro illis: Ergo cum voluntas et actus non prohibetur nisi propter peccatum: videtur quod prohibitus voluntatis et prohibitus operis exponit ex illa: non debent facere duo mandata. Preterea prohibita voluntate prohibetur actus: est ergo prohibitus operis superflua facta prohibitione voluntatis. Item nulla pura negatio est meritoria vite eternae sed tempore declinatoria pene: sed omne mandatum obseruantur meritorum est: ergo nullum mandatum est pura negatio. Solutio. Cum dicitur: Non mechaberis: non intelligit pure negatio sed aliquo modo assertio: sed constat quod ibi non asserit actus exterior: ergo interior: ergo non mechaberis: sensus est: id est noli mechari: et ita ibi principis voluntas non mechadi. Et hic similiter: Non desiderabis proximum tui: ergo illa duo sunt idem preceptum omnino. Similiter obiecti potest de illis duobus: Non sursum facies: Non occupes rem proximi tui. Solutio. Sine iudicio dicimus ad primum: quod homines naturaliter ex quo peccauit adam nascuntur proni ad voluntatem luxurie et ad opus: similiter ad voluntatem cupientie et ad opus: et ideo in utroque duabus sunt prohibitions: sed homicidium tam voluntate quam opus naturaliter abhorret homo: et ideo sufficit una prohibitus. Item alia est delectatio voluntatis mechadi: alia ipsius operis: et omnino separata: Aliquando enim quis delectatur in sola cogitatione: qui nullo modo faceret opus: et ideo duabus sunt prohibitions: una qua prohibetur delectatio voluntatis: alia qua prohibetur delectatio operis: In homicidio non est sic: Nullus enim desiderat occidere: vel delectatur in cogitatione mortis alicuius nisi quod veller opus: id est mortem illius: et ideo tempore una prohibitus est de homicidio. Inde hebrei dicunt: quod cum dicitur: Non desiderabis proximum tui: prohibetur sollicitatio ad mechiam: quod fit in uniusculis vel nuncius vel nutibus vel signis: sed non diversificaret mandata. Ad secundum dicimus sicut alibi dictum est: quod voluntas et opus eius uno modo sunt duo peccata: alio modo unum formaliter effectiue finaliter. Sunt unum peccatum formaliter: quia una est malitia: vel eadem voluntas et operis. Eadem inordinatio: quod forma dicitur per effectum voluntatis et operis. Eadem inordinatio: quod forma dicitur per effectum voluntatis et operis. Finaliter: quia finaliter eadem pene: licet maior debeat voluntati simul et operi quam soli voluntati. Materialiter siue essentialiter sunt duo peccata: quia alia est actio exterior: alia interior: voluntas et operis. Dicimus ergo quod eo modo quo voluntas et operis sunt duo peccata: sunt et duabus prohibitions de illis. Item alia est ratio et forte melior: quod quilibet opus mechani nocet alii voluntate et cogitatione sibi soli: et ita cum ratione nocimenter fluent prohibitions: patet quod debent esse duabus prohibitions et duo mandata: Non mechaberis: Non desiderabis proximum tui. Similiter: Non sursum facies: Non occupes rem proximi tui. Ad tertium dicimus: quod cum dicitur: Non mechaberis: principis voluntas non mechadi: sicut obiectum est. Similiter cum dicitur: Non desiderabis proximum tui: Sed alterius est haec voluntas: et illa alterius. In primo prohibetur voluntas faciendo opus exteriori: vel delinquendi in opere exteriori. In secundo prohibetur voluntas faciendo opus interiori siue delectandi in opere interiori. Unde idem est ac si diceretur: Non maculare animam tuam actu fornicationis exterioris: Non maculare animam tuam voluntate vel cogitatione fornicationis. Et ita patet quod non principi idem. a Non assumes tempore. Quid sit triplicis: vel frumentorum iurando. Unum Eccl. xxiiij. b. Jurationi non assuetos

tutus: multe enim casus sunt in illa tempore. Vel christum credendo purant creaturam. Quis enim creatura vana est: immo vanitas: Eccl. i. a. Ro. viii. d. Quis creatura vanitati subiecta est. Christus autem recte nomine dei dicitur: Ipse enim potest patris et misericordia locutus est. Est enim nomine patris vel nomine christiani quod ab ipso christo praetribit in baptismum per peccatum ad nihilad. q. Cor. 22. q. 4. c. necesse vi. a. Mortamur vos se est ne invacuum gloriam dei reci. tempore. Nomine dei tui frustra: ergo frustra turare prohibetur: ergo qui pro nihilo summis: h. bis rat peccat mortaliter. ita.

b Memento ut die: Intra. Tertium mandatum supplem Aug. Quod receptum de sabbato sit ceremonia Eccl. xx. b. dicit dominus: Sabbathum meum dedi eis: ut esset signum inter me et eos: Ibi gloriatur. Sicur circumcisio fuit signum vere circumcisoris: ita sabbatum fuit signum veri sabbati. Gen. 2. a. Item super illud Job. v. c. Pater meus vestrum modo operatus tempore. dicit domino. Aug. L. deus semper optatur patet sacramentum esse Matth. 15. a. quod de requie sabbati legitur: quod concedunt

quidam. Sed si hoc: quare ergo inter moralia recepta ponit: Solutio. Duplex fuit ratio institutionis sabbati. Principalis fuit ad significandum quietem mentis in presenti: et quietem eternitatis in futuro: et quo ad hoc fuit ceremonialis. Secunda ratio fuit: ut iudei expediti ab exterioribus operibus liberius vacaret interioribus: et quo ad hoc fuit moralis. Hoc propter secundum rationem ponit inter moralia: et quo ad hoc manet in omnia. c Sanctificatio: id est sancti et feriatus habeas. Ideo voluit dominus diem sabbati sanctificari: quia ipse die septima regnante ab omni opere quod patraretur. Leuit. xxiiij. a. Septimus dies quia requies sabbati vocabis sanctus: omne opus tempore. Memento/sacrificies abstinentia a malis operibus et inserviendo bonis. Non enim sufficit declinare a malo: sed et facere bonum: sicut dicit Propterea. Et enim sunt duae partes iusticie perfectae: ut dicit Augustinus. a quibus operibus non sit abstinentia. Dicit Leuit. xxiiij. c. Affligitis enim animas vestras: Sabbathum enim dominus est. Sic enim in sabbato debet homo quiescere: ut non careat opibus misericordiae. A quibus autem sit abstinentia dicit Numeri. xv. d. ubi iudei lapidari colligunt ligna in sabbato. Ligna sunt peccata quibus succedit ignis infernalis. Isa. xxx. g. Preparata est ab heri topeth tempore. Et dicitur. xvii. c. Molite onera portare tempore. Onera sunt peccata quod demergunt animam in profundis lacu. Unde Zach. v. c. Talentus plumbi tempore. d Honora pauperem et misericordiam. Hoc est primus mandatum in altera tabula. Primus in tempore mandatorum: quod pertinet ad proximum: sic dicit ibi dominus. Tabule cordis sunt caput intelligentia: et tenax memoria. In his duabus scripta lex. Deut. vi. a. Audi israel recepta tempore. Debet etiam tabula eae scriptae inter se et foris: quod debet habere historica et mystica intelligentia legis. Unum Eccl. ii. d. Udit libet scriptum inter se et post tempore. Honora pauperem in duobus plumbis. In debito reverentie exhibitiōe: et necessario voluntaria administratio. Eccl. iij. a. Qui honorat patrem suum: vita viuet longiore: vita scilicet et naturae in presenti: vel vita spirituali gratia. s. in presenti: et glorie in futuro. Item ibide: Iudicatio prius firmat domos filiorum

Libri

maledictio autem matri eradicat fundamēta. Multa reperi-
es ibi de hac materia. Nota autem quod noīe p̄is et misericordia
omnis primus. Et adiūgit huic p̄cepto p̄missio vita longioris:
quia iustum est ut qui vitam alterius sustentat vita eius
plonge a dōno. In hoc autem mandato et in alijs que sequun-
tur a parte intelligi/

Roma. 13.c.
6. dis. c. non est
parm. h. his itaq;
23. q. 5. c. j. r. c.
si nō licet. h. itaq;
in sc̄is. et. c. q. s.
enim. h. si ergo.

52. q. 4. c. mere-
trices. et. q. 6. c.
non mechaber/
23. q. 7. c. si
derebus.

Deut. 18.c.
Deb. 12.c.

Ps. 124.

lii subtractione. i. Job. 11j. c. Qui habuerit substātiā huius mū-
di et c. q. d. charitas nō manet in eo. Aug. Palse fame mo-
rientē: si non pauperis occidisti. Cōsensu. Ezech. xxv. a. Pro-
eo q̄ dixisti: euge euge sup sanctuarium meū et c. Et Ps. De-
clinates in obligatiōes adducet dñs cū opān. inq. b. Mō
mechaberis. Interlin. Mō cuiuslibet miscearis: excepto fe-
dere in r̄moniū. Per partē enī vult intelligi torum: et ita noīe
mechib⁹ oīs illic⁹ p̄cubit phibet. c. Non furtū faci-
es. Noīe furtū intelligit omnis cuiusq; rei alienē usurpatio.
d. Contra p̄ximū tuū fal. testi. Hic phibet omne me-
daciū: Licet qdam male sentiat deū tacite p̄sensisse medacio
qd̄ p̄dest alicui et nulli obest. Contra quos Aug. in lib. d me-
dacio. Qui credit aliquid medaciū non esse peccatiū: turpiter se
decipit. e. Non concupisces domū et c. Nec desi-
dera. vxorē. Hic duo ultima fin Aug. sūt duo p̄cepta:
sed fin Orig. vnu. In primo p̄cupiscentia phibet posses-
sionis: in secundo p̄cupiscentia vxoris. Unde seruus et ancilla
si p̄cupiscait ut possesso: tūc cōtineat sub p̄mo p̄cepto: Si vo-
ad vnu carnis: sub scđo: Et iō p̄ vtrūq; ponūt: qz ad vtrūq;
ptinere p̄nt. Quidā aliter distinguūt: dicētes q̄ in primo p̄-
hibet p̄cupiscentia rei alienē imobilis. S; h̄c differētia pure
est materialē: nec facere diuersa potest p̄cepta. Hic lege Glo.
Ist. Primū mandatū et c. Primū phibet surreptionē: Se-
cūdū errorē: Tertiū seculi interficit amorem: Quartū impie-
tatem: Quintū crudelitatem: Sextū fornicationē: Septimū ra-
pacitatem: Octauū p̄mit falsitatem. f. Videbat voces. i.
vnu metis intelligebat. Tel videbat. i. audiebat. Tūs enī
cū sit generalis: p̄ quolibet sensu ponit. Unde Interlin.

g. Lampades. i. coruscatiōes. h. Loquere tu nobis:
timētes accedere: vñ indigos se reputantes. k. In qua
erat de: Mō p̄ circumscriptiōē non diffinitione: sed p̄ ef-
fecit suę potētē ostēsionē. Et p̄ hoc soluit quedā Interlin.
que ibi ē: que gr̄at sic: Quō in nebula erat: cui celi celoz non
sufficiūt. Itē solet queri qualit̄ decē p̄cepta reducans ad de-
cem plagas. Scriptū est enī Job. v. c. Dñs vulnerat et me-
detur: percutit et manus eius sanat. Ideo Rab. reducit ea et
adaptat decem plagas fin ordinem decem p̄ceptis. Dica-
mus q̄ primū p̄ceptum reducitur ad primā plagaz tanq;
remediu contra morbum. Prima enī plaga fuit muratio aq;
in sanguinem: per quod significatur conuersio spiritualis in/

Exodi

telligentie in carnales intelligentiā: Que plaga sanat per p̄a-
mū mandatū: vbi fidē p̄cipiēt: que est p̄ncipiū intelligentiē:
sicut dicit Greg. ij. moral. Purificat enim cor ut dicitur
Act. xv. b. Cor autem mundum vider deum. Marth. v. a.
Beati mundo corde et c. Secūda plaga fuit multitudiō ra-

narum: per quam si-
gnificat vana loqua-
citas: Cōtra quā me-
dicina ē secūdū man-
datum: in quo van-
tas et loquacitas pro-
hibet. **¶** Tertia pla-
ga est scyniphes: per
quam significat cura
et sollicitudo hui⁹ se-
culi: que turbat quie-
tem mēt: Cōtra quā
medicina est tertium
mandatū: vbi quies-
mentis p̄cipit. Un-
de Greg: Israel cu-
stodiam sabbati accep-
pit in munere: et egypti
tus percutitur musca-
rum multitudine.

Quarta plaga fuit cy-
nomyia. i. musca ca-
nina: per quam signi-
ficatur quorundam re-
probanda tenacitas:

qui parentib⁹ et p̄ximis indigentibus nolunt sua cōmunicare
more canis: qui os dñi rodit etiā patrē odit. Hui⁹ plaga recte
medicina est quartū mandatū: vbi parentum et pro-
morum p̄cipiēt honor. **¶** Quinta plaga fuit mors pecudū:
per quas significant luxuriosi. Unde hui⁹ plaga recte medi-
cina est quintū mandatū: vbi fornicatio phibetur. **¶** Sexta pla-
ga fuit vulnera et vesice: q̄ significat iracudi: qz sic vul-
nus et vesica faciē extēiores deturpāt: nec sinūt agsci: ita tra-
faciē iteriore. i. mētē turbat et iſlat. **¶** Hui⁹ plaga recte medicina
ē sextū mandatū: vbi homicidiū phibetur. **¶** Septimā fuit gran-
do: q̄ deuorauit oīa q̄ iuenerit ex domū: qz significal rā-
paces/fures/usurariū: et hīdī. **¶** Hāc plagā sanat septimū mā-
datū: vbi oīs rapina phibetur. **¶** Octauā plaga fuit bruchus:
q̄ dente mordet: Per quē significant detractores: de qbus
Gal. v. c. Si inuicē mordet et c. Hui⁹ plaga medicina ē octa-
uum mādatū: vbi oīs iniuria prohibet. **¶** Mona plaga fuit
tenebre palpabiles: per quas p̄cupiscentia carnis: que miro
modo mentem obtenebrat significat. **¶** Hāc plagā sanat no-
num mandatū: scilicet Mō desiderabis vxorē proximi tui et c.
¶ Decimā plaga fuit mors p̄mogenitorū. Primogenita sunt
opera fidelis. Unde Rab. Omnia bona opera sunt spirituales
filij: sed inter hos primogenita fides. Quisq; autem et dicit
Rab. rem alienam exterius cupit/interius fidem perdit. Cu-
piditas ergo p̄mogenita necat. Ergo non p̄cupiscere rem p̄-
ximā/decimā plagam sanat. Et est congrua reductio istius
mandati ad decimā plagaz: Qui enim rem alienam cupit:
vellet cuius rem cupit heres fieri: et ita vellet ut ille non ha-
beret primogenitos. Et ideo sūre in primogenitis punitur
qui rem alienam male cupit. Hic decem p̄cepta sunt dece
chordē psalteriā decachordi. Tange primā chordam: i p̄-
mū virtū occidisti: et sic d̄ alijs. **¶** Heterūt p̄cul. Glo.
Greg. In qbusdā loci scripturē historia seruāda est et allego-
ria: et sēpe sola allegoria gr̄ēda ē: aliquā sola historia: et allego-
ria ē racēda: ut tardiores pascant p̄ historiā: et velociores in-
genio: et allegorā et c. **¶** Sup eo holo. Holocaustū totū
incendebat dñs: sacrificium vero non totum: sed pars da-
batur offerentibus: qui simul eam comedebant: Pars alia
sacerdotibus: et alia domino. Et quia tales comesationes so-
lent homines reconciliare / dicebant pacifica. Proprie vero
dicuntur pacifica: que siebat pro pace habēda vel p̄seruāda.

a Non ascēdes p gradus. Contra: Instr. xxvij. g. legat: q sacerdos q̄ imolabat ascendebat p gradus ppter alta r altitudinē. Sol. Illic phibet dñs fieri gradus perpetuos et altari imobiliter adhēretes: sed nō phibet scabellū supponi pedibus sacerdotis volētis imolare: cū aliter nō posset ppter altaris altitudinē:

Et de illo scabellō in telligif de q̄ dicis in fra. Tel forte tm spū aliter intelligif hēc p̄ hibitio gradū altari.

Expositio La. XXI.

b Ec sunt iudi cia. Quia in nobedientia iuste punienda est: ideo recte post pcepta q̄ b̄ obediēdū dat dñs iudicia: q̄b̄ obediens puniat. Lex em̄ data est duris in flagelluz: iudicib⁹ i p̄dagogū sed pfect⁹ in signū. c

c Si emeris. i. si emēris aliquē hebreu⁹ vt sit tibi seru⁹. d

Ser annus seruieret: Nisi

intervenerit interi iu-

bile⁹. e

Liber gra-

tis. i. p libertate sua:

Nec aliqd dabit dño

nec p seruitio quo ser-

uiuit aliqd accipiet

ab eo. f

Et Deut. xv.

c. dicit: Cū tibi vendi-

tus fuerit frat tu⁹ hebz⁹ v̄l hebr̄a: et sex annis seruierit tibi:

in septimo anno dimittes eū liberū: quē liberrate donaueris:

nequaq̄ vacū abire patiar: s̄z dabis viaticū. f

Et vxor egredieb⁹: et fili ei⁹ si quos genuit. Et vxor quā dñs su-

us dedit ei nolēs dimittere: vxor et liberos. g

Dñs. i. sa

cerdotib⁹ p̄sentabit ad ostiū tabernaculi. h

z contrariū videt

Deut. xv. c. vbi dicit: Assumes subulā et pforabis aurē eius

in Ianua dom⁹ tue: Mō ergo ad ostiū tabernaculi. Sol. For-

te p̄mo offerebas seru⁹ sacerdotibus ad ostiū tabernaculi: et

post dñs reducebat eū: et in Ianua dom⁹ sue pforabat ei aurē ex iussu sacerdotis. Tel forte tabernaculū dicit dom⁹ ei⁹: qz

est cōmune omnīū. Et qd̄ taceb⁹ hic de ancilla in Deut. xv.

d. in p̄flet. h

Subulq: instrumentū quo suuñ solulares.

i Ser. in seculū. i. dū vivier: vel vsq; ad iubileū: Lūc em̄ liberab⁹. k

Filiā suā in famulā: Lūc exquo filia vē-

dita fuit in famulā: videt q̄ eadē lex sit in filia et ancilla: quia

filia ī ancilla est. Sol. Illud est vendi in ancillā: et aliud ī fa-

mulā. Ancilla serua dicit: sed famula concubina: quā grēci

mōpheron vocat. i. amicā. Sed videt q̄ lex ista contraria

sit. Supra. em. xx. b. phib⁹ ē oīs cōcubitū: excepto federe

nuptiali: vb i dīctū est: Non mēchaberis: hic vero lex videt

innuere: q̄ liceat vēdere filiā in p̄cubinā. Sol. vēdere filiā in

p̄cubinā: permīssio est: nō p̄ceptū: Neq; h̄ innuif q̄ liceat: s̄z

doctetur quid iuris sit: et qd̄ fieri debeat: cu⁹ quis vendit fili-

am in concubinā. Tamen quidam dicunt q̄ nomine con-

cubinatus intelligitur priuatum matrimonī: et sic licitū erat

vendere filiam in concubinā. l

Non egredietur

sicut ancille. i. sine precio. m

Si diplūcuerit: post

q̄ humilitā est ab eo. n

Si. i. q̄vis: spreuerit: id est hu-

milauerit concubendo cū ea: nec vxorem faciendo: o

Faciet illi: id est sicut filie dotem apponet. Infames enim

sunt nup̄tē sine dote. p

Si autem filio. Nota si quis fi-

liam alterius: non sibi sed filio suo emisset: eadem lex erat: et

idem faciendum. Tribus autem modis poterat fieri: quia si

ipse vel filius humiliauerit eam in concubinā: id est non fa-

ctam vxorem: si postea displiceat ei vel filio: prouideat el dorem et vestem et virum propter humiliationē: si nec agno minauerit sibi. Si vxorem eā duxit: et postea displicet: iurta legem vxorem faciat ei: id est non poterit eam dimittere: sine libello repudiā: sicut fit vxoribus repudiatis: ut legi⁹ Deut.

xxvij. a. Similiter fa-

ciendū si filio suo eam

coniunxerit in vxore.

Si autem ista tria nō

fecerit: id est nec ipse

eam humiliauerit sine

agnominatione: nec si

lio suo eam dederit in

vxorem: ancillā mo-

re egrediebat gratis:

id ē nec dabat nec ac-

cipiebat preciū: Vē-

dere autem vel copu-

lare viro non hebreo

non poterat dominus

qui emerat eā. Si ve-

ro seruo hebreo copu-

labat eam: ipsa cū ma-

rito suo libera gratis

egrediebatur septimo

anno. q

Et preciū

pudicitā: id est

virum ei dorem et ve-

stes prouidebar ei p

recio pudicitā abla

te. r

Bratil abs

qz pecunia. Inter-

lin. Sic seru⁹ hebre⁹:

Ergo seruus hebreus

nihil accipiebat. Con-

tra. Deut. xv. c. legitur: Dabis ei viaticum de gregib⁹ et de

area: et de torculari et. Sol. Ibi monet dominus seruo da-

re viaticum: non quia teneatur: sed ex honestate. Unde sic

intelligif hic: Nihil accipies ex debito seruitutis. s

Qui

aut̄ nō est insidiat⁹: Quere et lege illam glosaz Rabani

que sic incipit: Qui non est insidiatus et. t

Sed deus

tradiderit illum. Ex hoc videtur: ut dicit Augustinus: si

quis volens vel nolens occidat aliquem: deus tradidit in ma-

nus occidentis: Quod falsum est: quia nisi deus tradidis-

set: non posset eum occidere. Ad hoc dicit Aug⁹. q̄ reuera si

quis volens vel nolens occidat aliquem: deus tradidit in ma-

nus occidentis: sicut et filium suuñ tradidit. S; quando volēs

quis occidit aliuñ: tunc et deus tradidit illum qui occiditur:

et voluntas occidentis concurrit in necem illius. Quando

vero nolens quis occidit aliuñ: tunc solus deus dicitur trade-

re illum qui occiditur in manus occidentis: quia voluntas

occidentis non concurrit. Hoc igitur interest: quia hoc tan-

tum deus facit: illud aut̄ et deus et homo: S; non sicut de-

us ita et homo: Deus em̄ iuste: licet occulta sit iustitia: ho-

mo vero dignus pena: et si occidit quem deus vult occidi.

Non em̄ ministeriū deo p̄bet iubenti talis occiso: sed suę

malicie et cupiditati deseruit: Unde in eodem facto deus de-

occulta iusticia laudat⁹: et homo de propria iniuritate punit⁹.

v Locū quo fugere debeat. Et erit ibi donec per iu-

dices ciuitatis illius reconciliat⁹: et usq; ad mortē summi sacer-

dotis: Tunc em̄ redire poterat securus ad propria.

De his ciuitatibus habetur Iliu. xxxv. b. Deut. xix. a. et Josue. xx.

a. Qui vero ex industria occiderat etiam ab altari euelleba-

tur. Quod fecit salomon de ioab. iij. Regi. q. e. Instar barū

ciuitatū habemus nos loca deo dicata: Valorem tm immu-

nitatē p̄stant: q̄ illę ciuitates. Saluat⁹ em̄ in eis etiā vo-

les homicida et quilibet fugitiu⁹. Lūc qdā exceptionē facit:

Si em̄ pro homicidio vel furtō factō i ecclesia vel huiusmo-

di: fugiat ad ecclesiā: dicūt inde debere extrahī et puniri. x

Si quis p̄ industriā. Deut. xix. c. Si qs odio habet et. o

a Aperuerit cisternā. Nōmīne cisternē intelligit pūtēus: cuius propugnaculum et quicquid tale potest esse causa vel occasio mortis alicuius. Quidā intelligent de cisterna vñ puto facta iuxta v. am. Alter ēm est si in agro vel in iuio. S; si bos cornupeta alicuius/bouē alteri impulerit in cisternam discopertā : qd iuris fieret: quis rediēt bouē: an domin⁹ cisterne: an dominus bouis cornupetē?

b Moraliter: Cisterna aperta/mulier fatua/collo extento et sparsis crinibus incedens: et facie nō velata. In quam cadit bos vel asinus: quādo quis sensatus aut alius eus specie capitur. Ideo dicit apl's i. Cor. xi. a. Si nō velet mulier tōdeat tē. Et Esa. iii. c. Pro eo qd eleuare sunt filii sion tē. Et infra. d. Erat pro suauī odore setor: et p. cona/ fumiculus: et p. crispati crine/ calviciū. b. Vnde dēt bouem. Et qd si bos viuus deterior moruo: Intelligit qd domin⁹ bouis cornupetē nesciebat bouem esse comupetaz: et ita nō erat in culpa: Unde satis erat si pte bouis sui amitterebat.

c. Cadauer autē moro. tē. S; ad qd subēt cadauer diuidi: cū non licebat huiusmodi carnibus vesci: Forte ppter corū eius cuius vīsus bon⁹ erat. Expositio L. XXII.

d I quis fuit su. tē. d. Quinque boues pyno. Mu. v. a. videſt esse p̄riū: vbi iubēt fieri rei ablatē restitutio cum qnta capiſt. i. iubēt capitale reddi: et qnta pars sup addi. Sol. Hic necessaria est distinctio: Nā sublatio rei alienae: aliquā siebat ex idustria/furto vel rapina: aliquā p. negligētiā: aliquā p. ignoratiā. De re sublata sc̄iētē d: hic p. restituat in quadruplū vel quintuplū / si res perierat: sed si stabat integrā in duplū. De sublata p. ignorantiā agit in Numeris. Vel de re furtiva quando latebat furtum: et fur p̄nitēs spōte confiterit et reddit: tunc sufficiebat reddere caput: et addere quintam: Sivero non esset qui recipereret: redderef deo: et esset sacerdotis: Et pro peccato furti et pro negligentia/ fieberat aliqua oblatio fini quātitatē rei. Aliqui libri habēt/ q̄tuor boues pro vno: quē videtur vītor littera: per hoc qd dicit cacheus / Luc. xix. b. Ecce dimidiū bonorū meor⁹ tē. Josephus dicit: aurum et argentum reddi in duplū: iumēta in quadruplū: solū bouem / in quintuplū: quia quāto qd possidet ceteris ē vīlū: tanto amittit damnosius. Bos/

XXII

quinq̄y vīlitates habet: Carnibus suis nos pascit: terrā arat: segetes triturat: corio calciat: cornibus armat. Vñ versus: Pascit/ arat vīlū/ triturat/ calciat/ armat. Et ideo debet q̄n q̄ boues p. vno reddi. Quis vō q̄tuor habet vīlitates: Im molaſ/lactat/pascit et vestit: et ideo p. vīna lubēt q̄tuor reddi.

e. Si effringens fur. de nocte scilicet.

f. Accepto vulne re. Aug. dicit: Si fur nocturn⁹ occidit: nō ē re homicidiū q̄ occidit: qz nō poterat vīcērī vītrum ad furātū dum vel occidētū vīneſt: eo q̄ nor̄ esset:

Sed si diurnus occidit: nullū ferēs gladiū: tūc occisor re ēst homicidiū / et puniri iubēt vt homicida: qz discerni poterat: q̄ tm̄ ad furātū venerat.

G. Sivero tunc fur talis se defendēt: tunc occisor non est reus homicidiū: qz pl̄ est q̄ fur g. Mērcullorū non erit reus: qui sententia anathematizētum percussit: vt spīritus eius saluus fiat in die domini: Mon erit reus: quia in nocte nō poterat discerni vītrū causa furti vīho micidiū venerit: Unde Aug: vt s. b.

h. Orto sole hoc fecerit. i. furē interfecit/nec se defendantē nec gladiū ferentem.

i. Quod pro furto reddat fur: Vnde nundabitur ad tēpus scilicet. i. locabif quoq̄ opera sua dānum illatū restituat.

Et intelligitur de fure diurno/ qui non occidetur. k. Aliens. Interlin. i. a fide penitus non discedens.

Argumētū est: q̄ pecans mortaliter / non amittit fidez: et ita est

eadē fides īformis et formata. l. Duplū restituet: et nō p̄dēnabif: qz exq̄ reseruauit/ videt q̄ penituerit: et restituere velit ablatū vñ ei fiat relaxatio. Si autē re furatā distracterit: tūc ei nulla fit relaxatio: Restituet: vt modiū vīni p. modiō vīni. Et etiā hodie tenet istē legē. m. Si later: fur. s. Applicabif ad deos. i. sacerdotes vīlū catholicos doctores.

n. Et q̄cqd dānū. i. q̄cqd re. o. Ad deos: nō ad vñm̄ tm̄. p. Duplū restituet: Si p. negligētiā vīlū incuria suā sublatū fierit id / et lata fuerit culpa ei⁹: si vero leuis/ tūc redet simplū: et hoc totū fini arbitriū iudicū: fur vō p. duplū.

Si vero depositarius omnimodā innocētiaz suā probare poterit. s. q̄ circa illam rem/ diligētiā quā potuit adhibuit: nihil reddet. q. Ab hostibus captū: per violentiam. r. Nullusqz hoc viderit: q. s. captū fuit violenter ab hostibus.

Libri

a Maxime si conductū *re*c. i. si conduxerat id: ut inde operaretur et lucraretur: et ex culpa sua non fuit mortuum: non tenetur restituere: Et ita aliquo modo alia est lex de comodato: alia de conducto. Et est summa quod mutuo acceptū.

i. comodatum/forte in parte debet restituere: conductum non/

si ex culpa conducto/

ris non fuerit mortu/

um. Quidam ignari

grammatice exponunt

venerat pro vendi-

tum erat: Sed vere ove-

nis preteritū plus q̄

perficit venierat

.i. vēditū erat. Debi-

litatū nō p̄ cōmen-

dato: s̄z p̄ cōmoda-

to. b Si seduxerit *re*c.

Virgo nondū

desponsata: est senten-

tia canonica nondū

ab aliq̄ sancto exposi-

ta: Quē seducit: q̄i ab aliq̄ iuxta sensu san-

ctorum patruz nō ex-

ponitur. Pater ei⁹ est

sensus historicus: quo

reclamante non debet

duci in medium: Nā

fm Hieronymi: debi-

le ē edificiū allegorice

nisi prius factum fu-

erit fundamentum his-

toric⁹. c Dormie-

rit̄. Mouo sensu p̄

suo libitu exponēdo:

allegorice de sacra scri-

ptura exponitur. d

Dotabit. i. euidenti-

ratioē v̄l auctoritate

positionē suā confir-

mabit: aliter nō crede-

tur ei. e Si pater

virginis. S̄z qd fu-

it si feru liberā sedu-

xit: aut ignobilis nobis-

lē: aut pauper diuitē:

Sol. Lex ista intelligi-

tur de hoib⁹ eiusdē p̄ditionis. Certū est em⁹ q̄ paup nō po-

test dotare diuitem puellam. f Maleficos nō patie-

ris. Maleficos vocat non quoslibet intentos criminibus:

sed prestygatores/hariolos/magos/inspectores pelvis/v̄l gla-

dij/inuiores psalterij/carminatores: qui s̄. carniuibus

diabolicis vtuntur: Omnia em⁹ ista sunt contradicente do-

mino et sacra romana ecclesia/et sacris canonibus. Leuit⁹.

xix. f. Ne declinetis ad magos *re*c. Deut⁹. xvii. b. Laue ne

iuueniat i te q̄ lustret filiū. g Qui coierit. Eadē pena pu-

nitur q̄ coit cū iuueneto et cū masculo: morte s̄. corporali: Le

uit⁹. xvii. f. h Aduenē em⁹ et ipsi fūstis. Eccl⁹. xxxi.

b. Ex teipso cognoscē quē sunt p̄ximū tuū. i Audie *re*c.

Esa. i. e. Judicate pupillo *re*c. k Audia clamorez eo-

rūm. Eccl⁹. xxxv. c. Non despicias preces pupilli nec vidue

*re*c. l Hec ysuris opprimes. Interlin⁹: Aliqua super-

abundantia. Leuit⁹. xxxv. d. Si attenuatus fuerit seruus tu-

us *re*c. m Si pignus. Aug⁹ dicit q̄ hic ponitur species

pro genere: Non em⁹ intelligitur de omni vestimento: sed de

illo quo debet nocte operiri: cuius carentia frigore coartat

cū aliud nō habeat: Unū sequit statim: o Ipsum em⁹ *re*c.

Similiter intelligitur de q̄libet alia re qua indiger multum.

p Ante solis occasum. Eph. iii. f. Sol nō occidat sup

De adulteri. j.
36. q. 2. ca. tria

23. q. 5. c. reos
sang.

Leuit⁹. 19. g.

Zachar. 7. c.

occisum est: et non restituet.

Qui a proximo suo quicq̄

horum mutuū postulauerit/

et debilitatum aut mortuum

fuerit/ dñō non presente red-

dere cōpelletur. Q̄ si impre-

sentiaꝝ dominus fuerit non

restituet: maxime si cōductū

venerat pro mercede operis

b sui. Si seduxerit quis virgi-

nem: necdum desponsata m̄

dd̄mueritꝝ cuz ea: dōtabit

eam: et habebit eam uxorem

e Si pāter virginiss dare no-

luerit/reddet pecunia iuxta

modum dotis/ quam virgi-

nes accipere consueuerunt.

f Maleficos nō patieris vi-

s uere. Qui coierit cum iuuen-

to/morte moriatur. Qui ini-

molat dñs/occidetur: prēter

domino soli. Aduenaz non

cōtristabis/neq̄ affliges eū:

h Aduenē em⁹ et ipsi fūstis in

terra egypti. Clidiūc et pu-

illo nō nocebitis. Si lese-

ritis eos/ vociferabuntur ad

me: et ego audiā clamorez

eorum: et indignabitur furor

meus/ percutiamꝝ vos gla-

dio: et erunt uxores vestre

viduę: et filiū vestri pupilli.

Si pecuniam mutuam de-

deris populo meo paupe-

ri qui habitat tecum nō vr-

gebis eū quasi exactor: nēc

vsurl opprimes. Si pignus

a proximo tuo acceperit ve-

stimentum/ ante solis occa-

sum re dde ei: Ipsū enim

est solum quo operitur indu-

mentum carnis eius: nec ha-

bet aliud i quo dormiat. Si

clamauerit ad me/ exaudiāz

eū: q̄ misericors sum. Dñs

nō detrahes: et principi po-

puli tui non maledices. Dē

cimas tuas et primicias nōn

tardabis offerre. Primoge-

nitum filiorum tuorū dabis

mihi. De bobus quoq̄ et ouib⁹ similiter facies. Se-

ptem diebus sit cum matre

sua: dīc octaua reddes illū

mihi. Viri sancti erit̄ mihi.

Carnem quē a bestiis fuerit

pr̄gustata/ non comedetis:

sed proscietis canibus.

Capitulum. XXIII.

On suscipiēs vocez

mendaci⁹: Hec iun-

ges manum tuam vt

dit p̄mogenita egyptioꝝ: et reseruauit p̄mo genita beb̄ioꝝ:

q̄o fecerūt quosq̄ dñs cōmutauit ea p̄ tribu leuitica/ q̄ sibi in-

giter ministraret: vt legiſ Mume. i. g. r **No tardabis.**

Eccl⁹. xxv. b. In omni dato bilare fac vultum tuum. s

Die octaua: vel deinceps. De decimis: Gen. xiiij. d. et De dimi-

xxvij. d. Exo. xxij. d. Leuit⁹. ij. d. et xxvij. d. Nu. xvij. c.

Deut⁹. xij. a. xiiij. c. z. xxvj. c. Num. x. d. Job. j. b. Eccl⁹. xx-

v. b. Malach. ij. c. Matth. xiiij. c. Luc. xvij. b. t **Car-**

ne q̄ a bestiis: Act. xv. d. similiter phibetur/ vbi expresse

p̄ceptum est gentibus/ abstinere a quatuorz. s. idolatria/ elu-

sanguinis/ fornicatione/ suffocato. Hieronym⁹ super Eccl⁹.

xxij. hoc idem aperte confirmat: Aug⁹ econtra: contrā fau-

stum hereticum/ dicit hoc mandatuz revocatū p̄ illud ad Zi-

tuz. j. d. Oia munda mūdis. **Expositio La. XXIII.**

On suscipiēs vocem mendaci⁹. Octo sunt ge-

nera mendaciorum: vt ait Aug⁹ in libro de menda/

cicio. Primum est q̄o fit in doctrina religionis: ad q̄o

nulla causa debet aliquis adduci. Secundum est quod nulli

prodest: sed alicui obest. Tertium est quod ita prodest alicui

q̄o obest alteri. Quartum est quod fit sola mentiendi vel fal-

lendi libidine: quod mirum mendacium est. Quintum quod

fit placendi cupiditate/ de suavi eloquio. Sextus est q̄o nul-

obest et alicui pdest: vt si q̄ pecunia alicui iuste tollēdā sciens vbi sit se nescire mentiat. Septimū ē qđ simili nulli obest sed alicui pdest: vt si q̄s nolēs hominē tradere q̄situ ad mortē metiat. Octauū sili est qđ nulli obest et alicui pdest: vt si quis p seruāda alicui corpali pudicitia mentiat. Hec tū triavltima nō diffe-

rūt nisi mafialit tm.

In his oib: yr dicit Aug: rāto min' pecat quis cū mentit: quāto mag' a primo recedit. Quisq̄ vo aliq̄ gen' mēdaci es se putauerit qđ nō sit peccatum: decipit se ipsum turpiter. a

Dro ipio dicas. Interlin. Falsi testē nō erit ipunit: Proverb. xix. a. b. **N**ō sequeris turbam. Eccl. vii. a. Non peces in multitudine ciuitas. Et Eccl. i. b. Stultorū infir' est numerus. Cōtra hoc fecit roboā. iij. Regl.

nif. 16. b. c. **D**au/ peris q̄z: Lui mīle/ redū esset / maxime si in iudicio miserandū esset. d. **N**on mīsereberis: Declinādo a iusto iudicio l'ali q̄ circūstātia ei'. e

B **A**dversor. i. aduersariū habeo. **N**ec accipies munera. Interlin. Nihil ē sce/ lestus avaro: Eccl. x. g. Ergo munus est a corde: hoc q̄rit hypo/ critis. Ab ore: hoc q̄ rit ianis glia. A ma/ nu: h̄ q̄rit cupiditas. g. **M**olest' non erit. Job. xxxi. b. Si

desperī pterētē tē. b.

Scitīs eīn aduenaz. Interlin.

quo facile stristant nō habētes vñ se psolent. Eccl. xxxi. b.

Intellig q̄ sunt primi tui ex reipso. Job. v. d. Visitās spe/ cie tuā tē. i. **D**umittes' eā. Interlin. Seminabis s̄ nō colliges. Cōtra Leuit. xxv. a. Anno septimo agrū nō serel' et vineā nō plārabis: s̄ q̄ spōte ḡgnit hum' tē. Sol. Mō seres tibi s̄ paugib'. k. **R**equirescere facies. Un' t dicebat ann' requienōis: q̄ in illo nulli licebat exigere debitū aliquō nisi eo terminato: t ita i septimo anno nō dimittebat simpli/ citer debitū sed differebat: in iubileō ho simplicit dimitte/ bat omne debitū: t oīs seruit' t oīs possessio ad suū dñm re/ uertebat. l. **C**omedāt paupes. Ambro. Sola mis/ recordia ē comes defūctoz. m. **S**ex dieb' opaberis. Qđcūq̄ potest man' tua/ in stanter opare: qz nec op' nec ra/ tio tē. n. **E**xternorū dēorū. Glosa q̄ sic incipit: Per nomē suū tē. sup hūc locū lege. Lui finis est: Mō vult dñs vt iurēt p noīa extēnōz deo: Sic et hostias nō approbat: maiuīl tī sacrificari sibi q̄s idolis. Et ita assignat hic sumi/ litudo inter iuramentū et sacrificia legalia: s̄ iurās ad pfirmā/ tionē iurat' t fidei/ meritozie iurat: ergo si act' iurans meri/ toria est: et act' sacrificans: ergo sacrificia legalia fuerūt me/ ritoria. Sol. Sacrificia legalia/ vt op' opatū est: t nō fuerūt meritoria/ nec aliqd pferebāt: s̄ op' opans meritorū ē. o

XXIII.

Trib' vicib'. Interlin. In apriili. s. i pascha/ decimaq̄ta die: Leuit. xxiiij. a. Hēse pīo decima q̄rta die mēs tē. In iunio/ qnq̄ geslino die a pascha. s. i pēt' coste. Leuit. xxiiij. c. Numerabis ab altera die sabbati tē. In septēbri. s. i sc̄no phegia. xv. die septembri. Leuit. xxiiij. a. d. xv. die men/ sis hui' tē. De his tri

b' festi habes Leuit.

xxiiij. a. Nu. xxvij. c.

t. xxii. b. Deut. xvij.

c. p. **S**olēnitā/ tē azymorū. i. pas/ cha/ qđ seq̄i septē di/ es acymor. q. **S**e

ptē diebus come/ des: Non cōputato

vespe. xiiij. dici qua

agnus imolabat. r

Nō recepi tibi: Su

pra. xij. c. xir. s

Mēsī nouoz: qū

sc̄ noui manipuli spi/ car offerebāt. In his

trib' tres star' ecclē

designāt. s. star' peni/ tētie iusticiē t glorie.

Per pascha i q̄ spicas

1. 34. c. Deut. 16. b.

tostas igni offerebāt: Eccl. 35. a.

signat star' penitētie: De n̄e. dis. j. c.

Per pērecostē i q̄ pa

ois christianus

nes noui star' iusticiē:

Per scenophegā/ sta

t glie: vbi erūt fixa ta

bernacula corpox no

stro. t. **N**ō ap/ parebis vacu'. In

trib' s. dicti solēnitati

b'. v. **P**rimiti/ uoz. Interlin. qū. s.

panes p̄mitiāp offere

bāt / supple de p̄mis

frugib'. x. **I**n exi/

tu anni/ dicit: no qz

1. 34. b. Deut. 14. c.

septēb' vltim' mēsis

fit anū: s̄ qz vltim' est

i collectiōe fruct'. Et

est mēsis ille tot' feri

alis fere. Primo die

erat festū tubap: Decima die erat festū p̄pitatiōis/ expiatio/ nis/ afflictiois: Quidecima die erat festū scenophegīe: t. vij.

dies durabat. Leuit. xxiiij. a. Numeri. xx. viij. c. Deut. xvij. a.

y. **L**er i ano. s. i. h̄dici festi. z. **S**up fermēto tē. i. nō

imolabis agnūv' hēdū: t binōi/ cū farinav' pane fermenta/ to. a. **A**deps/ iter' ē circa itestina: pinguedo iter carnē

t ossa: aruina iter carnē t cutē: q̄ i porco d̄ lard'. d. **N**ō

coques hēdū. **H**ed' i. peccator nō ē coquēd' i lacte ma/ tr. i. blādiēs dissoluēd': s̄ aspe increpād'. **N**ō coques hē/ dū: Qđ Joseph' exponit sic: **N**ō comedas eū i iusta octauū

die: qz adhuc nō differt a lacte. i. nō offeras ad occidēdū t oc

coquēdū/ dū est i lacte m̄ris. i. dū lacte matr' pasci tñi t nō

herba. **N**ō ysticē et p̄pheticē. O herodes/ christū i car

ne sumi peccatrici natu/ t. p̄ peccat' oblatū: in lacte matr' i.

dum adhuc puer/ querens eūz occidere nō iuenisti. Tel sic.

O israelita q̄ times deū: non coques. i. nō p̄iuges te scribis

t phariseis t malis iudeis ad occidēdū christū: q̄ iudeis hē

d̄ ē nobis agn'. e. **I**n la cte m̄ris. i. i die q̄ p̄cep' ē: qz

cōplet̄i trigintatrib' annis: e odē die q̄ p̄cep' est: sexta feria

octaua kl'. ap̄ilis/ crucifixus est a iudeis. b. **P**rimiti/

as frugū. Primitiē qnq̄ dicunt' primitiā fructus ut hic:

Qnq̄ q̄ sunt optima in fructibus: Qnq̄ q̄dragesima vñ se/

xageluma pars: vñ qđ i medio. c. **I**n domū dñi. Ad lit/

teram / vnde vivant qui altari deseruunt. Malach. ix. c. In ferte omnes decimā tē. a. Obserua eum. i. custodi mā data ei⁹ sicut domini. b. Confringas statuas. Inter lī. vt omnis memoria eorum erat. Isa. xiiij. c. Verda nomen babylonis tē. Et Numeri. xxij. g. Dispergit cun eros habitatores ter re illius tē. Et Deut. vij. a. Aras eoz sub uertite tē. c. Ut be nedicam panibus tuis. i. amplificē i ne cessitatib⁹ tuis. Levit. xxvi. a. Si i pceptis meis ambulaueris: et mandata mea cu tē. Deut. xviii. a. Si au dieris vocē dñi deit. d. Nō erit infecū da. Deut. vij. c. Nō erit apud te steril⁹ viri usq; sexus tē. e. Ti morem meum mit tam. Eccl. i. c. Timor domini expellit peccatum: Nam qui sine timore est nō poterit iustificari. Se pruaginta: Emittam respas ante te. f. Scabrones: geni⁹ muscar⁹: que na scuntur de puridis equorum cadaverib⁹. Deut. vij. c. Sic faci er domin⁹ cuncris po pulis q̄s metuens: In sup ⁊ scabrones mit tet dominus deus tu us in eos: donec velet omnes atq; disper dat: qui te fuge tē. Et Josue. xxiij. b. Visi ante vos scabrones. g. Non eis clam eos a facie tua tē. Glo. Sentes iste vixta significant. Ex hoc ergo obiicitur: Non ergo domin⁹ simul omnia peccata dimittit. Sol. Quandoq; pura tenenda est histo ria: quandoq; alle o ria cum historia: Et si ad litteram domin⁹ gentes illas a facie filiorū israel paulatim eiecerit: q̄ quas vicia designant: non tū moraliter dicendum q̄ dñs dimitiat oia peccata paulatum: sed simul oia. Tel dīc aliter q̄ domin⁹ vita dimittit paulatum: id est reliquias peccatorum sive pn̄tates: qz in bonis operibus affluendo debilitatur fomes ⁊ pronitas ad peccandum. h. Nonam autem terminos. Duplex est mare in ecclesia: Occidentale: id est flet⁹ qui fit pro irriguo inferio: id est pro incolatu huius miseric. Altud orientale: fletus scz qui fit p desiderio celestis patrie. Inter hos duos terminos est tota possessio hebreorū. i. Usc⁹ ad fluuiū euphraten: Deut. xi. c. Quę tota regio quandoq; dīca est iudea. Hanc totam terram nūc posse derunt iudei: Nec est falsus domin⁹ in promissione: quia p.

missio pendet ex meritis: et data fuit sub cōdītione. f. si p̄cepta mea custodieritis inquit dominus tē. k. Non in ibis cum eis sedus. Interlī. Nulla pars iusticie cuz int̄q;ate. g. Lors. vi. c. Deut. vij. a. Nō inibis cu eis sed tē. l. Si seruieritis dijs: id est si volueritis harum gentium

q̄ inter vos habitant unitari errores: et cu eis cōmūbia cōmīce rit: amicitias copula re: iam tunc scītote q̄ dominus dē nō eas delectat ante faciem vestram: sed vobis erūt in foueam laqueum ⁊ offendiculum.

l. Expo. f. a. XXIII.

m. Dysi quo dīctus dixit. Us q̄s buc tradi dit deus iudicia moy si verbotenus per an gelum: qui amplius instruens eum ait:

n. Ascende subau diendus est postq; de scenderis narrauerisq; populo q̄e audisti.

o. Venit ḡ moy ses. Prelatus qui p̄ mo debet ascēdere ad deum in montem per studium contemplationis: ⁊ eminentiam bonę conuerstationis. Unde Esa. xl. b. Su per montem excelsū ascende tu qui euangelicas sion. Et postea veniens per affectum compassionis: debet populo narrare: p.

q. Verba domini nō sua: Et sic certe dicit p̄plus vna voce: Omnia verba domini q̄ locutus est faciemus.

Sz qz plures hodie verba nō dñi sed sua loquunt: ideo nō auer titur populus a peccatis. Idere. xxij. d. Non mittebam pro phetas et ipsi curre bant: nō loquebar ad eos: et ipsi prophetarū. q. Faciem⁹. Qd qdē p̄postere tū ordinate dicū est: p̄si

gnauit futuros transgressores: et hoc verbo mendaces.

r. Duodecim titulos: Et in singulis singula nomina duo decim filiorū israel scripsit: et titulos duodecim tribū. s.

t. Misitq; iuuenes. Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortis es. 1. Job. 2. et verbū dei manet in vobis: et viciſtis malignū. i. diabolū et mundum. t. Victim as pacificas. Pacifica vicimā est humilitas penitentie: que ex tribus perficitur: Jejunio ⁊ elemosyna ⁊ oratione: Et ideo pluraliter dicit vicimā pacificas: Per jejunium pacificatur caro spiritui: cui per carnales concupiscentiā iugiter aduersaf. Gal. v. c. Caro concupis cit aduersus spūm. Per elemosynā pacificat hō primo: cui iuuiosus extiterat p avariciā. Luc. xi. f. Date elemosynā tē.

P. 36. Per orationem pacificatur homo d^ro/cui displicuerat per superbiam. P. Adducet quasi lumen iusticiam tuam. De hac triplici paci reconciliatione dicit ezechias *Esa. xxxviiij.*

d. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. In vigilis ora-

tionis/amara:amarioz/in suarum rerum distributione:ama-

risima/in carnis mo-

tificatione. a. **S**a-

guis federis. q. d.

Sic effundet sanguis

illius: qui violauerit

hoc preceptum. Hoc

autem signum habu-

erunt iudei a gentibz/

que immolabant por-

cam sedam in testa-

mentum federis initii:

et sanguinem effunde-

bāt: Ac si diceret: sic

effundetur sanguis il-

lius qui violabit fe-

dus in tum. Postea

aliud signum invenie-

runt iose et iudei ex

se terribilius. s. effusi-

onem aque: de qua-

cum effunditur nihil

adberet yasi: qd non

fū in alijs liquoribus:

q. d. Sic destruetur

tota posteritas illius:

qui sedis initium vio-

labit. Hoc fecit iose

xvij. c. Josue. Et

samuel. i. Regs. viij.

b. Ad litterā: Partē

sanguinis fudit moy-

ses super altare: reli-

quā fudit super librū

federis et super popu-

lu: Quo facto: b.

Ascenderunt tē.

non in acumine mon-

tis ybi erat dominus:

nec in collem vicinū:

h. circa terminos mō-

tis. c. Nadab et

abiu: et eniam iose:

licet hic non dicatur:

vt patet infra.

d. Aduerunt de-

um: id est illam nu-

bem gloriosem: v. spe-

ciam humana in qua-

loquebas. e. Qua-

si opus lapidis sa-

phyrini. i. domū hu-

ius coloris: exemplar

sz tabernaculi: facien-

di cū vtensilibus suis:

vt scabellum pedum. f. Aduerunt

qz: a castris vnde epulati sunt in leticia. g. Ascende ad

me in montem: id est in cacumen montis solus. h.

Expectate hic. Mora aaron et nadab et abiu: et septua-

ginta seniores: dimisit moyes ad terminos montis: qui

qñ volebant ibant de castris ad terminos de terminis ad ca-

stra: Josue vero secum duxit ultra terminos: quem iterum

dimisit in quadaz planicie montis. i. Septimo autem

die vocauit. Forte in illis diebus fuit moyes in illa cali-

gine in contemplatione: non in colloquio dei. k. Ingres-

susqz moyes: relicto Josue.

Expositio Capituli. XXV.

Illucutusqz est domin^r ad moyesen. **M**utias. Interlini: id est p̄ciosa ī auro et argēto & ce-
teris rebus: quibus vasa tabernaculi fiant. m. **T**roneus. Interlini: non ex necessitate vel tristitia.

Et purpuram: sericus rubet & purpu-
rei coloris. p.

Coccū: Cocc^r flos
est purpure^r: hic aut
accipit pro serico coc-
cineo. n. **H**iacynthū: Hiacynth^r flos
est aeret coloris: vel
gemina: hic autem se-
ricū in huiusmodi co-
lore tinctum. q.

Byssum. Byssus
est species lini candi-
dissimi: crescat ī egypto/
pto. r. **D**ilos: ad 1.34. d.
facienda cilicia: sive
saga: quibus operitur
tabernaculum. s.

Et ligna sethim. **S**ethim nomen mon-
tis & regionis & arbo-
ris que similis est al-
b: spine in folijs: & est
lignum leuissimum et
imputibile et incre-
mabile. t. **C**on-
cinnanda: id est co-
ponenda aromata. 1.35. a.

v. **In vnguentū:**
id est ad confectionez
vnguenti: qd ex quat-
tuor speciebus aro-
matis conficiebatur:
quo vngebatur sacer-
dos & rex. x. **T**hy-
mi amata: a thymo
herba: quam come-
dunt apes. Erat au-
tem thymam pul-
uis ex quattuor speci-
bus confessus: qui in-
cedebat sup altare icē-
si. y. **O**nychi-
nos. Onyx ē lapis si-
milis vngui humano. z. **E**phot: id est su-
perhumeralē. a.

Rationale: vestem
quandam sz sericam
et deauratam /qua-
dratam ad modū pal-
mi: quā gestabat pon-

tifer in pectoro: habentem duodecim lapides inclusos.

b. **A**ciētqz mibi sanctuarium: ne esset labor semper
recurrere ad montē p. filio. c. **In medio eoz Apoc.**
i.c. Conuersus vidi septem candelabra aurea: & in medio se-
ptem candelabrum aureorum simile sūm̄ hominis vestitū
podere. Et Gen. i. b. Producit dñs de humo omne lignū
pulchrum visu: Et in medio paradisi tē.

d. **A**rcam de lignis sethim. Tractaturus moyes de
constitutione tabernaculi: p̄mittit de compositione va-
sorum et vtensilium eius: In quo differt ab alijs: qui de ea-
dem tabernaculi cōstitutione tractauerūt. Moyes em hoc

Libri

ordine agit. Primo narrat ea q̄ fuerūt intra tabernaculum: Secundo de tabernaculo: Tertio de atrio. Josephus vero econuerso: qz fin ordinē compositionis: Primo em̄ factum est atriu: Deinde tabernaculū: Postea ea q̄e in taberuaculo erant. Moyses vero fin ordinem collocationis: Primo em̄ collocabat arca /

vbi tabernaculū figi
debebat: Deinde erige
bat tabernaculū: De/
inde atriu. Aliq dicit
ecōuerso factum.

B **Duos et semis cu-**
bitos: humanos: nō
geometricos: qd apa-
ret romē in altari late-
ranensi: ita quidē erat
arca. Unde Joseph⁹
vocat hic cubitos du-
os palmos: t Beda.

36. dis. c. qui ec-
clesiasticis.

ps. 8.

Per circuitum:
Ad modū labij quod
in mensis et scacrijs
fieri solet. **d** In la-
tere vno: Loum li-
gñ penetratē et erāt
immobiles /quasi es-
sent de substantia arcē.

e **Testificationem. i.** tabulas
in quibus scriptum erat testamentū: Tn quecunq̄ ibi repo-
sita sunt / possunt dici testimonia. Posita est enim ibi aurea
vna plena manna: in testificationē q̄ panes eis dedisset do-
minus de celo: Tabule: in testificationem / q̄ legem naturale

Heb. 9. a.

Exodi

sopitam in cordibus hominum suscitauerat in scripto: Vir-
ga aaron / in testificationē / q̄ ois potestas a deo est. Deute-
ronomi⁹ in testificationem pacti: quia dixerūt: Omnia que/
cungs dixerit nobis faciemus. Et ob hoc dicta erat arca te/
stamenti vel testimonij. Ob hoc etiam ipsum tabernaculū:

Et etiā ideo: qz cau-
se p̄r̄ forib⁹ eius tra-
ctabant.

Tene-
bit longitudo ei⁹.
De sp̄situdine eius
nihil legitur. Hęc ta-
bula dicebatur oraci-
lum: quia domin⁹ de
loco illo dabat respō-
sum. Et dicitur oraci-
lum: quia orantibus
datur. Dicebatur ea-
dem tabula propiti-
atorium: quia domi-
nus exinde loquens
propitiabatur popu-
lo: quia die propitia-
tionis (vt dicunt he-
brei) descedebat gla-
diū ibi. **g** **Produ-**
ctiles: malleor⁹ pei-
siōib⁹ p̄ducti / nō fusi-
les. Sunt aut̄ (vt dicit
Joseph⁹) cherubim
aialia volantia. He-
istcherubim et dalti-
tudine eorū habet i hi-
storia in Rubrica De-

ppitiatorio. Erat forte positivt in tēplo. ij. Reg. vi. a. etij.
Paral. ij. a. b **Extrāqz parte. i.** iu duob⁹ anteriori
bus angelis. Anteriores angelii dicunt⁹ / qui p̄imo occur-
runt in ingredientibus tabernaculum: Quibus alis velabant
illud se mutuo tangentib⁹. **i** **Versis vultib⁹: Sicut v-**

des ad litterā i ecclēsiis antiquis: q̄ imago magna / quē vulgo dicit maiestas / omnes ingredientes vidēt alpicere qui eā aspiciunt. a **Facies et mensam**. Qualis erat ista mensa: et quō disposita: habes in historia: Rubrica de mensa et coronis. b **Morabis acetabula** tē. Quattuor genera vasorum distinguunt ad offerenda: et post gustanda libamina.

Acetabula vasa sunt in quibus acetum ferebat. Phiale: i quib⁹ vīnū dimoſcebat an eset idoneū. Et q̄r vīnū tā i sapore q̄ i colore dinoscit: erāt ibi phiale aureoē & vitree: Et deriuat (vt dicit) phiale a hyalin quod estrivit. Et erāt phiale iste ī uno angustē: super amplē: q̄s hebrei scutellas vocant. Quartū genus vasorum erāt thuribula / vasa. s. in quibus thus p̄noscebat & offerebat: quē & mortariola dicebant. Quartū genus vasorum erant cyathi aurei: vasa. s. in quibus vīnū fundebat sup altare / minorā phialis. Sed q̄r nunq̄ aut raro occurrit de oblatione aceti: quidā dicunt pro acetabulis cum. s. vno. c. acceptabula cū duplīc. c. vasa cōmuniter in quibus sacerdotes p̄uidebant si ea quē debebant offerri erant accepta. i. idonea. Et sīm hoc non erant ibi nisi tria: vasorum genera. s. Phiale / thuribula / cyathi: quē omnia dicunt acceptabula: quia in eis p̄uidebatur vīnū quē offerebantur essent accepta & idonea ad offerendū. Et nota q̄ libamina dicunt oblationes liquidoū: s. vīni et olei / lacticis / mellis / & huiusmodi. Et dicuntur libamina a libado / duplicitate. Primo em̄ offerentes libabāt. i. p̄egustabant / vīnum essent apta offerri: Si sic offerebat: si nō dimittebant. Vnde ipsi sacerdotes faciebant hanc p̄egustationē: quē dicit libatio: Postea p̄o cognito q̄ illa essent apta: ipsi

Figura mense / fin rabbi Salomonem.

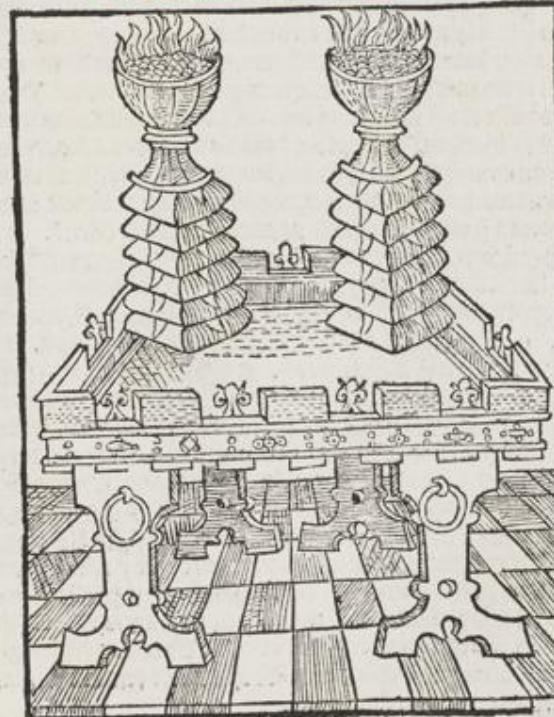

sacerdotes fundebant ea domino. i. ad hono: cōm̄ domini fug sacrificia. Et hēc fusio similiter dī libatio: et it. ab vītracib⁹ batōe dicit libamina. **Morabis et acetabula**. Beda. Varia vasa quē sunt ad offerenda libamina: varie sibi distinctiones sunt p̄o capacitate auditorū: quia non omnib⁹ oīa conueniunt: Ulter sapientes aliter insipie-tes: aliter pauperes: aliter diuites: aliter sa-ni: aliter infirmi: aliter senes: aliter iuvenes: aliter virti: aliter fumi-ne: aliter celibes: aliter coniugati: aliter p̄e-lati: aliter subditī/ docendi sunt: quē tū va-sa omnia ad mensam dñi. s. tabernaculū & ad offerenda libamina p̄tinent. Quęcūq̄ em̄ diuersa p̄ diuersitate audientiū dicunt / in regula sacre scripture inueniuntur: & ad offe-rendā dño vota bono-

gulis eiusdem mense / per sim-gulos pedes. Subter coro-nā erūt circuli aurei: vt mit-tantur vectes per eos: et pos-sit mēsa portari. Ipsos quo-q̄ vectes facies de lignis se-thum: et circumdabis auro / ad subuehendam mensam. **Morabis & acetabula** ac phī-alas / thuribula & cyathos / in quib⁹ offerēda sunt labamia ex auro purissimo: et pones super mēnsam panes ppo-sitionis in cōspectu mico sp.

ruin op̄e excitāt corda auditop̄. **Super mensas pa-hes**. Glo. Joseph⁹ dicit duodecim̄ panes ex simila fieri / in-gulos ex duab⁹ decimis: Qd̄ diuersis modis intelligit: Pr̄mo sic: Ephī diuidebat in decē ptes: et q̄libet panis p̄stabat ex duab⁹ prib⁹: quāp vītracib⁹ est decima pars ephī: et ita qui-libet panis siebat ex duab⁹ decimis. i. ex decima ephī et de-cima nouē p̄tū aliarum. Vnde sic: Ex duabus decimis. i. ex decima leuitarum et decima sacerdotum. Scitis em̄ q̄ filij israel primo de omnibus dabant leuitis deci / mas: Et leui-te de his quē dabantur / dabant sacerdotibus decimam. De-vītracib⁹ siebant panes communiter: Et ita ex duabus deci-mis. i. ex decima decime. i. ex decima sacerdotū: quē est deci-ma decime. Glo. Super vnumquę panem erat patena au-reā. Scdm̄ quosdam non erant ibi nisi due patenę: quarum una sex panibus superponebaf: alia alijs scx.

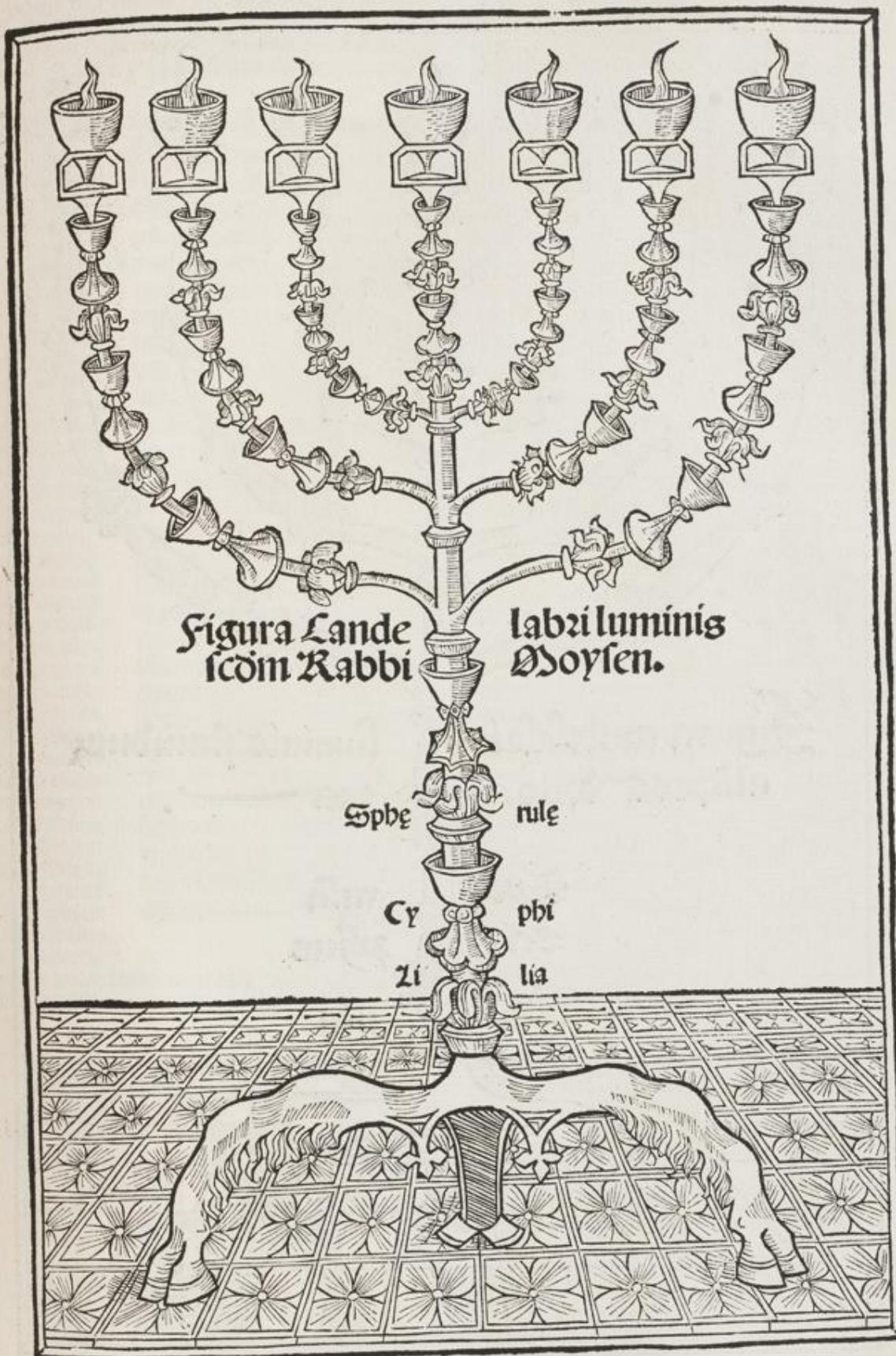
Figura mense / fin alios doctores.

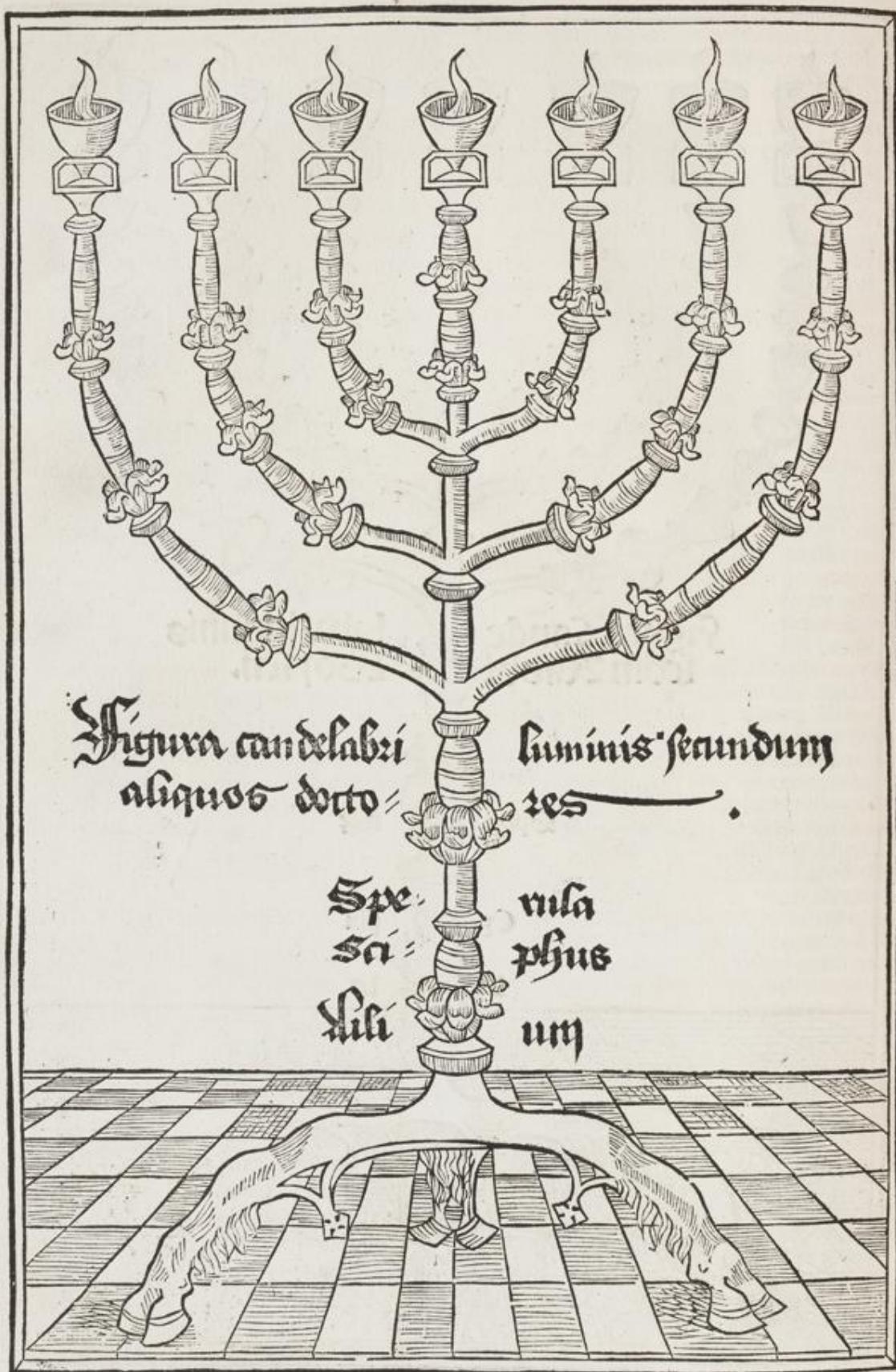

a *Facies et candelabri.* Talis fuit compositio candelabri: Quoddam hastile erectum erat sup basim de auro/ sibi rabbi Moysen: sibi Josephu de ferro: sibi laminis aureis cooptis. Procedebat autem exyna pte tria brachia: et ex alia pte alia tria: quod moyses calamos vocat. Superiora brachia brevia ora erant: inferiora longiora: superius equa/ lia omnia. In hastili erant quinq; calami: habentes capita tu/ mentia: que inuicem ad modum cyphi (que cu/ pam dicimus) iunge/ bant: Et erant ibi quatuor iuncture: et quatuor cyphi siue cupe. Ex fundo cuiuslibet exteriori et interiori procedebant flores re curui quasi lilia: Et in ipso fundo inter cyphum et lilia erat sphé/ rula. I. quidam circu/ lis volubilis: sicut fit in capitibus cathedra/ rum. Item quodlibet brachiis vestitum erat quattuor calamis au/ reis ad modum hasti/ lis: et in iuncturis coi/ bant capita calamorum quasi cyphi in modum nucis cum liliis et sphéralis suis. Et ita in quolibet brachio erant tunc tres cyphi: in hastili vero quatuor. Videlicet tunc quibusdam sphéralas non fuisse in fundo cyphorum: ut dictum est: sed in media planicie cuiuslibet ca/ lamis: Et sibi hoc calami non colabant in cyphis: sed in planicie ubi supposita erat sphérala: ne iunctura calamorum appa/ ret. Sed quocunq; modo factum fuerit candelabrum: in summo habebat septem capita equalia: quasi sedes lampadarum: super que ponebantur septem lucernae aureae. Et ita (ut dicit Josephus) candelabrum compositum erat ex septuaginta par/ tibus: Nam in hastili et brachiis eius erant vigintanoue ca/ lamis. I. quinq; in hastili: et viginti quatuor in brachiis: Et totidem sphéralas: quot calami: et ita sunt: quinquaginta octo. Item sedes lampadarum septem: et sunt sexaginta quinq;. Et basis cui affixum erat candelabrum: ex quinq; partibus con/ stans: et ita sunt simul septuaginta partes candelabri. Pre/ ter hoc autem erant ibi septem infusoria aurea: quibus oleum in/ fundebat lucernis. Itē septem emulctoria aurea. I. septem for/ pices ad emungendum lychinia lampadarum. Itē septem extin/ ctoria aurea. I. paruavasa: in quibus plenis aqua: siebat exin/ ctio eorum quod emungebantur ne tetru reddebat odorē. **b** *Sex calami.* I. sex brachia. Egregient de laterib; ha/ stilis siue stipit. **c** *Tres cyphi.* I. tres tumores ad mo/ dum cyphi siue cupe. **d** *Moder calamos.* I. p. singula bra/ chia. **e** *Sphéralas similes.* I. sphérala iuncte liliis. **f** *Sex calamorum.* I. brachiorum. **g** *In ipso autem cande/ labro.* I. in hastili candelabri erunt quatuor cyphi et ita quinq; calami. **h** *Qui simul sex fiunt.* Remota est relatio: Re/ fert enim non partiales calamos brachiorum vel hastilium: sed tota/ les calamos. I. sex brachia procedentia de hastili. Est ergo sen/ sus. Quo. I. calami procedentes de hastili. **i** *Et calami.* I. brachia: Ex ipso procedentes supple: **j** *Et luceant ex aduerso mense:* que ad septentrionem erat posita. Can/ delabrum vero ad austri. **k** *Habebit talentum:* quod ma/ ximum est in ponderibus. Habebat autem talenta tria: Minus quin/ quaginta libras: quod erat rusticorum: Medium septuagin/ taduas libras: quod erat ciuium: Maximum centum viginti libras: quod erat sanctuarum.

l *Mystice.* **a** *Facies et candelabri.* Greg. Candelabrum christus est: in quo natura humanitatis fulsit lumine deitatis: ut mundi candelabrum fieret: cuius lumine pec/ cator tenebras suas agnoscet. De auro mundissimo: quod no/ stram naturam sine culpa suscepit. Ductile autem feriendo perdu/ cit: quod christus et concepcionem et nativitatem perfectus deus et ho/ mo extitit: sed tunc passionem dolorum perlit: et sic ad resurrectionis gloriam puenit: et sibi corpus per passionis con/ tumelias ad immortalitatem perficit: *Mā iuxta aīe meritū quo potuisset perficere omnino nō habuit: In membris autem que nos sumus quidam passionibus perficit: quod dum tunc dimur et perficiemus et ius corpus esse meremur. Ipse perficit de cuius corpe dicit: *Hastile enim ecclesia est quod est corpus eius: quod inter tot aduersa liberatur. Calami quod de hastili proceduntur predica/ tores sunt: qui dulce sonum mundo ediderunt. I. cantici noui. Lyphi ora doctoꝝ: qui nos vino scientie debriat: ut oblectamēta mundi quod amauimus obliuiscamur. Sphérala predicationis volubilitas. Sphera enim omni tempore volutus: et predicatione nec aduersitate tardat: nec prosperitate eleuat: inter aduersa fortis: inter prospera humilis nec timoris habet angustiū: nec elationis supercilium. Huius autem post cyphos et sphéralas lilia describuntur: quod post predicationis ebrietatem et volubilitate illa virēs parria sequitur: quod aīabus sanctis et floribus vernat eternis. Lyphi ergo et sphérala ad labore perirent: lilia ad retributionem. **b** *Sex calami.* I. Beda. Senatus in quo factus mundus perfectione designat. Tres calami de uno latere egredientes: et tres de altero: quod fuerunt doctores anno aduentum domini: quod fidei trinitatis mystice designaretur: et quartus rudes capere poterat predicari. Unus verbo domini celi firmati sunt et. Sunt per se: et modo qui aperte predicantur: ita ut oīs qui ad christum perirent eandem fidem consequantur. Secundum illud Matth. xxvii. d. Baptizantes eos in nomine patris et. **c** *Facies et lucernas.* I. Beda. Lucerne septem: septem sunt dona spissantia: quod a christo semper manserunt: et fidelibus sibi voluntate eius distributa sunt. Hoc super candelabrum ponuntur: quod requiriunt super eum spiritus sapientiae et intellectus. **d** *Ut luceant ex aduerso.* Es. lx. a. Ut mederer cōtritus corde et predicare captiuis indulgentia et. Lucerne candelabri ex aduerso tabernaculū illustrabāt: cum christus plenus gratia et veritate oībus tribuebat de sua plenitudine: Mansuetus et paupibus omnibus euangelij cōmūtēs: penitentibus medelā indulgentia p̄ferens: insic tempore parcerāt in futuro universali iudicij tempore affirmans. **e** *Emulctoria.* I. Verba quae manifeste signata: in plurimis non legi litterā: sed spūiale sensu esse seruādū. Gal. v. a. Si circumcidimur christi nihil nob̄ p̄derit. **f** *Omne pondus.* I. Hoc est omne cor p̄ christi cum ipso. I. oīs electi a sumo visco ad infinitum: quod oīs quis in diversis gradibus etatibus sexibus vni eidem auctor perpetue lucis tempore suo et loco quasi candelabro aureo sita mente inheret: ut eiusdem lucis participes fiant.**

Sequuntur figure candelaborum.

Libri

Erodi

Expositio capi.

XXVI.

Abernaculū vero ita fiet. Dicte de contentis in tabernaculo/consequēter agit moyses de ipso tabernaculo. Primo d' operimēto ipi⁹: qd multiplex fuit. Decez cortine⁹ que vela vel tentoria dicuntur facie⁹ de quattuor pectoris coloribus: id ē bysso/biacyntho pura et coco bis tincto: id est de filis sericeis/cādidi/biacynthi⁹ ni/purplei/coccinei⁹ coloris. Secundus operimēto/fuit vnde cīm saga. Tertium de pellibus arietū rubricatis. Quartū de pellibus hyacinthinis. **b** De bysso retor. vt fortius ēt op. Et ēbysus gen⁹ linie, qd cū primo extrahit. ex terra viridez habet colorē: sed multis tonsionibus et humefactiōnibus colorē suū exuens/candore recipit. **c** Opere plumario: id est acuali siue acu picto. Pluma em̄ lingua syra acus dicit. Puto em̄ siebat tela: postea cū acu ope manuali diversē picturae supuebant. Unde opus huiusmodi dicit bistratū/quasi bis stratum. Tel dicitur op̄ plumarium: id est varium a similitudine annū: qbus plumaruz varietas supaddita ē. **d** Tentoria: id est cortine sibi iungebatur ansulis hyacinthinis: que in lateribus corni narum erant disposite atrinsecus: et binę uno anulo aureo colligabantur: sicut firmaculo vtracq; ora capitij. Josephus ta-

Ca. XXVI.

Abernaculū vero ita fiet. Decē cortinas de bysso retorta et biacyntho ac purpura cocoq; bis tincto variatas opere plumarior facies. Longitudo cortine vni⁹ habebit vigintiocto cubitos: latitudo quattuor cubitoruz erit. Uni⁹ mensure sient vniuersa tentoria. Quinq; cortine sibi iungent mutuo: et alię qnq; nexu simili cohrebūt. Ansulas biacynthinas in laterib⁹ ac sumitatibus facies cortinaq; vt possint iucicē copulari. Quinquagenas ansulas cortina habebit i vtracq; parte/ ita insertas/ vt ansa contra ansa veniat: et altera alteri possit aptari. Facies et qnquaq; circulos aureos qbus cortinaq; vela iungēda sūt vt vnu tabernaculū fiat. Facies et saga cilicina vnde decim ad operiendū tectum tabernaculi. Longitudo sagi vnius habebit triginta cubitos et latitudo qttuor. Equa erit mensura sagorū omnū.

men dicit/ analis et vncinis eas fuisse coniunctas: et erat anulus insertus vnu cortine⁹ et vncin⁹ altij. Introitus tabernaculi erat ad orientē et caput ad occidente⁹: in signū qd homo erat fugitiuus ante christi passionē: modo fit econuerso: qd homo per passionē christi reuersus est ad dñm.

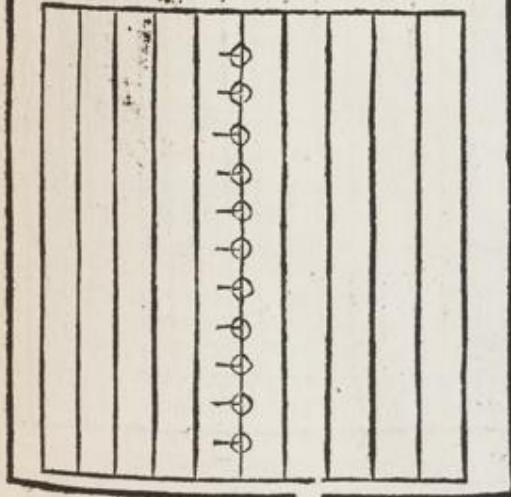
La.

XXVI.

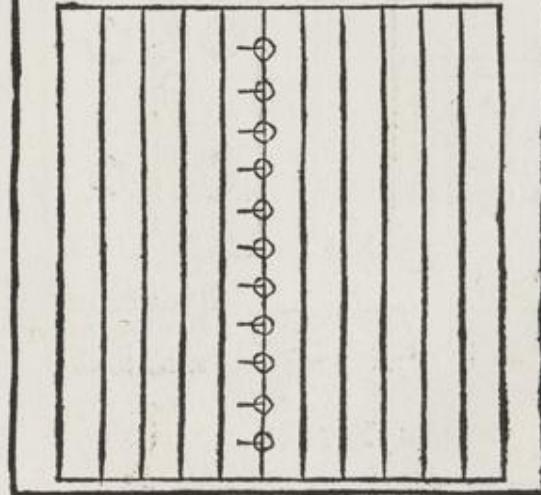
e Ut vnu tabernaculum fiat: id est vnu operimētu tabernaculi. Decē em̄ cortine sic iuncte quasiyna cortina erant. f Ita vt sextū sagū: dimidii sagū: qd excedit cortinas in introitu ex vtracq; pte tabernaculi/sugis: id est replcabis instar orationis vestimenti. Hec expositio finē Bed: Scdm Jo sephū vero sic: Sextū sagū in fronte duplices: id ē duos cubitos sagoruz qui supersunt cortinis ex vtracq; pte sb cortina replices: ne scilicet ventus intrans iter saga et cortinas totum operimentū cōciteret. g Quod autē superfluerit in sagis que parātur tecto: id est vnu sagū qd amplius est: ex medietate ei⁹ operies posteriora tabernaculi: et cubitus ex una parte pendebit: et alter ex altera qui plus est in sagorū longitudine/ vtrūq; latutus tabernaculi protegens. Facies et operimentū aliud tecto de pellibus arietum rursum aliquid operimētu de biacynthinis pellib⁹. Facies et tablas stantes tabernaculi de lignis setib⁹/ q singulē denos cubitos i longitudine habeat: et in latitudie singulos ac semissos.

b vnu sagū qd amplius est: in cortinis scz. h Lubit⁹ pēdit: quia quodlibet sagū duobus cubitis longior erat qlibet cortina. Unū i vtracq; latere sagū supabat cortinas uno cubito. k Ex una pte pen. id est ex uno latere australi vlaclonari. l De pellibus arietū rursum aliquid operimētu de biacynthinis pellib⁹. Glosa: Rursum aliquid operimētu de biacynthinis pellib⁹. id est parthicas: qd apud parthos primo inuenit⁹ sūt tales pelles. m Stantes: id est erectas.

prīma cortina et mīnor

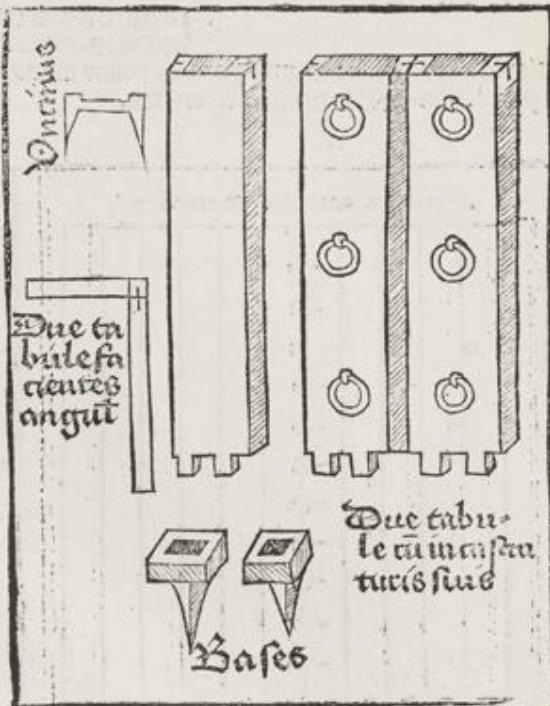

Secūda cortina et māior

a **D**uę incastrature. De incastratura tabulari diversę sūt quęstionēs. Quidā dicit factā sic: Una tabula in spissitu dīne lateris cauabat: t altera tabula attenuabat: t attenuatio in p̄cauitate alteri fīgebat: Sc̄m hoc oportet dicere q̄ que libet tabula erat cubiti t semis in latitudine p̄ter īcastraturā. Alij sic dicit: Spissitudo vni tabule p̄tm erat secta: t spissitudo alteri filia: t vna alteri supponebatur: Et sīn latitudo tabule sim̄pliciter erat cubiti et semis. Alij sic dicunt: q̄ incastratio nihil aliud erat q̄ cōiunctio tabule ad tabulā q̄ sit me diantibus clavis spissitudini tabularū inseritis: vt patet in ligneis parietibus t in arcis.

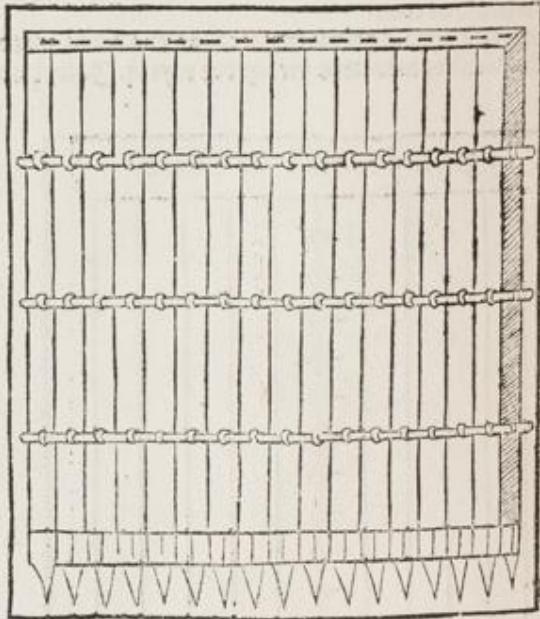
b **F**undes: id est fusiles facies: vt binę perforate in contrariis foraminibus cardines aurei eminētes ī vtroq̄ āgulo cuiuslibet tabule inītebant. Lamē Auḡ videtur velle q̄ vna basiū erat sīb vna tabula: et altera supra p̄ epistilio. Sed littera contra est: que dicit: vt binę bases singulis basibus t̄c. T̄trūz aut̄ tabule suspēse cēnt a terra an int̄ bases ad terrā p̄tingerēt nō legiſ. c **V**iginti tabule erūt. Eodē p̄sūs scheme ordinate. Ad occidentalem plagiā facies sex tabulas per om̄ia similes alijs: t eodē modo stantes. Sed cū nō implerent nisi nouē cubitos dimidiū cubitus ex vtraq̄ parte vacuus patebat: et ideo tabula vnius cubiti secta est per medium: t factę sunt duę tabule se-

micubitales: que vtrinq̄ apposite parietem occidentis alijs duobus parietibus compaginabant: q̄ etiā singulę duab̄ basib̄ inītebant. d **E**t rursū alias duas: semicubitales. e **P**ost tergū tabernaculi: a posteriori p̄te: id ē ab occidēte. f **L**onūcte: om̄es sc̄z tabule vniplaciūsc̄z lateris.

g **E**pago: id ē sī mil̄ iunctura. h **S**i mul̄ ta. octo ī latere occidentali sc̄z. i **F**a cies et vectes: ne ventorū impulsu vel alia causa p̄ties p̄cuti possent. Singulę tabule habebant quinq̄ anulos aureos de summo vsc̄z deorsū dispositos per ordinē velut quibusdā radicib̄ affixos: per quos vectes per transuersum paratis immisisti tabulata firmiter continebant. Erant autē vectes de lignis sethī singuli quinq̄ cubitorū inaurati: t immitiebāt vno vectis ī caput alteri: sicut fit ī sambuca p̄tificali. Et quod dicit moyses quinq̄ vectes fissile in quolibet lateri referit ad numerū ordinū: non ad numerū reūtū: q̄ quinq̄ vectes nō possent cōbēdere

totā lōgitudinē tabulati: sed in q̄libet quinq̄ ordinū erāt sex vectes singuli quinq̄ cubitorū p̄ter q̄ ī latere occidentali: vbi duovectes solū erāt in q̄libet ordine. Alij sūt circa hęc opinōes: h̄ec probabilior ē: t ioseph̄ videt h̄ac approbare: Vectes quinq̄: id ē quinq̄ ordines vectū. k **F**undes in eis an: id est anulos fusiles eis affiges. Tel: fundes: id ē fundabis: id est inseres.

a Facies et velum. Dicto de constructione tabernaculi: subdit moyses de dispositione eiusdem dicens: q[uod] tabernaculum diuini erat in duas ptes: una decem cubitorum ex parte occidentis: et dicebat sanctas anctoz vbi erat arca. Altera pars erat viginti cubitorum ex parte orientis: et dicebat sancta vbi erat mensa et candelabrum et altare incensi.

Dividebat autem sancta

sancrorum a sacris quatuor columnis coloribus sa-

cto: quatuor columnis appenso: de quo primo agit hic.

b Ante

quatuor columnas

Lamen iosephus dicit

fuisse quatuor colora

tas tabulas ad modum

aliam operatas: equa-

liter se ad inuicem distan-

tes: inter quas quatuor tres

angusti patebant iger-

sus.

c Inseretur

autem velum: sup ca-

pita columnarum. Su-

perpositi autem erant

duo vectes: a pariete i-

parietem protensi: in

quibus dependebat ve-

lum per circulos aure-

os immixtum: sicut vides

circa altare vbi alterius

secus dependet in vir-

gis ferreis due parue

coru[m] per anulos im-

missi: q[uod] protractus post

offertoru[m]: et retrahens

circa fine missus.

Erat autem illud velum ante quatuor columnas exte-

sum: quadrum ex omni parte: ut ex omni parte aspectum interiorum

prohiberet. Et erat hoc velum pulchra venustate contextum ex

vniuersis (ut ait iosephus) floribus quos genuit humus: et alijs

picturis quas poterat interserere pictores: per formas aia-

lium: quas noluit ibi ponere moyses propter idolatrie suspicionem.

d Extra vero id est in sancta.

e Cetera mena: q[uod] erat ad aquilonem: candelabrum vero ad austrum.

f Facies et tentoriu[m]

: ad modum prioris: q[uod] erat interiorius operatum: Lamen iosephus non descendebat hoc velum nisi usque ad medium columnarum tangentes eas per quinque cubitos: reliqui vero quinque usque ad terram ad ingressum sacerdotum patebant. Sup hoc velo dicitur alia

cortina lanaria super positam usque ad terram attingentem: funibus per

anulos eam ducentibus et retrahentibus: ut in diebus festis re-

ducta pateretur aspectum tabernaculi: in festis pateretur superin-

ducta: p[ro]prie tamen nubilum erat. Similiter cortina dicit fuisse in in-

troitu templi appensa.

g Ante quas ducetur tentoriu[m]

: Et sup capita eorum prenderebat vestis a pariete in parie-

tem: ad modum tabernaculi in domo: a quo dependebat velum

per circulos aureos insertum ad modum prioris.

h Expositio La. XXVII.

i Acies et altare: Quod dicit altare holocausto,

vel holocausti: siue holocaustatum. Posset etiam

dicta sacrificiorum: sed a digniori nomine accepit. Quatuor sunt opiniones de huiusmodi altaris dispositio[n]e: Prima est Hieronimo et probabilior. Erat autem hoc altare concavum instar

arcus sine operculo: Parietes lignei: sed operiti esse et ex-

teriorius quadrangula habens fenestrā in latere orientali: q[uod] quā

ponebat ignis. In quatuor angulis erant extra quatuor cor-

mua recurva: in quibus quatuor catenae anulis inserebantur:

de quibus dependens craticula creata in modum retis facta: usque

ad medium altaris intus descendebat: sup quam hostia creman-

da dominus ponebat: quam consumebat ignis per foramina craticu-

XXVII

le ascendens de arula: que erat quasi fundus arce. Circa angulos inferiores erant quattuor anuli ere: in quibus vectes immonebantur de lignis setib[us] operiti ere ad portandum altare. Hec est opinio Hieronimo. Secunda opinio est Cassiodori: q[uod] conuenit cum priori tantum in nobis arule et craticule: sed differt in re

z ordine. Appellat enim

Cassiod[us]. Craticulam q[uod]

datur vas peccatum: cui inservit

debat altare: ascendens

usque ad medietatem alta-

ris: In cuius quatuor an-

gulis sursum pendebant

quattuor anuli: q[uod] quos

vectibus immissois al-

tare ei inserviens porta-

batur. Arulam autem

appellat illud q[uod] Hiero-

nymus appellat crati-

culam: et ibidem ponit

vbi Hieronymus scilicet

in medio altaris: intus

quatuor catenae pen-

dente: Super hanc finem

Cassiodorus ponet

strues lignorum: et super

ligna hostia posita cre-

mabatur. Tertia opinio

est iosephi: Et conve-

nit opinio tertia iosephi

cum prima in cra-

ticula: sed differt in aru-

la. Dicit enim iosephus

vbi nullam fuisse aru-

lam nec fundum etiam: s[ed]

super craticulam fiebat

ignis: ut dicit secunda

opinio: et super ligna

sibi posita cremabatur hostia: Et ita opinio iosephi conuenit cum

Hieronymo in craticula: et cum Cassiodoro in locatione ignis

et hostie: differt autem ab ytreo in arula. Quarta opinio dicit

idem q[uod] secunda de craticula: sed dicit nullam arulam fuisse ibi

sicut tertia opinio dicit: verum tamen parietes altaris in re-

pleri terra: finem q[uod] dominus dixit. S. xx. d. Altare de terra facies in

ibi. In cuius area superiori fiebat ignis: vbi hostia posita su-

per struem: cremabatur. Erat autem hoc altare positum sub diuino

ante introitum tabernaculi: non directe sed aliquantulum ad meridi-

iem descendens: ita ut immolantes statim ex parte aquilonis

versi ad austrum usque in sanctas anctoz quando vellent posse

sent inspicere. **i** Quinque cubitos in longitudine.

Blo. Quomodo ergo ministrabatur altari: cum alibi supra: sci-

licet. xx. d. gradus habere prohibetur ne pudenda reuelentur.

Sed illud dictum est de altari: q[uod] de terra vel lapidib[us] constituitur

vbi gradus ipsi coedificati ad corp[us] altaris pertinet: Hec est Blo

sa. Sed hec solario videtur nulla: quia si hec fuit causa probis

bitonis graduum ne scilicet turpitudo reuelaretur eodem modo

per lignum suppositum ad horam posset turpitudo reuelari:

Ideo posset dici q[uod] dominus supra locutus est de altari in quo

sacrificabatur ante[rum] esset seminalium usus: In hoc autem altari

sacrificabantur: quando iam erat usus seminalium.

k Ex ipso erunt: non inserta: sed ex ipso procedentia.

l Lebetes: Ba-

tilla dicit Interfilius: quasi vacilla a rebendo: Celi prope batil-

la dicitur a baro quod est genus vasorum. Unde versus: Dic p[ro]p[ter]e

vase batil pro proprio pro nomine batum. m **fuscinalas:**

Id est creagras: que gallice dicuntur crochet: quibus carnes ex-

trahuntur de lebete. Dicitur autem creagra a creas quod est ca-

ro: Unde artocrea: panis factus de carne et pasta: id est roocco-

le. n **Subter arulam.** Ergo arula est super anulos: quod

est contra predicta. Dicitur enim q[uod] in anulis pendebat cra-

ticula sub qua erat arula. Solutio. Quidam exponunt subter:

id est super. Alij sic costruunt: Quos pones subter arulam: id est

Libri

sub quos pones aram: et ad idem redit.
36. dis. c. q. eccl. siastis. §. ecce.

B

a. **A**sqz ad altaris medium: hoc ē verum sicut omnem opinionem. b. **E**t columnas viginti in tercapedines qualibet quinqz cubitorū. Uel impropre viginti columnas: quia angulares in vitroq latere in tercapedines faciunt. Colūne viginti i. in tercapedines: et colūne dece: id ē intercapedines: et etiam colūne dece: quia angulares in vitroq latere in tercapedinem faciunt. c. **T**am parillos eius: Qui erant vnius cubiti: et in singulis columnis erat duo parilli: hinc unus: et inde alius i terra defixi: quibus iniici erant funes pertingentes ex transuerso per capita colunarum: ut atrium immobile custodirent: tam tempore pluiae extenderent funes: et eleuabatur cortina: ut sub ea quasi sub tecto populus posset latere: sic fit in papilionib. d. **D**e arboribus olivaruz. Oleum enim olivaruz clarissimum lucet quam oleum nuceum: et quam myrtinum: id ē de semine myrti factū: et quam raphaninum: i. d. granis raphani factū: et quam lumen: id est de semine lumen.

C

a. **A**rum altaris. Erunt craticula usq ad altaris mediuz. Facies et vectes altaris de lignis setibim duos: quos operies laminis euenis: et induces per circulos: eruntq ex vitroq latere altaris ad portadū. Non solidum sed mane et cauiū itinsecus facies illud: sicut tibi in monte monstratus est. Facies et atrium tabernaculi: in cuius plaga australi contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta. Centum cubitos vnu latus tenebit in longitudine et columnas viginti: cu basibus totide euenis: que capita cum celaturis suis habebunt argentea. Similiter et in latere aquilonis per longum: erunt tentoria centum cubitorū: columnæ viginti: et bases eueniæ eiusdem numeri: et capita earum cum celaturis suis argentea. In latitudine vero atrij quod respicit ad occidentem: erunt tentoria per quinquaginta cubitos: et columnæ dece: basesq totidez. In ea quoqz atrij latitudine: que respicit ad orientem: quinquaginta cubiti erunt: in quibus quindecim cubitoruz tentoria lateri uno depurabuntur: columnæqz tres: et bases totide: Et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinetia quindecim: columnæ tres: et bases totidem. In invi-

Exodi

troitu vero atrij fiet tentorii cubitorum viginti ex hyacintho et purpura: coquos bis tintio: et bysso retorta opere plumarij: columnasqz habebit quattuor cum basibus totidem. Omnes columnæ atrij per circumatum vestite erunt argenteis laminis: capitibus argenteis et basibus euenis. In longitudine occupabit atrium cubitos centum: in latitudine quinqueginta: altitudo quinqz cubitorum erit: fieri de bysso retorta: et habebit bases euenas. Cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et ceremonias tam parillos ei: quam atrij ex ere facies. Precepit filius israel ut afferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum: pilosq contusum ut ardeat lucerna semper in tabernaclo testimonij extra velum quod oppansum est testimonio: et collocabunt eam aaron et filii eius: ut usq mane luceat coram domino. Perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis israel.

Ca. XXVIII.

Proplica quoqz ad te aaron fratrem tuum cuz filii suis de medio filiorum israel: ut sacerdotio fungantur mihi aaron: nadab: et abiu: eleazar et ithamar: b. **F**aciezq vestem sanctaz fratri tuo in gloriam et decorem

ni factū. e. **H**iplog. Pila est vas illud in quo vultes tenuntur. Tunc de Proverb. xxvij. d. Si contuderis stultus in pila: quasi tisanas feriente desuper pila non auferetur ab eo stultitia ei. f. **O**ppansus est testimonio: id est in tabernaculo. **E**xpo. Ca. XXVIII.

Proplica quam aaron tecum. g. **F**ungantur mihi: non sibi: quod est contra aliquos qui querunt aliud in sacerdotio: quod seruire deo. b. **F**aciezq vestem sanctam: in sanctitate virtutum. Apoc. xvij. c. 21. d. **I**l. 44. Beatus qui custodit misericordiam tuam: ne nudus ambulet: et videat turpitudines eius. Eccl. ix. b. **O**mni tempore sunt vestimenta tua candida: et oleum de capite tuo non deficit. Threnos. iiiij. a. Filii sion inculti et amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa teste: opus manus figuris. Cor. v. a. Scimus si terrestris dominus nostra huius habitationis dissoluatur et edificationes ex deo habemus: domum non manufactam: sed eternam in celis.

i. **I**n gloriaz: quo ad operationes.

k. **D**ecorem: quo

ad supererogationem. Primū est in p̄cepto: secundum in psilio: Interlū. Matth. xix. c. Si vis perfectus esse eccl. Ps. 10. Gloria et magnū decorē eccl. a. **L**oq̄ris cui. sa. Prouer. b. Da sapienti occasionē et addet ei sapientia. b. **R**ati-

onale. Primo enumerat rationale: sed primo exequitur de

superhumerali/ et quid

sit hoc. Rationale si-

gnificat doctrinā: sup-

umerale opus in di-

scēdo. P̄r̄p̄r̄ ē doctri-

na: et ideo prius ponit

tur rationale: In docē-

do prius est opus: et

dīcēdo ideo prius exequitur de

superhumerali. Unde

Act. i. a. Eḡit Iesus

facere et docere. Eccl̄

xix. d. Quę in manu

habes cibā ceteros.

Matth. v. c. Qui fece-

rit et docuerit. Pro-

verb. viii. c. Syndo-

nē fecit et eccl. Joh. v. f.

Johānes erat lucerna

ardens et lucens. Ar-

dens in cōpassione: lu-

cēs in p̄dicatione: Ar-

dēs in se: lucens alijs.

Arđes increpando: lu-

cens instruendo. Hie-

remē. i. b. Ecce dedi-

ſōba mea eccl. **S**u-

perhumeralē. Mo-

ta superhumeralē erat

velis ad modū colo-

bij monachorūz: sine

manicis: descendens

vīs ad renes: adeo ut

supercingi posset: ap-

turā habens in pecto-

re quadrazi: ad magni-

tudinē palmi: i qua lo-

gion inferebat: in cu-

ius parte superiori: su-

per vtr̄q̄ humerūm

duo sardonyces: fīm i o-

sephū: vī duo simarag-

di: fīm. lxx. erant ipbi

bulati auro: in quibus

erant scripta duodeci

nomina filiorū israel:

Sex nomia seniorū in

umerō dextro: fīm or-

dine nativitatis: noīa

serūmiorū in sinistro.

Habebat autē capitū

et transuerso super hu-

merū. Rationale siue

logion eiusdem schema-

tis erat: cui et super-

humeralē. Erantq̄ in

eo duodecim lapides

firmiter inclusi: per q̄

tuor ordines: tertiū in

singulis. In primo or-

dine sardius: topaçius: simaragdus: In secundo carbunculus: sa-

p̄bi: iaspis: In tertio ligurius: achates: amethystus. In q̄r-

to chrysolithus: onychinus: berillus. In quib⁹ scripta erant

siue sculpta: nomina duodecim filiorū israel: fīm ordinē nativi-

et lōqueris cunctis sapien-
tibus corde: quos repleui spi-
ritu sapienti: vt faciant ve-
stes aaron: in quibus sancti-
ficatus ministret mihi. Hęc
autem erunt vestimenta que
faciēt: Rationale et superhu-
merale: tunica et lineam stri-
ctam: cedarim et balthēum.
Faciēt vestimenta sancta aa-
ron fratri tuo et filiis eius: vt
sacerdotio fungantur mihi.
Accipientq̄ aurū et hiacy-
thum et purpuram: coccūq̄
bis tinctum et byssum. Faci-
ent auctez superhumeralē de
auro et hiacytho ac purpu-
ra: coccōq̄ bis tincto: et bys-
so retorta: opere polymito.
Duas oras iunctas habebit
in vtr̄q̄ latere summataz:
vt in vnum redeant: Ipsaq̄
textura: et cuncta operis vari-
etas erit ex auro et hiacytho
ac purpura: coccōq̄ bis tinc-
to et byssō retorta. Sumesq̄
duos lapides onychinos: et
sculpes in eis nomina filiorū
israel: sex noīa in lapide vno:
et sex reliqua in altero: iuxta
ordinem nativitatis eorum:
opere sculptoris: et celatu-
ra gēmaz: Sculpes eos no-
minibus filiorū israel: inclu-
sus auro atq̄ circūdatos: et
pones i vtr̄q̄ latere super-
humeralis: memoriale filiis
israel. Portabitq̄ aaron no-
mina eorū coram domino su-
per vtr̄q̄ humerū: ob recor-
dationēz. Facies et vncinōs
ex auro: et duas catenulas au-
ri purissimi sibi inuicez cohe-
rétes: quas inserēs vncinōs.
Rationale quoq̄ iudicij fa-
cies ope polymito: iuxta tex-
turā superhumeralis ex au-

XXVIII.

tatis eorū singula in singulis: vt gestaret sacerdos memoria/
le filiis israel: et filiorū israel in humeris et pectoro. Sup hūc
locum dicit Blo. His octo generibus vestium pontifex tem-
pore sacrificij induebatur. Pontifex inq̄ quem arabarchū ap-
pellant: id ē principem sacerdotū: Noster auctez pontifex: quia
iugem haber continē-
tia: tantum sandalijs
pedes tegit: vt dicitur
Marc. vi. b. Ac si dī
catur ei: Qui lotus ē: i
non indiget nisi vt pe-
des lauet: id ē affect⁹:
Joh. xii. b. **D**ia
cyntho et purpu-
ra. Interlū. vt iudi-
cū regia potestate cō-
tradicat. Prouer. xx. Sap. 18. d.
b. Rex qui sedet in so-
lio iudicij: intuitu suo
dissipat omne malū.
e. **O**pere polymi-
to: id ē gustato. Tel
polymito: id est pluri-
bus filiis conterro.

Duo lapides
onychinos. Esai.
lviij. c. Ponam in por-
tas tuas lapides scul-
ptos. Zach. iiij. d. Ec-
ce ego celabo sculptu-
ras. **F**aciesq̄
vncinōs. Nota in
quattuor angulis rati-
onalis erant quattuor
anuli aurei: quoq̄ du-
obus superiorib⁹ erāt
inserte duę catene au-
reæ: sibi inuicē cohē-
tes obliq̄e ad moduz
x. līq̄: Tel: vi. dī iose-
phus: p fistulas veni-
entes q̄ sursum ferēbant
vīs ad scapulas pōti-
ficiis duob⁹ vncinis au-
reis suphūerali firmis-
sētis. In duob⁹ anu-
lis inferioribus ratio-
nalē erant assutę duę
vitę hiacythine: q̄
circa latera post terga
ducit duobus suphu-
meralis anulis insere-
batur: qui inter scapu-
las sīb vtr̄q̄ sardony-
ce firmē fixi stabant: vt
vtr̄q̄ ligatura ephot
et logion sibi inuicem
firmiter cohērent.

Duas catenu-
las: innocentia ope-
ris et mentis. Ps. In
nocēt manibus et mū-
do corde: qui nō acce-
pit in vano animā suā.

Inserēt vncinōs:
suphūeralis sc̄. **R**atiōnale q̄ iudicij. Sic dicebat
logion: q̄ hęc duo noīa: iudiciū et veritas: vel doctrina et vi-
tas in eo scripta erant. Quomodo hoc erat exp̄esse habetur
in historia super bunc locum.

Libri

a Gestabit iudicium; id est id unde meo eē debet susti iudi-
cij: ut sc̄z iuste iudiceret. b Facies et tunica superbum. id est
ei p̄iunctā iudicat. f. subtus superbum immediate: qd dicit gre-
ce poderis: id est talaris. eratq; de duab; incisionib; facta: p̄su-
ta sup humeros: et p̄ latera ad modū dalmaticę facta: manicas
eiusdē coloris assutas:

E capitū h̄ns nō ex trās
uerso: s̄ in longū a pe-
ctore usq; ad medias
scapulas. culus apturę ne-
an et retro turpit appa-
ret: assuta erat vitta:
q; sup scapulas hinc et
inde vasculis astringe-
bat. Habant autē p̄
fimbrijs aureis. xxxij.
tintinnabula aurea: q;
bus immitti erant to-
tidez vasculi q̄si mala-
punica ex purpura et
biacyntho: et coeco bis-
tincto iter scalariter or-
dinata: vt audiret so-
nus quando sacerdos
sacrariū ingrediebat
et nō moreret. c At
audiaſ ſonit. Eſa.
lviij.a. Clama ne ces-
ſes. Ezech. xxxij.b.

F Si nō inſonuerit buc-
cina tē. Et Hiero. Inno-
cens abſq; fino-
ne: quantū cōuerſati-
onis exemplo pdest:
tantū silentio nocet.
d Sanctū domi-
no: id est sanctuariū
domino. e Por-
tabitq; aarō. Post
vestimenta sacerdotis
agit d officio ei⁹: Por-
tabit: id est asportabit.
Unde Interlin. Auſe-
ret tē. f Iniqui-
tes eorū: id est obla-
ta pro iniquitatib; po-
puli. Munera anq; of-
ferant cōmunita sūti: in
oblatione sanctifica-
tur domino: nec dece-
tero poſſunt cedere in
uſus cōmunes: sed di-
uiños tātū: Et eſt ſū-
ma q; ſacerdos accipi-
et munera: vt asportet
peccata populi. Un-
de Glo. Bede: Por-
tat ſacerdos tē.

G Stringeq; tu-
nicam byſſo: id est
baltheo byſſino.
h Mōro filijs aar-
on: Interlin. conti-
nuat. Sed notandū q;
q̄tuor erat uestes cō-
munes: tā ſacerdotib;
q; arabarcho: et alię q;
tuor post illas: qb; ſo-
lus arabarchus indu-

36. diſ. c. q; eccl
ſiaſticiſ

Ecc. 45.b.
45. diſ. c. ſi re-
ctor.

Erodi

ebaſ h ordine ſm quē dī expſſe i historia: Rubrica de cōmu-
nib; uestib;. i Et filios eius: nō oib; illis: ſed aliquib;. k Facies et ſemini. De uestib; digniorib; pmo egit nūc d
infimis. Mota n̄c octo fuerūt idumēta ſacerdotis ad Ifrazi: ita
ſpūalit cuiuslibet christiani octo ſūt idumēta: que enumerat
apl̄s Col. ii. b. vices.

Induite vos ſic electi
dei viſcera misericor-
die: bonitatē būilita-
tē tē. Irē. q. Pet. i. b.
Ministrare i fide ve-
stra v̄tutē tē. Qui hec
p̄sto n̄ ſūt cec̄ ē r̄ma
nu reptas. l Car-
nez turpi. Interlin.
Thiara petulū: p eo-
dē idumēto reputat h
Glo. thiara t cedarim
petulū ſue lamina po-
nēs octauū idumētu.
m Legitumū ſemini.
Mota propter cultus:
quia cito delit: ſed eſ-
ſignificatū eternū eſt.

cem rationale et ſuperhum-
rale nequeāt separari. Por-
tabitq; aarō noia filiorū iſrael
i rōnali iudicij ſup pectu ſuū
qñ igreditur ſacrariū mēo-
riale corā dño i eternū. Po-
nes autē in rōnali iudicij do-
ctrinā t veritatē: q; erit in pe-
ctore aarō: qñ ingredietur co-
rā dño: et gestabit iudicium ſi-
liorū iſrael in pectore ſuo in
b conspectu domini ſemp. Fa-
cies t tunica ſuperhumera
lis totā biacynthinā: in cui⁹
medio ſupra erit capitium t
ora per gyrum eius textilis:
ſicut fieri ſolet i extremis ve-
ſtuum partibus: ne facile rū-
patur. Deoſuz vero ad pe-
des eiusdē tunice per circū-
tum quaſi malapunica faci-
es ex biacyntho et purpura
et coeco bis tintco t byſſo re-
torta mixtis in medio tintin-
nabul: ita vt tintinabulū ſit
aureū t malapuniciū. Kur-
ſuq; tintinabulū aliud au-
reū et malapuniciū. Et veſti-
etur ea aarō i officio muſte-
rij: vt audiaſ ſonit: qñ ingre-
ditur et egreditur sanctua-
rium in conspectu domini: et
non moriatur. Facies et la-
minam de auro puriſſimo: in
qua ſculpes opere celatoris
sanctum domino. Ligabisq;
eam vittā biacynthinā: et erit
super thiaram imminēs frō-
e ti pōtificis. Portabitq; aa-
ron iniquitates eorū que ob-
tulerint: t ſanctificauerint fi-
lij iſrael in cunctis munen-
bus et donarijs ſuis. Erit au-
tē lamina ſemp in frōte ei⁹:
vt placatus ei ſit dominus.
Stringeq; tunicaz byſſo: t
thiaram byſſinam facies: et
baltheū ope plumarij. Por-
ro filijs aaron tunicas lineaſ
parabis et baltheos ac thia-
ras i gloriā et decorē: uesties

Læ.

A **Epo. Ca. XXIX.** **S** Ed et hoc facies tē. **a** **Laganā.** Laganū est genus patino lati et tenuis in pella fricti: q̄ gallice dicuntur crepe.

b **Et oleū vinctio-**
nis: prius q̄ thiara super caput ponatur. Nūc autē manus tñ minorum sacerdotum inungunt: episcoporum & manū caput: vt notent ē pleni spūsan-
to. **c** **Postq̄ ini-**
tiauerū ma. Scdm b r̄idet q̄ quādo ma-
nus sacerdotū inungū-
tur: accipiunt potesta-
tem consecrandi.

d **Extra castra. In-**
terlū. Extra ciuitates passus ē chal̄: **Heb.** pīq. c. **Ereamus tē.**

e **Pro pctō sit: sci-**

f **Odor suauissi-**
mus. **Aug.** Non q̄ odore sumi deus dele-
ctetur: sed qd̄ his si-
gnificat spiritualiter.
g **Super extremū**
dextre auricule. q.
h **Si om̄s homo ve-**
lor ad audiendum tē.
i **Aries cōsecra-**
tionis: H̄az de alijs agnis in sacrificiū ob-
lati: arm⁹ dexter et pe-
caustulū erant sacerdo-

j **Uititia. i. Icor**
vbi vita est. **k** **Et**
sacrificabib⁹ eos:
id ē confirmabis. Et no-
ta q̄ primus aries ob-
latus fuit in holocau-
stum: secundus in pa-
cificū sacrificium: vnde et dominus habuit
partes suā supple adi-
pem et armum.

l **Sacrificabib⁹.**
Dic ostenditur q̄ pars
de cetero debeat ē sa-
cerdotū de hostia pa-
cifica: scilicet pectus et
arm⁹: Ip̄si em̄ in con-
secratione sua h̄ec do-
mino obrulerunt: vnde et eadem accipient
a filijs israel lege per-
petua. **m** **Drimi-**
tua sunt: id ē digni-
ora. **n** **Atetur il-**
la: veste scilicet san-
cta in qua consecratus
soponit, n̄ mītrā in qua yncutus

o **Ca. XXIX.** **S** Ed et h̄o facies ut mibi in sacerdotio p̄secrent. Tolle vitulū d̄ armēto et arietes duos imaculatos: panesq̄ azymos et crustulā absq̄ fermēto: q̄ cōspersa sint oleo: laganā q̄ azyma oleo lita. De simila triticea cuncta facies: et posita in canistro offeres: vitulū autē et duos arietes: et aaron ac filios ei⁹ applicabis ad ostiū tabernaculi testi-
monij. Cūq̄ laueris patrem cum filijs suis aqua: indues aaron vestimentis suis: id est linea et tunica superbumera li et rationali: qd̄ constringes baltheo: et pones thiaram in capite eius: et laminā sanctā super thiaram: et oleum vinci-
tionis fundes super caput eius: atq̄ hoc ritu consecra-
bitur: Filios quoq̄ illius ap-
plicabis: et indues tunicis li-
neis cingesq̄ baltheo aaron scilicet et liberos eius: et im-
pones eis nutras: eruntq̄ sa-
cerdotes mibi religione per-
petua. Postq̄ initiauerū ma-
nus eorū: applicabis et ritu-
lū corā tabernaclo testimonij: Imponētq̄ aarō et filij eius man⁹ sup caput illi⁹: et macta-
bis eū in cōspectu dñi: iuxta
ostiū tabernaculi testimonij:
suptūq̄ de sanguine vituli po-
nes super cornua altaris di-
gito tuo: reliquā autē sanguinem fundes iuxta basim ei⁹.
Sumes et adipem totū qui operit intestina et r̄eticulū ie-
coris ac duos renes: et adipē qui super eos est: et offeres i-
censum super altare: carnes vero vituli et corium et simū cōbures forl̄ extra castra: eo q̄ pro pctō sit. Unū q̄ arie-
tē sumes: sup cui⁹ caput po-
net aarō et filij ei⁹ man⁹: quē cū mactaueris: tolles de san-
guine ei⁹: et fūdes circa alta-
re: ipsū autē arietem secabis in frusta: lotaq̄ intestina ei⁹ ac pedes: pones sup cōfisa carnes: et sup caput illi⁹: et of-
feres totū arietē i incēsū: sup altare. Oblatio ē dñi / odor

XXIX

suauissim⁹ victimę domini. Tol-
les quoq̄ arietē alterū: super cu-
iūs caput aarou et filij ei⁹ ponēt
manus. Quē cū immolauerit/ su-
mes de sanguine ipius: et pones
sup extremū dextre auricule aa-
ron et filioꝝ eius: et sup polices
manus eoz ac pedis dextrī: fun-
desq̄ sanguinē sup altare per cir-
clū. Cūq̄ tuleris de sanguine:
q̄ ē sup altare / et de oleo vinci-
tionis / asperges aaron et vestes ei⁹/
filios et vestimenta eorū. Conse-
cratisq̄ et ipis et vestib⁹ tolles adi-
pez de ariete et caudā: et aruinā
que operit vitalia: ac r̄eticulū ie-
coris et duos renes atq̄ adipē q̄
sup eos est: armūq̄ dextrū / eo q̄
sit aries cōsecratiōis: tortaḡ pa-
nis vni⁹ crustulā conspaz oleo:
laganū de canistro azymorū / qd̄
posituz ē in p̄spectu dñi: ponesq̄
omnia super manus aaron et fi-
liorū ei⁹: et sacrificabis eos ele-
uans corā domino. Suscipiesq̄
vniuersa de manib⁹ eorū: et incē-
des sup altare i holocaustū / odo-
re suauissim⁹ in cōspectu dñi: qd̄
oblatio ei⁹ ē. Sumes q̄ pectus-
culū de ariete quo initiat⁹ ē aarō/
sacrificabisq̄ illud eleuatū corā
dño: et cedet in p̄te suā: Sanctifi-
cabisq̄ et pectusculū p̄secratuz et
armū que de ariete sepasti: q̄ initi-
atus ē aarō et filij ei⁹: cedētq̄ i p̄-
te aarō et filiorū ei⁹ iure p̄petuo a
filijs israel: q̄ p̄mitiū sūt et initia
de victimis eoz pacificis q̄ offe-
rūt dñio. Testē autē sanctā q̄ vñt
aarō: habebūt filij ei⁹ post eū: vt
vngant in ea: et cōsecrent manus
eoz. Septē dieb⁹ vtē illa qui pō-
tifex p̄ eo fuerit cōstitut⁹ de filijs
ei⁹: et q̄ ingredieſ tabernaculū testi-
monij vt munistrēt in sanctuario.
Arietē autē cōsecratiōis tolles: et
q̄ coques carnes i lōco sancto: qbus
vesceſ aarō et filij ei⁹. Panes q̄
q̄ sūt i canistro i vestibulo tabna-
culi testimonij cōedēt: vt sit placabi-
le sacrificiū / et sacrificēt offerētū
man⁹. Alienigena non vesceſ ex-
eis: q̄ sancti sūt. Q̄ si remāserit d̄
carnib⁹ cōsecratis siue de panib⁹
vesceſ mane: cōbures reliqas igni:
non comedēt: q̄ sanctificata sūt.
Dīa q̄ h̄cepit tibi facies sup aarō
et filijs eius. Septē diebus cōse-

est non deponit p̄ septem dies.

o **Qui ponti-**
fer pro eo fue-
rit. Interlū. sum
mus scilicet: quia
non poterat esse n̄
si vñus. Contra.
In passione domi-
ni legif q̄ duo fue-
rūt tūc: scilicet an-
na et caiphas.

P r̄eterea. i. Pa-
ral. xxiiij. c. legiſ
q̄ dauid volēs am-
pliare cultum dei/
vigintiquatuor: sū-
mos sacerdotes cō-
stituit. Solutio.
Ad p̄ rimū dici-
mus / q̄ noī fuerūt
duo simul: sed an-
nuatim vñ in uno
anno: alius ī alio.
Ad aliud dicim⁹:
q̄ reuera viginti/
quatuor: summos
sacerdotes consti-
tuist dauid. S̄ in-
ter eos vñus erat
tantum princeps
sacerdotum: qui p̄
prie dicitur sūmus
sacerdos. p̄ At
ministrēt in san-
ctuario: vltra ve-
lū scilicet: quia ex-
tra velum: id est in
sancta intrabāt mi-
nores sacerdotes.

q **Coques car-**
nes: id est armū
et pectus. **r** **In**
loco sancto: id
est in atrio taber-
naculi. **s** **In ca-**
nistro in vesti-
bulo: id ē i atrio.
t **Et sanctificē-**
tur manus: id ē
lauentur.

v **Quia sancti**
sūt: illi. s. qui fue-
runt de stirpe aa-
ron poterāt come-
dere: Quia sancti
sunt: id est deo ob-
lati. **x** **Quia**
sacrificata sūt:
deo scilicet oblata.
Omnia em̄ deo ob-
lata sancta sunt: et
nō debent cedere i
elis cōes: ī forma
scilicet in qua pri-
us erant: sic siebat
de agno paschali.

y **Septē die-**
bus consecra-
bis manus: Ite,

Libri

rat et inculcat quod dixerat supra ad maiorem firmitatem.
 a Mundabisq; altare cū immolaueris: Et ita primo offerebatur super altare anteq; sacrificaret et vngeretur.
 b Septem diebus expiabis: id est expiatione ei^r et dedicatio celebrabis.

c Et erit sanctū sanctorū. i. valde sanctū: vel sanctum ad hostias sacrificandas: vel vnu d sancti.

d Qui tetigerit il lud: altare sculceret.

e Sanctificabis:

f Lauabis: Sic etiā p̄ byteri anteq; accedat ad sacrum altare domini: debent se purgare et sanctificare: et di-

cere: Lauabo inno ceteras manus meas tē.

Unde Esai. i.e. Lauamini mundi estote tē.

g Illoc est qd facies: id est qd san

B

cificaberis sup altare.

h Iugiter: Unde

bic vocatur iuge sacrificiū. b Alterum vespere: pinguior agnus offerebatur.

i Decimā ptem: similem scilicet ephi.

k Tuso. q.d. nō cō

muni sed pilo tuo.

l Quartam ptem bin: sextarij: qd ē mē

sura liquidoru. Unde

versus. Bin batus i li

quidis: in siccis chor et ephi. m Ad lib

bandum: id est fun

dendū. n Oblati

one ppetua: id est i

perpetuū facienda: id

ē sine termini p̄fixōe:

vel perpetuū aliqd si

gnificare. o Ibiqz

h̄cipiāz: in taberna

cule scilicet sup pro

pitiatoriū ad ostium.

p In gloria: id est

ad gloria meam.

q Expo. LXXX

r Aries qz

s altare. Con

structo tabernaculo cū v̄tensibus suis: cōpletis etiā

mādati p̄scretiōis et filiorū ei^r: redit scriptura: vt doceat fa

citurā altaris incensi: in quo aaron quotidianū adoleret incē

sum siue thymiana.

Erat autē eiusdē facturē: et de eadē mate

ria scilicet de lignis sethīm cū altari holocaustorū: et concavū

vt illud: habens craticulā quattuo: catenis: quattuo: cornib

altaris: dependentē v̄sq; ad mediū altaris.

Utrū autē habue

rit arulam: id est fundū a terra: vt recipere cineres: ambigū

ē: Et cū singulis diebus super altare holocaustorū bis crema

rent carnes: non erat hostia p̄sumata: quisq; sacerdos accepti

p̄unis d altari holocaustorū in barillo: intraret tabernaculo:

et veniens ad altare thymianatis: super craticulā eius p̄unas

poneret: et puluerē thymianatis superponeret: vt ita fumus

ascenderet ad sancta sanctorū.

Utrum autē hoc altare esset in

sanctuario: an in sanctis sanctorū: dubitatio est inter sanctos.

Aug^r dicit q̄ in sanctis sc̄rō erat: argumētū accipiēs ab illo ver

Exodi

b Apostoli. Heb. ix. a. Post velamē ait sc̄dm tabernaculū quod dicitur sancta sanctorū: aureū habens thuribulū: et arcā testamenti. Et vocat Aug^r aureum thuribulū: altare incensi. Hiero^r dicit q̄ erat in sanctuario et inter mēsam et cādelabru: qd dicit ioseph^r plane et hebre^r. Forte Aug^r loquit de tēplo

vbi erāt oīa ampliata:

Et potuit esse qd p̄p̄t altare incensi: qd erat i sanctuario (Ad qd bis i die ncē erat i gredi) erat superadditum in abdito thuribulū au

reum: in quo summus sacerdos p̄unas et thy

miamata: quod in sanctuarī deferebat adolerer: quando ad interiora contingebat: ipsū sum penetrare: semel sc̄ i anno: et tūc cū sangue vitule rufa ut dicit Ap̄lus Heb. ix. b.

r Thymiana: con

fectū de quaatuor spe

ciebus aromaticis sci

licis stacte: onycha: gal

bano: thure lucidissi

mo. s Quadrangulū. Quartuor: an

guli: quartuor: vñtes: Apoc. xx. c. Quatuor in quadro posita est.

t Duos cubitos: Stola anime et stola corporis. iiiij. Reg. ii.

b. orat helisēus ut spi

ritus helisē duplex fieret in eo. Gen. xl. f.

ioseph^r iussit fratibus suis proferri binas sto

las. Esai. lx. c. Propter hoc i terra sua duplicita possidebunt ic.

prouer. vii. c. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicitib^r. v. De

stiesq; Esai. lx. b. Induit me dominus vestimentis salutis. Job. xxix. c. Justitia vestitus sum.

r Facies qz ei corona. Ioseph^r di

cit per singulos angulos sex fuisse coronas i circuitu per gyrum.

s Contra velum. Argumentū q̄ altare thymianatis erat in sanctuario extra velum: sicut vult Hiero^r.

t Quo tegitur testimonii: id est arca testimonij.

a Componet lucernas. Septez lucerne erant in candelabro: sed tantū tres ardebat in die: quas accendebar aaron mane: ponens carnes agni sup altare holocaustorū: et thymiana sup altare incensi. Vespere autē accēdebat quattuo: que in nocte templum illuminabant: altūq; agnum cremandū po

nebat super altare exterius: et thymiana super altare inter.

b Collocat eas: adaptat et disponit. c Compositio

nis alterius: q̄ illius de qua dicturus est: et de qua nos dimissemus.

d Nec libabitis: aliud libamen q̄ dicit: Nulla em hostia sine suis libamentis offerebatur. e Super cornua altaris: elevans scilicet manus: vel cornibus altaris iunctens.

f In sanguine: In: id est cum: scilicet

die expiationis / quæ erat decima dies septembri. Super comitum altaris. Quartus argumentus est hic q̄ illud altare erat in sanctis sanctorū / sicut innuit Aug⁹ per hoc q̄ dicitur in littera: Semel per annum tē. Altare cui innitebatur / ē altare incensi. a **Sanctum sanctorum erit: altare scilicet incensum quod erat sanctius**

altare: vel ipm oblatum p̄ pp̄l p̄tō erit

sanctum sanctorū: id ē ceteris oblationib⁹ san-

ctn⁹. b Locutusqz ē domin⁹ ad moy-

sen tē. Interlin⁹. An-

descriptionē labij ene-

p̄mittitur vnum man-

datum scilicet pfectu-

ris ad bellum / vt scili-

cet numerentur et redi-

ta sua / unde fiat sum-

ptus in edificio taber-

naculi. Heda. Possu-

mus hic altaria accipe-

re sanctam ecclesiam / in-

q nullus est absq pec-

cato etiam infansvni-

us diei. i. Job. i. d. Si

dixerim⁹ q̄ p̄tū non

habem⁹ tē. c Hux-

ta nume. Boni nu-

merāt: quia cogniti et

vilecti a dō. P̄s. Qui

numerat multitudinez

stellarū tē. Hali nō.

ps. 39. P̄s. Multiplicati sūt

super numeruz. Eccez.

j. d. Stultorū infinit⁹

est numerus. Itē Mu-

meri. j. mulieres et pu-

eri non numerantur.

Et Matth. xiiij. c. Sa-

tiauit dominus qnqz

mīlia hom̄ extra mu-

lieres. d Singuli

precium: id ē debi-

tū obsequiū. Prover.

xiiij. b. Redēptio ani-

me viri / proprie diui-

tie. Job. ii. b. Luncra

que habet homo / da-

bit pro anima sua.

e Recensisti: in die

iudicij. Vier. xxxij. b.

Aduic transibit gre-

ges tē. Ecce. xxix. c.

Opera omnis carnis

corā illo. f Ad no-

men. Hali sine noīe

sunt apud dēū / q̄ dī,

latant nomia sua in terris. IIere. xvij. b. Recedentes a te scri-

bent in terra. Un̄ ille diues qui epulabat quotidie sine nomine

ponit tanq̄ ignotus: Luc. xvi. f. g Dimidiū scili: id ē

decem obolos: in quo obseruantia decalogi designatur.

b Huxta mensurā templi: id est fm regulā eccl̄. Icij.

ix. c. Surge et ingredere ciuitatē tē. Ibidem. x. a. Accesi si-

monez tē. Et Matth. viij. a. Vade et ostende te sacerdotib⁹.

Transibant ad nomen a viginti annis et supra. h Diues

non addet ex debito. i. nō tenet pl̄ dare. i At sit mo-

numentū. Argumentū q̄ elemosyna p̄manens in cōstructi-

one ecclesiæ pontis et huiusmodi melior est: tamen in articulo melior est elemosyna q̄ dāt pauperi; illa em̄ ppter istam ē. m **Locutusqz est. Dicte de mandato numerādi p-**

fecturos ad p̄glū, p̄sequit̄ d̄ labio. n Faciez et labili.

Erat aut̄ hoc labiū sub diuino inter tabernaculū et altare holo-

caustorū. Hoc labiū d̄ luter. ij. Reg. vij.

d. Glo. Ibidē. Labium

erat vas tē. factum de

speculis mulierū / que

excubabāt ad ingressū

tabernaculi. Ita dicit

Glo. de speculis muli-

erū: id est sedibus spe-

culorū. Tel fm Iose-

phuz vndiq̄ habebat

specula ūerta vt sacer-

dotes abluti viderent

si adhuc aliqua macu-

la remāsset. o Et i. 40. b.

q̄ accessuri. Ordo

p̄ poster: p̄mo ei laua-

bant sacrificaturi: po-

stea igressuri tabernacu-

lū: tñ egressi. p Locu-

tusq est. Addit

vn̄ de consecrati vñ-

ctionis: siue vnguenti

sanci: ex quatuor spe-

ciebus aromaticis tri-

tis confecti oleo oliua-

rum distemperatis / q̄

sacerdotes et taberna-

culti vasa vngebantur.

q Primi myrrhe.

Prima myrrha est in

vere sine incisione ar-

boris. Secunda in au-

tū cum incisione.

r Anguentū cō-

positum: ex quatuor

speciebus cuius oleo

oliuarū. s Opere

vnguentarij. Par-

cipalis vnguentarius

ē chāst. Ecce. xxvij.

a. Et vnguentarius sa-

ciet tē. t Et erunt

sancta sanctorū:

id est sancta de nume-

ro sanctorū. Tāne po-

sterior pars taberna-

cū dicitur sanctas an-

torū: id est sancta cō-

secutua sanctorum.

v Qui tetigerit ea

sanctificabitur: id

est nullus tangere pri⁹;

nisi sanctificatus: et po-

stea ipso tactu sanctificabitur. r Mo facietis aliud:

in communę scilicet vsum. y Diciturqz dominus ad

moysen. Determinat materiam de qua fieri habeat vngue-

tum. z Onycham. Ecce. xxiiij. b. vbi dicitur: Sicut

cinnamomū et balsamū aromatizās tē. Storax et galbanus et

vngula et gutta: ubi dicit Glo. Ungula vocat qđ in Exodo

onychā: et sp̄s aromatica: ut ibidē dicit Glo. z Et thus.

Glo. Thus gr̄ce libanū latine dī. Un̄ Lib. iiiij. b. dī: Libanū

ad mōtē myrrhe et ad collē thuris. Alia liba bz: et ad collē liba-

nia libano mōtē arabie. Gal. iiiij. d. Liban⁹ mōs ē in arabia.

Alius est libanus phoenicis: in quo sunt cedri. **E**t q. sij. Reg. v.b. **P**recipe ut servi tui precent mibi ligna de libano.

a **E**qualis ponderis; ad differentiasunctionis: vbi non sunt omnia equalis ponderis. **b** **T**hyamiam: non vnguentum sed incensum. **c** **N**uicuq; fecerit simile: sicut fecit herodes agrippa. De quo dicit Acti. xij. d.

Herodes vestitus teste regali sedit pro tribunali et. **P**opulus autem acclamabat ei voces dei non dominus: **C**onsilium ait percutit eum angelus domini eo quod non debet honorem deo.

Expo. La. XXXI.

Leges eius dicit moyses de artifici electio ne ad omnia predicta facienda. Unde dicit: **O**icutus est dominus et. **B**eseleel. De generere huic fuit dauid. Unde iij. Reg. xxij. dicitur: **D**auid filius saltus polymitarius.

f **S**piritu dei: per quez mechanica fuit: multo magis illuz per que facienda sunt spiritualia. **g** **S**apiencia: quo ad deum.

h **S**cientia: quo ad proximum b. **I**ntel ligentia: quo ad virtutes replete eum dominus. **k** **Q**uia signum est. Argumentum quod preceptum de sabbato est circumscriptio. **l** **S**anctum: id est sanctificans. **m** **O**pus: servile scilicet. **N**diere. xvij. c. Molite poterat portare in die sabbati.

n **S**abbatum est. Eliae vlt. g. Erit sab batum et sabbato.

o **D**uas tabulas. Due tabule sunt capax intelligentia et tenet memoria. **N**diere. xxij. f. Dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scriba eas. **P**rouer. iij. a. **L**icet da eas gutturi tuo. **q**. **L**or. iij. a. **E**pistola nostra vos et.

Expo. La. XXXII.

p **I**d est autem populus qui moratur faciet: et ramen tantum quadraginta diebus fuerat ibi. Quid ergo de clericis curatis qui tanto tempore parisi morantur. Nec excusant si theologiam audiunt: quia et moyses accepturus legem et ex

precepto domini moratur cum deo. Moyses persona ecclie: aaron vicarius. Ad litteram: vicarius pecuniam extorquet a populo sibi commissio de salute animarum parum curat. Isa. lvij. a. **J**ustus perit et non est quod recogitet in corde suo. Bern. **L**adit asina: et est qui subleuat: perit anima et non est qui cu

ret. Joh. x. b. **M**ercennarius et qui non est

pastor et. Et adhuc tolerabile esset hoc si

fugieret mercennarius:

sed ipse quod pessimus est

sedus peccatum cuius lupo.

Unde ipsi dicit Isa. xxvij. d. **P**ercussimus

sedus cum morte et. **s. 20. b.**

Prouer. i. b. **A**bscondam tenditculas pra

isontem: frustra degluti am eum. Postquam moyses moratus est in monte cum domino quadriginta diebus miseretur iudei: ut dicit iosephus: ad radices montis nuncios si forte inueni

ret vestigia hominis: qui non inuenientes nisi ferarunt vestigia puerates mortuum moyses:

vel in celum translatus: redierunt ad hunc et aaron: quod loco moysi erat

duces populi. Iudei

iacobi putantes se deliti

turos duce: recolentes

idola egypci: et matrem apim taurum: sci

licet genium: postula

uerunt hunc et aaron: ut fieret eis vitulus con

stitutus: qui eos prece

deret et duceret: ques

etiam adorarent: quo

rum petitionem cum

resisteret hunc: sparsus

focauerunt eum: **A**aron

vero timens pell

sub: volens callide hoc

impedit: exigit ab eis

quod charum habebat

ad faciendum vitulum:

scilicet inaures et mo

illia: ut ita subiace

cie consulentes a suo

proposito desisteret:

Sed nec sic desiterunt:

immo quez preciosum

ad vitulum faciendum

obtulerunt. Que cum

accipisset formauit ex

eis vitulum constat

les opere fusorio. En

dunt tamen quidam

aaron proiecisse ea in

ignem: et inde opere

demonis constatum

caput vituli: Quod

tamen quandoque vitu

lus quandoque caput vituli vocat. Sancti tamen non multum ex

cusant hic aaron.

a **E**qualis ponderis erunt omnia: Faciesque thymiam compositum opere vnguentarij mixtum diligenter et purum et sanctificatione dignissimum. Cungs i tenuissimum puluerez vniuersa contuderis: pones ex eo coram testimo tabernaculi: i quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thymia ma. Talem compositionem non facietis in usus vestros: quia sanctum est domino. Homo quicuq; fecerit simile ut odore illius perfruatur: peribit de populis suis.

Ca. XXXI.

Leges eius dominus ad moyses dicens: Ecce vocavi ex nois be seleel filii huius filii huius de tribu iuda: et impleui eum spiritum dei sapientia intelligentia et scientia in omni opere ad excegitadum fabre quocuid fieri poterit ex auro et argento et ere marmore et gemmis et diversitate lignorum: deditque ei socium booliab filium achisamech de tribu dan. Et in corde hominis eruditus posuit sapientiam: ut faciant cuncta que precepit tibi: tabernaculum sedes et arcum testimonij: et propitiatorium quod super eam est: et cuncta vasa tabernaculi mensam et vasa eius: candela brum purissimum cum vasibus suis: et altaria thymiamatis et holocausti et omnia vasa eorum: labium cum basi sua: vestes sanctas in ministerio aaron sacerdoti et filii eius ut fungantur officio suo in sa cris: oleumunctionis et thymiam aromatum in sanctua

rio: Omnia que precepisti tibi facient. Et locutus est dominus ad moyses dicens: Loquere filius israel: et dices ad eos: Videlte ut sabbatum meum custodiatis: quia signum est inter me et vos in generationibus vestris: ut sciat quia ego dominus qui sanctifico vos. Custodite sabbatum meum. Sanctum enim evobis. Qui polluerit illud morte morietur. Qui fecerit in eo opus: peribit aia illius de medio populi sui. Sex diebus facies opus: in septimo sabbatu requies sancta domino. Omnis qui fecerit opus in hac die morietur. Custodian filii israel sabbatum: et celebrent illud in generationibus suis. Mactus est semper inter me et filios israel signum perpetuum: Sex enim diebus dominus fecit celum et terram: et in se primo ab omni opere cessavit. Deditque deus moysi completum huiuscmodi sermonibus in monte sinai duas tabulas testimonijs lapideas scriptas dedit.

Ca. XXXII.

v Id est autem populus qui moratur faciet: et ad sabbatum sacerdotem descenderunt de monte moyses: congregatus aduersus aaron: ait: Surge: fac nobis deos qui nos precedunt: Moysi enim huic viro qui nos eduxit de terra egypci ignoramus quod acciderit ei: Dixeruntque ad eos aaron: Tollite inaures aureas de uxori filiorumque et filiarum vestrarum auro: et afferte ad me. Fecit populus qui uisserat: deferens inaures ad aaron. Quas cum ille accepisset: formauit ope fusorio: et fecit ex eis vitulum costatum. Dixeruntque:

De sa. unctione et. unico in fine.

Expo. La. XXXII.

p Id est autem tempus populus qui moratur faciet: et ramen tantum quadraginta diebus fuerat ibi. Quid ergo

de clericis curatis qui tanto tempore parisi morantur. Nec excusant si theologiam audiunt: quia et moyses accepturus legem et ex

Læ.

a **H**i sunt dñi tui: Tamen excusant se hebrei dicentes q̄ eli-
on non tantū deos sed etiā dominos sonat: t̄ dicunt se petiū
se duces itineris. b **A**aron edificauit al. Hic nō liquet
excusatio aaron. c **C**ras solennitas domini: id est vi-
tuli: quē q̄si deū colere disposerant. d **S**urrexerūt lu-
dere. i. vitulū adora-
re. Latis fuit lud⁹ his-
mael cum isaac: Gen.
xxi. a. Sic sepe sacer-
dotes in solennib⁹ die-
bus post magnā obla-
tionē faciūt relaxatio-
nē p̄gnitiat⁹: t̄ vāt li-
centiā comedēdi et bi-
bendi ad libitū vñ se-
pe in ep̄ne sequit lud⁹.

B

or. 10. b. e **V**ade descen-
per cōpallionē t̄ hūili-
tatē. Qd̄ si facerēt nr̄i
plati destruerent qđe
vitulū: id ē perulantia
subditoy. Ubi Aplus
q̄. Cor. x. g. Quis i-
firmat ec̄. f **R**ecel-
serunt cito de via.
Via qua venit de ad
hominez est gratia. j.
Cor. xii. d. Adhuc et
cellentiorē via ostēdo-
vobis. Item via qua
homo vadit ad deu-
zī p̄gnitientia vel innocē-
tia. P̄s. In via hac q̄
ambulabam ec̄. Item
via qua homo recedit
a dō / peccātu. Idiere.
xxij. c. In domo mea
iūci malū ec̄. Et P̄s.
Fiat via illorū tenebre
et lu. ec̄. g **D**imitte
me. Obsecus p̄cibus
moysi loq̄ dñs. Esa.
lxij. c. Mō ē q̄ luocet
nomē tuū et plurigat t̄ teneat te. Ezech. xxij. g. Quiesciū d̄ eis
vix q̄ interponeret se sepē ec̄. h **M**oyses aut̄ orabat:
sicut platus p̄ subditis suis. Sap. xvij. d. Properas homo
sine querela dep̄carī p̄ populis / p̄feres suę seruitus scutis/
orion. ec̄. i **N**e q̄lo di. Duo allegat moyses p̄ p̄lo. Pri-

Figura tabularū secundum doctores aliquos

XXXII

mo / collata bñficia: Scđo irrisiōne hostiū. De p̄mo d̄i Dñs.
ij. d. Ne q̄sum⁹ tradas nos i ppterū ppterū nomē tuū ec̄. Ha-
ruch. ij. a. Moli meminisse iniquitatē patrū n̄froz: s̄ memēto
man⁹ tuę. ec̄. De scđo. P̄s. Propiti⁹ esto p̄ctis nostris ne
forte dicat ec̄. k **A**braā: Gen. xxij. c. l **I**saac: Gen.
xxvj. a. m **I**srail: Gen. xxvij. c. n **P**la-
catusq̄ ē. Sic orōe
plati boni placat⁹ dñs.
Jac. vlti. d. O rate p
inuicem vt saluemini: Numeri. 14. c.

Vultuz em̄ valet ec̄.
o **N**e face. malū.
Malū duplex / p̄gnē t
culpē. Lulpē duplex/
originalē t actualē. Ac-
tualis duplex / cōmissi-
onis t omissionis. Et
vtrūq; duplex: mortalē
t včialē. Malū horū ē
a deo. Itē malū p̄gnē
duplex: sc̄lē t dāni. Sē
sul duplex: tpale t eter-
nū. Et tpalis duplex:
p̄nū t purgatoriū. Eter-
nū duplex: iterū ſ̄mis
p̄sc̄e: exteri⁹ ignis ge-
hēne. Esa. xl. g. Ter-
mis eoꝝ nō moriet̄: et
ignis n̄ erringueſ. Oē
b̄ malū ē a deo. Esaie.
xxx. g. Pr̄parata est ab
heri tophet. Itē p̄/
na dāni duplex: admo-
ta et amota. Admota
duplex: diminutio bo-
ni naturalē: ablatio bōi
gratuiti. Neutrū bo-
rū ē a deo faciēte / s̄ p/
mittete. Aug⁹. Nō fit
malū q̄ dñs non fa-
ciat / vel finendo vt si-
ant v̄l faciēdo vt sint.

Itē p̄gnā dāni amota duplex: separatio a diuina visiōe: t separatio
ab electoꝝ p̄gregatōe. Utrūq; horū ē a dō faciēte. Ubi Dat
thei. xv. c. Cōgregabūt an̄ eū oē gē. ec̄. Malū p̄gnē. Amos
ij. b. Si erit in ciuitate ec̄. Esa. xiv. a. Ego dñs facies pacē et
creans malum. p **A**udiens autem iosue: qui forte

Figura tabularū secundum hebreos

singulis diebus in oculis eius egrediebatur. Non enim credibile est eum cum moysè tantum sciunasse. **a** Cofre git. Glo Aug. ibide: Magno mysterio figurata est iteratio testamenti: quia vetus fuerat abolendus supple quo ad ceremonias.

E 76. dis. c. ieiuniū quartū.

b Proteci illud in ignem. Venit vi def aaron: Formauit eum vitulum: ut supra dictū ē. Sed q̄ dicit: Egressus est r̄c: compediū est. Unde Augustinus in Glo. Lōpendiose locutus est.

c **Audatus** ēēt: s. sibi a deo reuelari: ut sc̄z q̄ essent actores sceleri: sc̄iret q̄ puluerē bībitum: qui in barbis miraculo appuit: Et appetit misericordia dei: qui malam voluntatem noluit punire nisi in opus deductā: Un de patet q̄ opus addit quantitati culpe.

d Ignominia sordis: id est ppter imū diciam vituli.

e **Int** hostes. Int aduersarios / suppelgētes. f **Audū**: gra dei: qua tunc plurimum indigebat.

g **Stās** in porta: id ē in ingressu castorum. h **Si quis ē domini**: id est si alius quis vestrum non confessit huic sceleri veniat ad me.

i **Omnes** filii leui: id est omnes leuite: qui nō consenserant. k **Do nat vir gladium**: id est exercitum habeat paratum ad percussendum: quod et fecerūt: qb̄ alt: l **Itē et redite de porta** vsq̄ ad portam: id ē ab una extremitate castrovum ad aliam per medium.

m **Cecideruntqz**. **z̄c** Miseri illi recognentes p̄tm suū nō sūt ausi se erigere: forte iā confici future penē. Eodes zelo saul mor̄ vix peperit ionathē. i. Regi. xiiij. g. Eodem zelo phinees percussit coētes: Numeri. xxv. c. Quidam etiā iudex (vt dicitur) erutus filio suo oclosi vñū sibi: et aliū filio suo eruit. n **Tria milia**. Alia trāstato habet triginta milia. Sed nra littera videtur verior ēēt. o **Nodie dñs**: id est propter deū reos criminis occidēdo. p **Deccastis**. Quare eos circa

castris. Qui respondit: Nō est clamor adhortantium ad pugnam/ neq̄ vociferatio cōpellentium ad fugam: sed voce cantantium ego audio. Cumq̄ appropinquasset ad castra/ vidit vitulum et choros: Iratusq̄ valde proiecit a de manu tabulas/ et cōfrēgit eas ad radices montis. Arripiensq̄ vitulum quem fecerant/ combussit et contruit vsq̄ ad puluerem/ quem sparsit in aquā/ et dedit ex eo potū filiis israel. Dixeruntq̄ ad aaron: Quid tibi fecit hic populus/ ut induceres sup euū peccatum maximū? Cui ille respondit: Ne indigneā dominus meus: Tu enim nosti populū istum q̄ pronus sit ad malum. Dixerunt mibi: Fac nobis deos qui p̄cedant nos: Huic enim moysi q̄ eduxit nos de terra egypti nescimus qd acciderit. Quibus ego dixi: Quis vestrum habet aurū? Tulerunt et derunt mibi: et p̄teci illud in ignem: egressusq̄ est hic vitulus. Tidēs ergo moyses populum q̄ esset nūdatus: spoliauerat eīn eum aaron p̄pter ignominia sordis/ et iter hostes nūdum constituerat: s Et stāns i porta castrorū: ait. b Si quis est domini /ūgatur mibi. Congregatis sunt ad eū omnes filii leui. Quibus ait: Hēc dicit dominus de israel: Nō nat vir gladiū super femur suum. Itē et redite de porta vsq̄ ad portam per mediu castrorū/ et occidat vñusquisq̄ fratrem et anūcum et proximū suum. Sereruntq̄ filii leui iuxta sermonem moysi. Cēcideruntq̄ in die illo quasi viginti triā milia.

m **Cecideruntqz**. **z̄c** Miseri illi recognentes p̄tm suū nō sūt ausi se erigere: forte iā confici future penē. Eodes zelo saul mor̄ vix peperit ionathē. i. Regi. xiiij. g. Eodem zelo phinees percussit coētes: Numeri. xxv. c. Quidam etiā iudex (vt dicitur) erutus filio suo oclosi vñū sibi: et aliū filio suo eruit. n **Tria milia**. Alia trāstato habet triginta milia. Sed nra littera videtur verior ēēt. o **Nodie dñs**: id est propter deū reos criminis occidēdo. p **Deccastis**. Quare eos circa

lia hominū. Et ait moyses: Consecrabis manus vestras hodie domino/ vñusquisq̄ i filio et fratre suo: ut def vobis benedictio. Facto autē die altero/ locutus ē moyses ad populum: Pēccatis pecatu maximū. Ascendā ad domū: si quo modo eum quivero deprecari p̄ scelere vestro. Reversusq̄ ad domū ait: Obscurusq̄ peccatum maximū: Feceruntq̄ sibi deos aureos. Aut dimittit eis hanc nox: aut si non facis: dele me de libro tuo quem scripsisti. Cui respondit dominus: Qui peccauerit mibi/ delebo eum de libro meo. Tu autē vade et duc populū istum quo locutus fuī tibi: Angelus meus p̄cedet te. Ego autē in die vñtionis visitabo et hoc peccatum eoruī. Pēccusit ergo dominus populū pro reatu vituli/ quē fecit aaron.

Ca. XXXIII.

Tūcutus est dominus ad moysen: dicens. Vade ascende de loco isto tu et populus tu quē eduxisti de terra egypti i terram quā iuravi abraaz̄ isaac et iacob/ dicens: Gemini tuo dabo eā: Et mittam p̄cursorēm tui angelum/ ut ei ciaz̄ chananēum/ et amorēum/ et ethēum/ et pherecēum/ et euēū/ et hiebusēū: et intres in terras fluentem lacte et melle. Nō enim ascendam tecū/ quia populus dure ceruicis ē/ nō forte disp̄dā te in via. Audiens popl̄s f̄monē hūc pessimū/ luxit: et nullus ex more induit

Nature. Ro. f. c. Inuissibilia dei p̄ ea que fa. r̄c.
Doctrīne clericorū littere laicorū p̄cūre. Ezech. xiiij. b. In scriptura dom⁹ israel.

Liber Cōsciētē. Dan. vii. c. Sedit p̄ciliū/ et libri apti sūt.

Pr̄scientiē: vt hic.

Pr̄sentis iusticie. Ps. Deleanū de libro viuentū. p̄. a.

Itra Diuine dispensationis huic nemo.

Diuine cōminationis aliquis.

Expositio La. XXXIII.

Tūcur̄ ē dñs r̄c. t **N**ō enim ascendā te.

Id ē ita p̄pū ut p̄pū: Tel nō ascēdā/ in glā maiestatis/ q̄suis i angelo et i nube.

v **P**rofor. d. t. i via:

Libri

Exodi

quasi diceret: Cum duobus modis sum cū hominibus me/ tro modo volo esse cum eis. Si enim essem cum eis vt cum malis disperderem eis: quod nolo ppter te: Si vt cū bonis cō/ p̄solarer eos: quod nolo: quia indigni sunt. a Cultu suo: id ē festi vestib⁹: Vel Me dissidā: quasi diceret: Ad pre/ sens in hoc punieris: q̄ amites dei manife/ stā p̄sentiaz: quia non ita familiariter t p̄sen/ tialiter loquetur tecuz per angelū vī p̄laus.

b Delebo te: p̄to maiori pte. Reliquas enim referauit ut sint testimoniū et basis euangelice veritatis.

c Jam nunc de/ pone: id est depones ornatū tuū. Oma/ tum vocat tabernacu/ lum parū quod erat posuit ad radices mō/ tis: tunc posuit est extra castra/ quasi di/ ceret: in hoc punieris: quia amites dei ma/ nifestam p̄sentiam. Ad litterā: cultiora or/ namenta deposuerūt in signū penitētē: si/ cut nimis ad p̄di/ cationem Ione.

d Stabat ad osti/ um: illud illuminans vndiqz. e Loque/ haturē cum moy/ se: de nube illa domi/ nus. f Et adora/ bant: non moysen: s̄ deum in nube loquen/ tem. g D̄recipis vt educā. Inter/ lin. nō quod maneret in tabernaculo: sed in quolibet loco atrij si/ bi cōstituto. hic ē ar/ gumentū semper ali/ que debere esse in ec/ clesia qui oret pro po/ pulo: et custodiat ecclē/ siam. Esa. ix. b. Su/ per muros tuos hieru/ salem constitui custo/ des r̄. h Erno/ mine: id est signo q̄/ dam familiari p̄de/ stinationis eterne.

i Facies mea q̄/ cedet te. Facies dei/ filius ē: De qua Ilde/ ster. xv. d. Facies tua/ plena est gratiarū. Et/ David: Ostendo nob̄/ dñe faciem tuā: et salui/ erimus. k D̄rece/ det te: quia non po/ pulum qui peccavit.

l Si non tuipe q̄/ cedes: quasi diceret moysen: nō sufficit mi/

hi vt tu deus p̄cedas me: nisi et p̄sens sis et populo sicut et mihi. Vel in facie intellexit moyses aliquem sumillimum deo mitti: et non ipsum deum venire cum eo: et ideo: si non tuipe r̄. m Et vocabor in nomine dñi: id est vocari me faciā deū: et ducē vestrū ex miraculis q̄ faciā: et nō ob alio

nisi q̄ volo: et q̄ misse rebor r̄. n Nō enī vid. me hō. i. Joh. iiij. c. Mēo deū vidit vñqz. Cōtrariū Joh. viii. b. Qui videt me/ videret et patrē meum.

Expo. la. XXXIII.

C deinceps

h̄cide r̄.

p̄ Instar priorū: q̄ nouz te/ stamētū a veteri nō di/ screpat: sed ē q̄stī rota ī

medio rote: Ezech. j.

d. p̄ Et scribam. H̄ere. xxxi. f. Dabo le/ gem meam in visceri/ bus eorum: et in corde eorum scribam eam.

q̄ Quas fregisti: xxvij. d. Fractio ta/ bularū: abolitio est ce/ rimoniarū. Has frē/ git moyses: id est chri/ stus: q̄ndo leprosū te/ tigis: Luc. v. c. Et q̄n

discipuli vellebant spi/ cas ī sabbato: Bath.

xij. a. Et quando p̄/ cepit languenti vt tol/ leret grabatum: Joh.

v. b. r̄ Ut ascen/ das statim. Argu/ mentum est: q̄ bonū opus via est ad spiri/ tualem intelligentiaz. Deut. io. 2.

Elaie vij. b. Si nō cre/ dideris: nō intelligēs.

Prouer. xvi. a. Ho/ minis ē anima p̄prepa/ rare: et dominus est gu/ bernare liguā. Bern.

Lingua anime deuo/ tio. s̄ Boues q̄z

et oues. supra. xix. b. Bos qui retigerit r̄.

Et Luc. ix. g. Nemo mittes manus ad ara.

r̄. t̄ Quo trāseū/ te: id est nube transe/ unte: in qua ipse loque/ bat: v Ait: orās.

x̄ In milia: finitū pro infinito: id est in omnes: non tamen in omnibus.

ȳ In/ quiratatem: in proti/ mum.

z̄ Scelera in deum. 30 Pec/ cata: in teipsum.

Ps. Peccauimus cū/ patribus nostris. Li/ tum. ij. d. Sobrie et/ iuste et pieviamus in

Bo. 9. c.

24. q. 1. c. quia ex sola.

A Deut. 10. 2.

H̄ere. 32. c.

+ Ps. 105.

locutus est: venerunt ad eum etiam omnes filii israel. Qui bus h̄ccepit cuncta quē audie rat a dñō in monte sinai. Im plētisq; sermonibus posuit ve lamen sup faciem suam: qđ in gress⁹ ad dñm ⁊ loquēs cuz eo auferebat donec exiret: et tunc loquebas ad filios israel oia q̄ sibi fuerant imperata. Qui vi debant facie egredientis moy si esse cornutā: sed opiebat rur sus ille faciem suam siquando loqbat ad eos. **Ca. XXXV.**

A **T**etur congregata om ni turba filioꝝ israel di git ad eos: H̄ec sunt q̄ iussū dñs fieri: Sex diebus sa ciens opus: Septim⁹ dies erit vobis sanct⁹: sabbati ⁊ requies dñi. Qui fecerit opus in eo occidet. Nō succendetis ignē in oībus habitaculis vestris p diez sabbati. Et ait moyses ad oēm cateruā filioꝝ israel: Iste est sermo quē p̄cepit dñs: di cens: Separate apud vos pri mitias dñi. Omnis voluntari⁹ ⁊ prompti animū offerat eas dñi: Aurū ⁊ argentū ⁊ q̄s ⁊ hia cynthū ⁊ purpurā: coccūq; bis tinctū ⁊ byssū ⁊ pilos capraz: ⁊ pelles arietū rubricatas et hiacynthinas: ligna sethū ⁊ et oleū ad luminaria cōcinnanda: ⁊ vt p̄ficiat vnguē b

B **Q**uisq; vestrū est sapiens: veniat ⁊ faciat qđ dñs imperauit: tabernaculuz scz et tectū ei⁹: atq; oper menti anulos ⁊ tabulata cū vectibus: parillos et bases: arcā ⁊ rectes: p̄pitiatorū ⁊ velum qđ ante illud oppādit: mēsam cū vectibus ⁊ vasis: et p̄ positoris panibus: cādelabru ad luminaria sustē tanda: vasa illius ⁊ lucernas ⁊ oleuz ad nutrimenta ignū: altare thymiamatl: ⁊ rectes: oleū vunctionis ⁊ thymiam ex aromatibus: tentorū ad ostium ta bernaculi: altare holocausti ⁊ craticulaꝝ eius ēneā cū vectibus ⁊ vasis suis: labru ⁊ bases eius: cortinas atrij cū columnis et basibus: tentorū i sorb⁹ vētibuli: parillos tabernaculi ⁊ atrij cū funiculis suis: vestimenta quoꝝ v̄sus est in ministerio sanctu ari⁹: vestes aaron p̄ficiis ac filiorū eius: vt sacer dotio fungantur mihi. Egressaq; omnis multitudine filiorum israel de cōspectu moysi obtulit mente p̄ceptissima atq; deuota primitias dñi: ad facien dū op̄ tabernaculi testimonij. Quicqd ad cultū ⁊ ad rectes sāctas necessariū erat: viri cuz mulierib⁹ ēbuerunt: armillas ⁊ inaures: anulos et dextralia.

a **I**mpletisq; sermonibus: i. dum compleret sermones ad populum: id est quando volebat populo loqui: ponebat velamē super facie suā.

b **R**ela **H**ec oīb⁹. Dō. Di xatōis sericordiā et iudiciū cātabo. Et: Disseri cordias diu in eternū cantabo.

Libe **H**ec nō oībus. Jac. rans i.c. Judiciū sine misericordia illi q̄ nō fecit misericordiam.

Expositio **C**ap. XXXV.

Tetur cōgregata omni turba ⁊ c. **A**nguentum ac thymiam: diuisum lege.

c **A**c thymiam. In cōpositiō thy miamicans non ponebat oleū: s; aromata tñ redacta i puluerē. **d** **T**hymiam ex aromatib⁹: id ē ex q̄tuor specieb⁹ aromatic: iſacte: onycha: galbano ⁊ thure lucidissimo. **e** **A**estibuli: id ē atrij: **f** **O**liab q̄z: supple vocavit similit. **g** **A**bietarij: id est lignarij. Et posuit speciem p genere. Abies em species arboris ē. Et abietarius dicitio hebraica ē: et significat idē qđ hoc nomē magisteriū vel artificiū vt dicunt. **h** **P**olymi taris. a polys ⁊ mitos filiū. **i** **P**lumarij. a pluma: qđ est ac. Uel opa plu marij: id est varia opera ad modū pluma rum autūm. **j** **E**xpositio **C**ap. XXXVI.

k **H**reconis voce. Sic etiā modo vt eradicaretur cupiditas ab ecclesia: necesse esset in clamare vt ces sareb⁹ ab offendis muneribus in missis: qđ beatus herū proposuerat.

Quicqd fabre adiueniri potest: dedit in corde eius: Oliab quoꝝ filiū achisamech de tribu dan: ambos erudiuit sapientia: vt faciat opera abietarij: polymitarij ac plurarij: d̄ hiacyntho ac purpura coccoq; bis tincto ⁊ byslo: ⁊ texant oia ac noua queb⁹ reperiant. **Ca. XXXVI.**

Ecit ergo beseleel et ooliab: et oīs vir sa piens: q̄bus dedit dñs sapientiā et intel lectū: vt scirēt fabre opari que in vī san ctuarij nccaria sūt: ⁊ que h̄ccepit dñs fieri. Cūq; vocasset eos moyses ⁊ oēm eruditū viꝝ cui de derat dñs sapiaz ⁊ sciaz: ⁊ q̄ spōte sua obtulerat se ad faciēdū op̄: tradidit eis vniuersa donaria filioꝝ isrl. Qui cū instarēt op̄ q̄tidie: mane vota ppls offerebat. Uli artifices venire cōpulsi: di xerūt moysi: P̄l⁹ offert ppls q̄ necessariuz est.

k **J**ussū ḡ moyses h̄cōnis voce cantari: Nec vir nec mulier q̄cꝝ v̄ltra offerat in ope sanctuarij. Sicut cessatū ē a munerib⁹ offerēdīs: eo q̄ obla ta sufficeret ⁊ supabū darēt. Fecerūtq; oēs cor de sapientes ad explēdū opus tabernaculi: cor tinis decē de byslo retorta et hiacyntho et pur pura: coccoq; bis tincto: opere vario: ⁊ arte po lymita. Quaꝝ vna habebat in longitudine vi

Dē vas aureū in donaria dñi separatū est. Si quis habebat aurū: hiacynthuz ⁊ purpuram coccūq; bis tinctū: byssū et pilos capraz: pelles arietū rubri catas ⁊ hiacynthinas: argēti ⁊ auri erisq; metalla obtulerunt dñi: lignaꝝ sethū in varios usus. **g** ⁊ mulieres docte de derūt q̄ neuerā: hiacynthum: purpurā et vermiculū ac bys sum et pilos caprarum: sponte ppua cūcta tribuētes. **D**rincipes vero obtulerūt lapides onychinos ⁊ gemmas ad sup humerale et rationale: aroma taꝝ et oleū ad luminaria cōcinnāda: et ad h̄parandū vnguē tu: ac thymiam odori suauissimi componendū. **D**ēs viri ⁊ mulieres mēte deuota obtulerūt donaria: vt fierēt opa q̄ iusserat dñs p manū moyli. Cūcti filiū isrl volūtaria mēte dñi dedicauerūt. Dixitq; moyses ad filios israel: Ecce vocavit dñs ex nomine beseleel filiū huri: filiū huri de tribu iuda: imple uitq; eum spiritu dei sapientia et intelligentia et scientia: omni doctrina ad excogitandū et faciēdū opus in auro et argēto et ēre et ferro: sculpēdīs la pidibus: et opere carpentario.

+ 105.100.

+ 105.88.

s. 31.a.

A

B ginta octo cubitos: et in longitudine quatuor. Una mēsura erat omnī cortinaz. Cōmūnxitqz cortinas qnqz alterā alteri: et alias quinqz sibi inuicē copula uit. Fecit et ansas hiacynthinas i ora cortinē vni ex vtrōqz latere: et in ora cortinē alteri similiter vt cōtra se inuicē veniret ansa: et mutuo iūgerent. Un de et qnqz aginta fudit circulos aureos: q morde rent cortinaz ansas: et fieret vnu tabernaculū. Fecit et saga vnde decim de pilis caprarū ad operiendū tectū tabernaculi. Unū sagum in longitudine habebat cubitos triginta: et in latitudine cubitos qttu or. Unius mēsura erat omnia saga. Quoz qnqz iūxit seorsū: et sex alia sepatum. Fecitqz ansas qnqz gl̄ta in ora sagi vni: et qnqz aginta i ora sagi alteri: vt sibi inuicē iūgerent: et phibulas ēneas qnqz gl̄ta qbus necteret tectū: vt vnu palliū ex omnibus sagis fieret. Fecit et opertoriū tabernaculi de pellib⁹ arietū rubricatis: aliudqz desup velamētū de pelli bus hiacynthinis. Fecit et tabulas tabernaculi de lignis sethim stantes. Decē cubitorū erat longitudine tabule vni: et vnu ac semis cubitū latitudo retinebat. Binę incastraturē erant p singulas tabulas: vt altera alteri iūgeret. Sic fecit in omnibus tabulis tabernaculi. E qbus viginti ad plagā meridianā erat cōtra austrū: cū qdraginta basibus argenteis. Duę bases sub vna tabula ponebant ex vtrāqz anguloz pte vbi incastrature latez in angulis terminant. Ad plagaz quoqz tabernaculi q respicit ad aqlonē fecit viginti tabulas cū qdraginta argenteis basibus: duas bases p singulas tabulas. Cōtra occidentē vō: id ē ad eā partē tabernaculi q mare respicit: fecit sex tabulas/ a. **D**uas alias/ Se a et duas alias p singulos angulos tabernaculi retro: que iuncte erat d̄ deorsū usqz sursū: et in vna cōpaginē pariter ferebant. Ita fecit ex vtrāqz pte p angulos: vt octo ēēnt simul tabule: et haberet bases argenteas sedecim: binas scilicet bases sib singulis tabul. b. **F**ecit et vectes: b. **F**ecit et vectes d̄ lignis sethim qnqz ad ptenendas tabulas vnius lateris tabernaculi: et quinqz alios ad alterius lateris tabulas coaptandas: et extra hos qnqz alios vectes ad occidentalē plagā tabernaculi ptra mare. Fecit quoqz vectem alium qui per medias tabulas ab angulo vscz ad angulum perueniret. Ipsa autem tabulata deaurauit: et circulos eorum fecit aureos: per quos vectes induci possint: quos et ipsos aureis laminationis operuit. Fecit et vēlum de hiacyntho: purpura: vermiculo ac byssō retorta: opere polymitario: variū atqz distinctum: et quattuor columnas de lignis sethim: qz cū capitib⁹ deaurauit: fusis basibus earū argenteis. Fecit et tētoriū in introitu tabernaculi ex hiacyntho: purpura: vermiculo: byssōqz retorta: ope

plumarij: et columnas qnqz cū capitib⁹ suis: qz ope ruit auro: basesqz earū fudit ēneas quas et operuit auro. **Ca. XXXVII.**

Ecit autē beseleel et arcā de lignis sethim: ha bentē duos et semis cubitos in longitudine: et cubitū ac semis i latitudine. Altitudo qz vnius cubiti fuit et dimidij: Tlestiuitqz eā auro purissimo itus ac foris: Et fecit illi coronā aureā p gyru: cōflans qttuor anulos aureos per qttuor angulos ei: Duos anulos i latere uno: et duos in altero. Electes quoqz fecit de lignis sethim: qz vestiū auro: et quos misit in anulos q erāt in laterib⁹ arcē ad portādū eā. Fecit et propitiatorū: id est oraculū de auro mūdissimo: duos cubitorū et dimidij in lōgitudine: et cubiti ac semis i latitudine. Duos etiā cherubim ex auro dulili: qz posuit ex vtrāqz parte propitiatorij: Cherub vnu i sumitate vni p̄tis: et cherub alter p̄tis in sumitate p̄tis alteri. Duos cherubim in singulis sumitatib⁹ propitiatorij exten detes alas et tegentes propitiatorū: seqz mutuo et illō respiciētes. Fecit et mēsa de lignis sethim i lōgitudine duorū cubitorū: et in latitudine vni cubiti: q̄ habebat in altitudine cubitorū ac semissem: circūdeditqz eam auro mūdissimo: et fecit illi labiū aureū p gyrum: ipiqz labio coronā aureaz interāsilem qttuor digitorū: et sup eandē alterā corōnā aureā. Fudit et qttuor circulos aureos qz posuit in quattuor angulis p singulos pedes mēse contra coronā: misitqz in eos vectes ut possit mēsa portari: Ipos qnqz vectes fecit de lignis sethim: et circūdedit eos auro: et vasa ad diuersos v̄l mēse: acē p tabula: phialas et cyathos et thūribula ex auro puro: in qbus offerēda sunt libamina. Fecit et cādelabz ducile de auro mūdissimo: De cū v̄cete calami: cyphi: sphērule ac lilia pcedebat. Sex i vtrōqz latere. Tres calami ex pte vna: et tres ex altera. Tres cyphi in nūc modum p calamos singulos: sphēruleqz simul et lilia: et tres cyphi instar nūcis i calamo altero: sphēruleqz simul et lilia. Equū erat op̄: id est hincile. v. **C**alamorū: id est brachia. Equū erat op̄: id est hincile. v. **C**alamorū: id est brachiorū.

morū qui procedebant de stipite cāde-
labri. In ipso autem vecte erant quat-
tuor cyphi in nucis modum: spheru-
leges per singulos et lilia: et spherule sub
duobus calamis per loca tria: qui simul b
sex sunt calamis procedentes de vecte
uno. Et spherule igitur et calamis ex ipso
erant: vniuersa ductilia ex auro purissi-
mo. Fecit et lucernas septem cū emun-
ctorijs suis: et vasa vbi ea que emuncta
sunt extinguantur de auro mūdissimo.
Talentum auri appendebat candela-
brū cum omnibus vasis suis. Fecit et al-
tare thymiamatis de lignis sethim/ba-
bēs per quadrum singulos cubitos: et
in altitudine duos: et cuius angulis pce
debāt cornua: vestiuitq; illud auro pu-
rissimo cum craticula ac parietibus et
cornibus: Fecitoz ei coronam aureolā
per gyrum: et duos anulos aureos sub
corona per singula latera: ut mittantur
i eos vectes: et possit altare portari. Ip-
sos autem vectes fecit de lignis sethim/
et operuit laminis aureis. Composuit et
oleum ad sanctificationis vnguentū: et
thymiamata de aromatibus mundissi-
mis opere pigmentarij.

Ca. XXXVIII.

A Et altare holocausti de lignis
sethim: quinq; cubitorū per qua-
drum: et trium in altitudine: cui
cornua de angulis procedebant: ope-
runtq; illud erete laminis: Et in vī ei
parauit ex ere vasa diuersa: lebetas: for-
cipes: fuscimulas: vncinos: et igniūz re-
ceptacula: Craticulamq; eius in modū
retis fecit eneum: et subter eam in altari
medio arulā: fusis q̄ttuor eneis anulis
per totidem reticuli sumitates: ad im-
mittendos vectes ad portandū: Quos
et ipsos fecit de lignis sethim: et operuit
laminis eneis: induxitq; i circulos qui
in altaris lateribus eminebant. Ipsum
autem altare non erat solidum: sed cauū ex ta-
bulatio: et intus vacuū. Fecit et labrū eneum cuī
i basi sua de sp̄culis mulierum: que excubabant
in ostio tabernaculi: Fecit et atrium: in cuius au-
strali plaga erant tentoria de bysso retorta cubi-
torū centū: Columnæ eneū viginti cum basibus
suis: capita columnarū: et tota operis celatura ar-
gentea. Equē ad septentrionalez plagam: tento-
ria: columnæ baseles: et capita columnarū eiusdē
mēsure: et operis ac metalli erāt. In ea vero pla-
ga que ad occidentem respicit: fuerunt tentoria
cubitorū quinquaginta: columnæ decem: cū ba-
sibus suis eneū: et capita columnarū: et tota ope-
ris celatura argentea. Idorro contra orientem
quinquaginta cubitorū parauit tentoria: e quib⁹

a In ipso vecte:
i. bastili. b Sub
duob⁹ cal. vbi scilicet
duo brachia iūgū/
tur in stipite: Uel vbi
duo calamis coniungū/
tur adiuvicem.

c Talentū auri:
ad pondus sanctuarij:
quod habet centū vi-
ginti libras. d Cor-
nua: quibus innixæ
erant quattuor interi-
us catene dependen-
tes. e Expositio
Capituli. XXXVIII.

Ecit et alta-
tre tc.
Fe orci-
pes: ad disponenda li-
gna in igne. f Re-
ceptacula: batilla.
Receptaculi: id ē cra-
ticula. Et viderur litté-
ra ista esse pro opinio-
ne Isido. de craticula:
Require supra.

g De speculis mu-
lierum: id est de sedi-
bus speculorū. h De b
require supra.

i Eque: numeri
schemate et ordine.

j Et in parte alte-
ra: alios scilicet quin-
decim cubitos triū co-
lumnarum cū basibus
suis. k Aermiclo:
id est coco. l In
ceremonijs: id ē ad
faciendas ceremonias
deputata: q̄s ceremo-
nias sc̄. i. q̄ vasa ceri-
moniarum.

m Expositio. Ca. XXXIX

O Et biacyn-
tho vo tc.
n Bracte-
as: id est laminas au-
reas.

quindicim cubitos columnarum triū
cū basibus suis: vnū tenebat latus: et i
parte altera: quia inter vtrāq; introitū
tabernaculi fecit: quindicim eque cubi-
torū erant tentoria: columnæq; tres et
bases totidē. Cuncta atrij tentoria bys-
sus retorta texuerat. Bases columnarū
fuere eneē: capita autem earū cum
cūctis celaturis suis argentea: ḡ et ip-
sas columnas atrij vestiuit argento: et
in introitu eius opere plumario: fecit te-
torū ex biacyntho/purpura/vermicu-
lo ac bysso retorta: quod habebat virgini
ti cubitos in longitudine: altitudo vero
quinq; cubitorū erat: iuxta mensuram
quā cuncta atrij tentoria habebant. Co-
luminæ autem in ingressu fuere quattu-
or cum basibus eneis: capitaq; earum
celature argentea: Idorillo quoq; tabernaculi et atrij per gyrum fecit ene-
os. Hęc sunt instrumenta tabernaculi
testimonij: que enumerata sunt iuxta h̄

ceptū moysi: in ceremonijs levitarū per
manū i thamar filij aaron sacerdotis:
que beseleel filius huri filij huri de tribu
iuda domino per moysen iubente com-
pleuerat: iuncto sibi socio ooliab: filio
achisamech de tribu dan: qui et ipse ar-
tifer lignorū egregius fuit: et polymita-
rius atq; plumarius: ex biacyntho/pur-
pura/vermiculo et bysso. Omne aurum
quod expensum est in opere sanctuarij:
et quod oblatū est in donarijs: viginti et
nouem talentorū fuit: et septingentorū
triginta siclorū: ad mensuram sanctua-
rij. Oblatum est autē ab his qui transi-
erunt ad numerū a viginti annis et su-
pra: de sexcentis tribus milibus et quin-
gēti quinquaginta armatorū. Fuerūt
præterea centū talenta argenti: e quibus
conflatq; sunt bases sanctuarij: et introi-
tus vbi velum pendet. Centū bases fa-
cte sunt de talentis centum: singulis ta-

lentis per bases singulas suppeditatis. De mille au-
tez septingentis et septuaginta quinq; siclis fecit ca-
pita columnarū: quas et ihas vestiuit argento. Eris
quoq; oblatā sunt talenta septuaginta duo milia: et
quadrinēti supra sicli: ex quibus fusē sunt bases
in introitu tabernaculi testimonij: et altare eneum
cū craticula sua: omniaq; vasa q̄ ad vslū ei⁹ p̄tinēt:
et bases atrij tā in circūlū q̄ in igreſu ei⁹: et paxilli
tabernaculi atq; atrij p gyru. Ca. XXXIX.

O Et biacyntho vero et purpura/vermiculo ac
bysso fecit vestes quibus induetur aaron
quando ministrabat in sanctis: sicut prece-
pit dñs moysi. Fecit igit et sughūrale de auro/bia-
cyntho et purpura/coccoz bis tintio et bysso retor-
ma: opere polymitario. Inciditq; bracteas aureas

B et extenuauit in fila / vt possit torqueri
cūm priorū colorū subtegnine / duasq; a
oras sibi inuicez cōpulatas in vtroq; la
tere summittatum: z balthēū ex eisdē co
loribus: sicut p̄ceperat domin⁹ moy
si. Parauit et duos lapides onychi
nos astrictos / z inclusos auro / z sculptos
arte gemmaria nominibus filiorū isra
el. Sex nomina in lapide uno / z sex i al
tero / iuxta ordinem natuitatis eorum.
Posuitq; eos in lateribus superhume
ralis in mōnumentū filiorū israel / sicut h̄
ceperat dominus moysi. Fecit z ratio
nale opere polymito iuxta opus super
humeralis / ex auro / hiacyntho / purpu
ra / coccoq; bis tincto / z bysso retorta / q
drangulū / duplex / mensurę palmi: z po
suit in eo gemmarū ordines quattuor.
In primo versu erat sardius / topaçius /
simaragdus: In secundo carbunculus /
saphirus / iaspis: In tertio liguri / acha
tes et amethystus: In quarto chrysoli
thus / onychin / berillus: circūdati z in
clusi auro per ordines suos. Ipsiq; la
pides duodecim sculpti erāt nōnumib⁹
duodecim tribū israel / singuli per no
mina singulorū. Fecerunt in rationali z
catenulas sibi inuicē coherentes de au
ro purissimo: et duos vincinos / totidēq; anulos aureos. Adoro anulos posue
runt in vtroq; latere rationalis: e qui
bus penderent due catene auree: quas
inseruerunt vincinis qui in superhume
ralis angulis eminebant. Hęc z ante et
retro ita conueniebant sibi / vt superhu
merale z rationale mutuo necterent: stri
cta ad balthēū / z anulis fortius copula
ta: quos iungebat vitta hiacynthina ne
laxe fluerent z a se inuicez mouerentur:
sicut p̄ceperit dominus moysi. Fecerūt
quocq; tunica superhumeralis totā hi
cynthinam / et capitū in superiori parte
contra mediū / orāq; per gyrum capitij
textilem: deorsum autem ad pedes ma
lapunica ex hiacyntho / purpura / vermi
culo ac bysso retorta: z tintinnabula de
auro purissimo / que posuerūt inter ma
lagranata in extrema parte tunice per
gyrum: tintinnabulum aureum et mā
lupunicū: Quibus ornatus incedebat
Pontifer quando ministerio fungebat /
sicut p̄ceperit domin⁹ moysi. Fecerunt
et tunicas byssinas ope textili aaron et
filii eius / z mitras cum corōnulis suis /
ex bysso: semialia quoq; linea byssina:
cingulū vero de bysso retorta / hiacyn
tho / purpura ac vermiculo / distinctum
arte plumaria / sicut p̄ceperit dominus

C

a Cum priorum
colorum: scilicet bia
cyntbi / purpure / byssi /
vermiculi. b Co
pulatas: sicut in dal
matica fit. c Ex
eisdē coloribus: supple fecit. d In
monumentum: du
plex scz / vt filii imita
rent bonos patres: et
essent memores co
rum: Tel vt sacerdos
memor esset filiorum
israel in sacrificando /
pro eis orando. e Duplex: ex du
plici filo textum: ad su
stinentum pondus gē
marum. f Sece
runt quoq; tuni
cam: id est luper quā
erat superhumeralē. g Cōtra mediū:
non ex transuerso sup
humeros: sed in lōgū: id ē a pectorē vsq; ad
medias scapulas. h Et malumpu
nicum: iter scalariter
scz fecerunt. i Lu
nucas: rocher. k Coronulis suis:
id est circulis. l Sanctum do
mini: id est nōmē do
mini: tetragramon. m Et tecti testimo
niū: id est experimenti
tabernaculi. n Obtulerunt ta
bernaculum: id est
vnde fieret tabernacu
lum. o Expositio
Capituli. XL.

Hocutusq; est dominus ad moy
sen / dicens: Mēnse primo / die
prima mensis / eriges tabernacu
lum testimoniū: z pones in eo arcā / di
mittesq; ante illam velum: et illāta men
sa pones super eā que rite p̄cepta sūt.
Candelabrum stabit in lucernis suis /
et altare aureum: in quo adoletur incen
sum cōram arca testimonij. Tentorium
i introitu tabernaculi testimoniū pones /
z ante illud altare holocaustū. Labrum
inter altare z tabernaculum / quod in
plebis aqua. Circundabisq; atrū ten
torij / z ingressum eius. Et assumptio
nōis oleo / vnges tabernaculū cū va
sis suis vt sanctificētur / altare holoca
sti et omnia vasa eius / labrum cum basi
sua. Omnia vunctionis oleo consecra
bis vt sint sancta sanctorum. Applicā
bisq; aaron et filios eius ad fores taber
naculi testimoniū: et lotos aqua indues
sanctis vestibus vt ministrent mihi: et
vunctione eorum in sacerdotum proficiat
semperīnū. Fecitq; moyses oīa que h̄
ceperat dominus. Agitnr mense primo
annū secūdi / prima die mēsis / colloca

A. 7.2. tu est tabernaculū: Erexitos illud moy-
ses et posuit tabulas ac bases recte:
statuit columnas et expandit tecum su-
per tabernaculum: imposito desup ope
rimento / sicut dominus imperauerat.
Posuit et testimonium in arca subditis
infra vectibz / et oraculū desuper. Cūqz
intulisset arcā in tabernaculū testimo-
nij appendit ante eam velum ut exple-
ret domini iussionem. Posuit et mensā
in tabernaculū testimonij ad plagā se-
ptentrionalem extra velū: ordinatis co-
ram propositionis panibus sicut prece-
perat dominus moysi. Posuit et cāde-
labrum in tabernaculo testimonij et re-
gione mense in parte australi: locatis p
ordinem lucernis iuxta preceptū domi-
ni. Posuit et altare aureū sub tecto te-
stimonij contra velum: et adoleuit super eo incē-
sū aromatum sicut iusserrat dñs moysi. Posuit
et tentorium in introitu tabernaculi testimonij: et
altare holocausti in vestibulo testimonij offerens
in eo holocaustum et sacrificia / ut dominus im-

a Imposito desu
per operimento:
pellū. b Testi-
monij: tabulas scili-
cer. c Subditis
infra: p circulos.
d Contra veluz:
inter mensam et cande-
labrum. e Tectū
federis. f Tabernacu-
lū. g Gloria dñi:
nubes lucida et glōsa:
Hoc patet i glo. Au-
gustinus que sic incipit:
Motāda ē res mirabi-
lis: q glōria dñi appellat
nubes glōiosa.
h Explicit postilla dñi
Iugonis Cardinalis
super Exodum.

perauerat. Labrum quoqz statuit inter B
tabernaculū testimoniij et altare implēs 3.30.c.
illud aqua: Laueruntqz in eo moyses et
aarō ac filiū eius manus suas ac pedes/
cum ingredenter tectū federis et ac-
cederent ad altare sicut preceperebat do-
minus moysi. Erexit et atrium per gy-
rum tabernaculi et altaris ducto in in-
troitu eius tentorio. Postqz cuncta p
fecta sunt operuit nubes tabernaculū 3. Reg. 8.b.
testimoniij: et glōria domini impleuit il-
lud. Nec poterat moyses ingredi tectū
federis nube operiente omnia et maie-
state domini coruscante: quia cūcta nu-
bes operuerat. Si quādo nubes taber-
naculū deserebat proficiscebantur fi-
lii israel per turmas suas: si pendebat
desuper manebant in eodem loco. Nu-
bes quippe domini incubabat per diem taber-
naculo et ignis in nocte / vidētibus cūctis populis
israel per cunctas mansiones suas.

Explicit Elle smoth: id est Exodus.

2. Comitū dicitur ad moni-
sa dicere: Quāc pomo de
prima mense ingestabam
hunc testimonij: posui et dō arca:
mentis aut illam videntibz illam
la pones super ē quā vix possum
Candideum fabri in lumen
et alter arcam quo adoleuit
fum cīam arca testimonij. Tunc
i arcam tabernaculū testimonij
et antī illud altare holocausti. In
aut altare et tabernaculum qui
plēba aqua. Cum unde de
tōqz tungitūm quā de infi-
cione olco vices ribomanū
fia sua et lūchitām altare hol-
causti et omnia vasa cūstibz
sua. Omnia vasa de cī
bie et sūr sanctibz. Rep-
busqz aaron et filiose et tec-
naculū testimonij loca aut al-
fancis vestibz et multibz no-
vicio coam a forobz et pī-
fētētēm. Fungitūr et pī-
operat domus. Rerum for-
am ferit pī pīcītētēm.